

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2016/387

2016 m. kovo 17 d.

kuriuo nustatomas galutinis kompensacinis muitas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 15 straipsnį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Inicijavimas

- (1) 2015 m. kovo 11 d. Europos Komisija (toliau – Komisija), remdamasi pagrindinio reglamento 10 straipsniu, inicijavo antisubsidijų tyrimą dėl į Sąjungą importuojamų Indijos (toliau – nagrinėjamoji šalis) kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžių ir vamzdelių. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie inicijavimą ⁽²⁾ (toliau – pranešimas apie inicijavimą).
- (2) Komisija, gavusi 2015 m. sausio 26 d. „Saint-Gobain PAM Group“ (toliau – skundo pateikėjas) gamintojų, kurie pagamina daugiau nei 25 % visų kaliojo ketaus vamzdžių ir vamzdelių Sąjungoje, vardu pateiktą skundą, inicijavo tyrimą. Skunde buvo pateikti subsidijavimo ir dėl to daromos materialinės žalos *prima facie* įrodymai, kurių pakako tyrimo inicijavimui pagrįsti.
- (3) Prieš inicijuodama tyrimus ir vadovaudamasi pagrindinio reglamento 10 straipsnio 7 dalimi, Komisija pranešė Indijos Vyriausybei gavusi tinkamais dokumentais pagrįstą skundą, kuriame teigiama, kad dėl subsidijuojamo Indijos kilmės kaliojo ketaus vamzdžių ir vamzdelių importo Sąjungos pramonei daryta materialinė žala. Indijos Vyriausybė buvo pakviesta konsultuotis, siekiant išsiaiškinti su skundo turiniu susijusią padėtį ir priimti abi šalis tenkinantį sprendimą. Indijos Vyriausybė šį pasiūlymą priėmė, ir buvo surengtos konsultacijos. Per konsultacijas priimti abi šalis tenkinančio sprendimo nepavyko.

1.2. Tolesnė procedūra

- (4) Po to Komisija visoms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis į Sąjungą importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus vamzdžiams ir vamzdeliams ketino nustatyti galutinį kompensacinį muitą. Be to, apie save pranešė ir pastabų pateikė kitas Indijos gamintojas „Tata Metaliks DI Pipes Limited“ (toliau – „Tata“).
- (5) Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl šio faktų atskleidimo.

⁽¹⁾ OLL 188, 2009 7 18, p. 93.

⁽²⁾ OL C 83, 2015 3 11, p. 4.

- (6) 2016 m. sausio 28 d. „Electrosteel Castings Limited“ prašymu buvo surengtas klausymas dalyvaujant prekybos bylas nagrinėjančiam pareigūnui.

1.3. Gretutinis antidempingo tyrimas

- (7) 2014 m. gruodžio 20 d. Komisija, remdamasi Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1225/2009 ⁽³⁾ (toliau – pagrindinis antidempingo reglamentas), *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽⁴⁾ paskelbė pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl į Sąjungą importuojamų Indijos kilmės kaliojo ketaus vamzdžių ir vamzdelių inicijavimą.
- (8) 2015 m. rugsėjo 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 2015/1559 ⁽⁵⁾ Komisija importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus vamzdžiams ir vamzdeliams nustatė laikinąjį antidempingo muitą (toliau – laikinasis antidempingo reglamentas). Galutinės to tyrimo išvados išdėstytos atskirame reglamente ⁽⁶⁾.
- (9) Žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų analizė, atlikta per šį antisubsidijų ir gretutinį antidempingo tyrimą, yra *mutatis mutandis* identiška, nes Sąjungos pramonės apibrėžtis, tipiškai Sąjungos gamintojai ir tiriamasis laikotarpis atliekant abu tyrimus yra tie patys.

1.4. Suinteresuotosios šalys

- (10) Pranešime apie inicijavimą suinteresuotosios šalys paragintos susisiekti su Komisija, kad galėtų dalyvauti tyrime. Visų pirma skundo pateikėjui, kitiems žinomiems Sąjungos gamintojams, žinomiems eksportuojantiems gamintojams ir Indijos valdžios institucijoms, žinomiems importuotojams, tiekėjams ir naudotojams, prekiautojams ir žinomoms susijusioms asociacijoms Komisija pranešė apie tyrimo inicijavimą ir paragino juos dalyvauti.
- (11) Suinteresuotosios šalys turėjo galimybę pateikti pastabas dėl tyrimo inicijavimo ir paprašyti, kad Komisija ir (arba) prekybos bylas nagrinėjantis pareigūnas jas išklaustytų. Nė viena suinteresuotoji šalis nepranešė jos išklausti, kad pateiktų pastabas dėl inicijavimo.

1.5. Atranka

- (12) Pranešime apie inicijavimą Komisija nurodė, kad ji gali vykdyti suinteresuotųjų šalių atranką pagal pagrindinio reglamento 27 straipsnį.

1.5.1. Sąjungos gamintojų ir importuotojų atranka

- (13) Sąjungos gamintojų atranka nebuvo būtina. Sąjungoje yra tik trys nagrinėjamąjį produktą gaminančios bendrovės ar bendrovių grupės, o dvi iš jų, pagaminančios maždaug 96 % visos Sąjungos produkcijos, bendradarbiavo atliekant tyrimą.
- (14) Kad galėtų nuspręsti, ar būtina nesusijusių importuotojų atranka, o jei būtina, kad galėtų atrinkti bendroves, Komisija paprašė nesusijusių importuotojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Nė vienas nesusijęs importuotojas nepranešė apie save per pranešime apie inicijavimą nustatytą terminą.

1.5.2. Indijos eksportuojančių gamintojų atranka

- (15) Kad galėtų nuspręsti, ar atranka yra būtina (o jei būtina, kad galėtų atrinkti bendroves), Komisija paprašė visų Indijos eksportuojančių gamintojų pateikti pranešime apie inicijavimą nurodytą informaciją. Be to, Komisija paprašė Indijos Respublikos nuolatinės atstovybės Europos Sąjungoje nurodyti kitus eksportuojančius gamintojus, kurie galbūt norėtų dalyvauti atliekant tyrimą, ir (arba) su jais susisiekti.

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

⁽⁴⁾ OL C 461, 2014 12 20, p. 35.

⁽⁵⁾ 2015 m. rugsėjo 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/1559, kuriuo nustatomas laikinasis antidempingo muittas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams (OL L 244, 2015 9 19, p. 25).

⁽⁶⁾ 2016 m. kovo 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/388, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muittas importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 53).

- (16) Trys nagrinėjamosios šalies eksportuojantys gamintojai pateikė prašomą informaciją ir sutiko, kad gali būti atrenkami. Jų produkcija sudarė 100 % eksporto iš Indijos tiriamuoju laikotarpiu. Todėl Komisija nusprendė, kad atranka nereikalinga.

1.6. Klausimyno atsakymai ir tikrinamieji vizitai

- (17) Klausimynai buvo nusiųsti trims Indijos eksportuojantiems gamintojams ar gamintojų grupėms, trims Sąjungos gamintojams ir naudotojams, kurie apie save pranešė per pranešime apie inicijavimą nustatytą terminą.
- (18) Klausimyno atsakymus pateikė du iš trijų Indijos eksportuojančių gamintojų. Todėl Komisija mano, kad trečiasis eksportuojantis gamintojas per tyrimą nutraukė bendradarbiavimą.
- (19) Pradiniame etape bendradarbiaujantys Sąjungos gamintojai ir naudotojai sutiko, kad šiame tyrime galėtų taip pat būti naudojama per gretutinį antidempingo tyrimą surinkta informacija. Informaciją pateikė kelios dešimtys naudotojų, neįskaitant tų, kurie jau pranešė apie save per gretutinį antidempingo tyrimą.
- (20) Komisija rinko ir tikrino visą informaciją, kurią pateikė Indijos eksportuojantys gamintojai ir kurią manė esant reikalingą norint padaryti preliminarias išvadas dėl subsidijavimo. Tikrinamieji vizitai buvo surengti šių bendrovių patalpose:

— „Electrosteel Castings Ltd“, Kalkuta, Indija (toliau – ECL),

— „Jindal Saw Limited“, Naujasis Delis, Indija (toliau – „Jindal“).

1.7. Tiriamasis ir nagrinėjamas laikotarpiai

- (21) Atliekant subsidijų ir žalos tyrimą nagrinėtas 2013 m. spalio 1 d. – 2014 m. rugsėjo 30 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2011 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamas laikotarpis).

2. NAGRINĖJAMASIS PRODUKTAS IR PANAŠUS PRODUKTAS

2.1. Nagrinėjamas produktas

- (22) Nagrinėjamas produktas – Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiai ir vamzdeliai (toliau – kaliojo ketaus vamzdžiai), kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7303 00 10 ir ex 7303 00 90. Šie KN kodai pateikiami tik kaip informacija.
- (23) Kaliojo ketaus vamzdžiai naudojami geriamajam vandeniui tiekti, nuotekoms šalinti ir žemės ūkio paskirties žemei drėkinti. Vanduo kaliojo ketaus vamzdžiais gali būti perduodamas naudojant spaudimą arba vien gravitaciją. Vamzdžiai yra 60–2 000 mm skersmens ir 5,5, 6, 7 arba 8 metrų ilgio. Paprastai iš vidaus jie padengti cementu ar kita medžiaga, o iš išorės – cinku, nudažyti arba apvynioti juosta. Pagrindiniai galutiniai naudotojai yra komunalinių paslaugų įmonės.
- (24) „Jindal“ ir Indijos Vyriausybė teigė, kad kaliojo ketaus vamzdžiai, kurie nėra padengti nei iš vidaus, nei iš išorės (toliau – nedengti vamzdžiai), turėtų būti išbraukti iš nagrinėjamojo produkto apibrėžties, nes tokie vamzdžiai ir vamzdeliai yra pušgaminiai, kurių fizinės, techninės ir cheminės charakteristikos yra kitokios ir negali būti naudojami vandeniui perduoti jų toliau neapdorojus. Nedengti vamzdžiai taip pat nėra pakeičiami nagrinėjamuoju produktu ir turi skirtingą galutinio naudojimo paskirtį.
- (25) Skundo pateikėjas užginčijo šį teiginį ir teigė, kad visi kaliojo ketaus vamzdžiai (dengti arba ne) pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, techninėmis ir cheminėmis charakteristikomis ir turi tą pačią galutinio naudojimo paskirtį. Skundo pateikėjas taip pat teigė, kad vidaus ir išorės dengimo operacijos laikomos baigiamosiomis operacijomis, kurios sudaro tik iki 20 % visų kaliojo ketaus vamzdžių gamybos sąnaudų, ir jos nekeičia

pagrindinių kaliojo ketaus vamzdžių charakteristikų. Be to, skundo pateikėjas pabrėžė, kad tokie nedengti vamzdžiai nėra pritaikyti galutinei rinkai ir (arba) neturi jokios veiksmingos funkcijos arba paskirties, išskyrus vandens ir nuotekų perdavimą, ir nėra parduodami Sąjungos rinkoje, o prieš juos pateikiant rinkai jie būtinai turi būti padengti ir atitikti ES standartus. Be to, nedengti kaliojo ketaus vamzdžiai klasifikuojami pagal tą patį muitų kodą, kaip ir dengti vamzdžiai, todėl juos išbraukus iš apibrėžties taptų įmanoma vengti visų kompensacinių priemonių ir būtų sumažintas tokių priemonių poveikis, atsižvelgiant į didelius Indijos eksportuotojų pajėgumus atlikti dengimo funkcijas Sąjungoje (kasmet apie 80 000 tonų). Šiuo atžvilgiu skundo pateikėjas toliau tvirtino, kad Indijos nedengtų vamzdžių importas gerokai padidėjo nuo 2013 m. ir kad šis importas 2015 m. buvo beveik trigubai didesnis nei 2013 m. Skundo pateikėjo nuomone, ši tendencija greičiausiai išliks.

- (26) Atlikus tyrimą nustatyta, kad nedengti vamzdžiai nėra pritaikyti rinkai ir (arba) neturi jokios veiksmingos funkcijos arba paskirties ir nėra parduodami Sąjungos rinkoje. Tam, kad būtų tinkami parduoti ir atitekti ES vandens ir nuotekų perdavimo standartus, šie vamzdžiai turi būti toliau perdirbami, t. y. padengiami iš vidaus ir iš išorės. Nors atitiktis ES standartams nebūtinai yra lemiantis veiksnys nustatant produkto apibrėžtąją sritį, tai, kad nedengti vamzdžiai turi būti papildomai perdirbti tam, kad turėtų numatytą galutinę naudojimo paskirtį, yra veiksnys, kurio negalima ignoruoti analizuojant, ar nedengti vamzdžiai yra galutinis produktas ar tik pusgaminiš. Todėl Komisija nustatė, kad nedengti kaliojo ketaus vamzdžiai turėtų būti laikomi kaliojo ketaus vamzdžių pusgaminiais.
- (27) Vis dėlto pusgaminiai ir gatavos prekės gali būti laikomi tuo pačiu produktu, jeigu i) jie pasižymi tomis pačiomis esminėmis charakteristikomis ir ii) papildomos perdirbimo išlaidos nėra didelės (?). Neginčijama, kad vidaus ir išorės danga nedengtiems vamzdžiams suteikia fizinę charakteristiką, dėl kurios šie vamzdžiai įgyja esminę ir pagrindinę charakteristiką, reikalingą jų pagrindiniam naudojimui Sąjungos rinkoje, t. y. tiekti vandenį ir šalinti nuotekas pagal ES standartus. Be to, neginčijama, kad papildomos nedengtų vamzdžių vidaus ir išorės dengimo sąnaudos paprastai sudaro iki 20 % visų kaliojo ketaus vamzdžių gamybos sąnaudų. Todėl papildomas perdirbimas turi būti laikomas reikšmingu.
- (28) Daroma išvada, kad nedengtų kaliojo ketaus vamzdžių pusgaminiai negali būti laikomi tuo pačiu produktu, kaip ir gatavi (iš vidaus ir išorės padengti) kaliojo ketaus vamzdžiai, ir todėl turėtų būti išbraukti iš nagrinėjamojo produkto apibrėžties.
- (29) Be to, Komisija nenustatė jokios didelės rizikos, kad būtų vengiama priemonių, jei nedengti vamzdžiai būtų išbraukti iš produkto apibrėžtosios srities. Nedengtus vamzdžius importuoja tik viena su „Jindal“ susijusi bendrovė, kurios priešingai nei teigia skundo pateikėjas, padengimo pajėgumai Sąjungoje yra riboti. Remiantis Komisijos patikrintais duomenimis, faktiniai pajėgumai yra apie 15 000 tonų per metus. Be to, nors nedengtų vamzdžių importas iš Indijos, atrodo, po tiriamojo laikotarpio didėja, jo apimtys, remiantis skundo pateikėjo informacija, vis tiek yra nedidelės (2015 m. mažiau nei 10 000 tonų). Atsižvelgiant į ribotus susijusios bendrovės padengimo pajėgumus Sąjungoje ir dabartinį ateinančių metų nedengtų vamzdžių verslo planą (iki 2017 m. 15 000–21 000 tonų), mažai tikėtina, kad į šią gamyklą būtų pradėta masiškai gabenti nedengtus vamzdžius, siekiant vienintelio tikslo – juos padengti ir taip išvengti gataviems vamzdžiams Sąjungoje taikomų muitų, o tai galėtų iškelti klausimą pagal pagrindinio reglamento 23 straipsnį.
- (30) „Jindal“ paprašė iš produkto apibrėžtosios srities išbraukti kaliojo ketaus vamzdžius su jungėmis.
- (31) Priešingai nei nedengti vamzdžiai, vamzdžiai su jungėmis yra kaliojo ketaus vamzdžiai, kurie galutinai perdirbti su vidaus ir išorės danga. Todėl vamzdžiai su jungėmis yra tinkami vandeniui tiekti ir nuotekoms šalinti be tolesnio perdirbimo. Iš esmės jie yra tam tikro ilgio atkarpomis supjaustyti kaliojo ketaus vamzdžiai su pritvirtintomis jungėmis, kurios turi būti sujungtos varžtais ir veržlėmis, o kiti kaliojo ketaus vamzdžiai yra sujungiami jungiamąja mova. Su pjaustymu tam tikro ilgio atkarpomis ir jungių pritvirtinimu susijusios perdirbimo išlaidos negali būti laikomos tokios, dėl kurių keistųsi pagrindinės kaliojo ketaus vamzdžių charakteristikos (vandens tiekimas ir nuotekų šalinimas), ar būti laikomos reikšmingomis išlaidomis. Todėl, nors vamzdžiams su jungėmis pagaminti iš kaliojo ketaus vamzdžių būtinas tam tikras perdirbimas, Komisija juos laiko tuo pačiu produktu, ir prašymas išbraukti juos iš produkto apibrėžtosios srities yra atmestas.
- (32) Atsižvelgiant į pirmiau pateiktus svarstymus, nagrinėjamasis produktas yra galiausiai apibrėžiamas kaip Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiai ir vamzdeliai (toliau – kaliojo ketaus vamzdžiai), išskyrus kaliojo ketaus vamzdžius be vidinės ir išorinės dangos (toliau – nedengti vamzdžiai), kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7303 00 10 ir ex 7303 00 90.

(?) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1784/2000, įvedantis galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantis laikinąjį muitą, įvestą importuojamoms tam tikroms kaliojo ketaus vamzdžių arba vamzdelių jungiamosioms detalėms, kurių kilmės šalis yra Brazilija, Čekijos Respublika, Japonija, Kinijos Liaudies Respublika, Korėjos Respublika ir Tailandas (OL L 208, 2000 8 18, p. 10).

2.2. Panašus produktas

- (33) Atlikus tyrimą nustatyta, kad nagrinėjamas produktas, kaip apibrėžta pirmiau, gaminamas ir parduodamas Indijoje, ir Sąjungoje gaminamas ir parduodamas produktas pasižymi tomis pačiomis pagrindinėmis fizinėmis, cheminėmis ir techninėmis charakteristikomis ir todėl laikomi panašiu produktu, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio c punkte.

3. SUBSIDIJAVIMAS

- (34) Remiantis skunde pateikta informacija, Indijos Vyriausybės ir eksportuojančių gamintojų atsakymais į Komisijos klausimą, buvo tiriama ši subsidijavimo praktika ir konkrečios susijusios priemonės (schemos), kurios, kaip įtariama, yra susijusios su subsidijavimu:

- I) Tiesioginis lėšų pervedimas ir potencialus tiesioginis lėšų pervedimas (pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis)
- Indijos valstybinio banko teikiamos paskolų garantijos,
  - Plieno sektoriaus plėtros fondo teikiamos paskolos,
  - Parama MTTP geležies ir plieno sektoriuje,
  - Žemės išsigijimo palengvinimo procesas (Radžastano valstija),
  - Sąlyginio apmokestinimo muitu schema.
- II) Vyriausybės negautos arba nesurinktos pajamos, kurios kitu atveju būtų gautos (pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis)
- Į eksportą orientuotų įmonių schema,
  - Tikslinių produktų schema,
  - Tikslinių rinkų schema,
  - Importo be maito leidimų schema,
  - Gamybos priemonių eksportui skatinti schema,
  - Išankstinių leidimų schema,
  - Skatinimo didinti eksportą schema,
  - Atleidimas nuo PVM arba PVM lengvata (Gudžarato Vyriausybė).
- III) Tiekiamos prekės ir teikiamos paslaugos už mažesnę nei tinkamas atlygį (pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktis)
- uždarnosios (anglių) kasybos teisių suteikimas,
  - uždarnosios (geležies rūdos) kasybos teisių suteikimas,
  - žemėnaudos teisių suteikimas (Radžastano valstija),
  - eksporto mokestis geležies rūdai.

3.1. Schemos, kurių subsidijavimo įrodymų nenustatyta

3.1.1. Schemos, kurios nesuteikė naudos bendrovėms

— Indijos valstybinio banko teikiamos paskolų garantijos

- (35) Skundo pateikėjas teigė, kad anksčiau Indijos Vyriausybė per Indijos valstybinį banką teikė paskolų garantijas gamintojams plieno sektoriuje. Suteikta nauda laikoma už garantuotą paskolą sumokėtos sumos ir sumos, kuri būtų sumokėta už panašią paskolą be Vyriausybės garantijų, skirtumas. Teigiama, kad subsidiją sudaro palūkanų arba priemokos sumos, kurią bendrovė būtų mokėjusi, jei būtų gavusi komercinę paskolą atsižvelgiant į lyginamuosius standartus, ir sumos, kurią ji faktiškai sumokėjo už Indijos Vyriausybės garantuotą paskolą, skirtumas.

(36) Du Indijos eksportuojantys gamintojai gavo paskolas iš kelių bankų, įskaitant Indijos valstybinį banką. Tačiau šių paskolų Indijos Vyriausybė negarantavo. Be to, sumokėtos palūkanos atitiko rinkos sąlygas, kurias panašioms paskoloms nustatė kiti bankai.

(37) Todėl Komisija nerado jokių subsidijavimo pagal šią schemą įrodymų.

— **Plieno sektoriaus plėtros fondo teikiamos paskolos**

(38) Skundo pateikėjas teigė, kad Indijos Vyriausybė per Plieno sektoriaus plėtros fondą teikia paskolas MTTP projektams geležies ir plieno sektoriuje finansuoti. Suteikta nauda laikoma sumokėtų palūkanų už paskolas, kurias suteikė Plieno sektoriaus plėtros fondas, ir palūkanų, kurios būtų sumokėtos už komercinę paskolą rinkos sąlygomis, skirtumas.

(39) Du Indijos eksportuojantys gamintojai negavo paskolų iš Plieno sektoriaus plėtros fondo per TL.

(40) Todėl Komisija nerado jokių subsidijavimo pagal šią schemą įrodymų.

— **Parama MTTP geležies ir plieno sektoriuje**

(41) Skundo pateikėjas teigė, kad Indijos Vyriausybė skiria lėšų MTTP projektams geležies ir plieno sektoriuje finansuoti. Laikoma, kad nauda atitinka suteiktų lėšų sumą (50 % išlaidų, patirtų dėl MTTP).

(42) Du Indijos eksportuojantys gamintojai negavo lėšų pagal šią schemą per TL.

(43) Todėl Komisija nerado jokių subsidijavimo pagal šią schemą įrodymų.

— **Žemės įsigijimo palengvinimo procesas ir žemėnaudos teisių suteikimas už mažesnę nei tinkamas atlygį (Radžastano valstija)**

(44) Skundo pateikėjas tvirtino, kad vienas Indijos eksportuojantis gamintojas turėjo teisę naudotis šia schema. Pagal schemą sudaromos palankesnės sąlygos įsigyti žemę, jei ji skirta projektams, kuriems investuoti numatyta daugiau kaip 1 mlrd. rupijų, ir jei 25 % žemės įsigyja savo lėšomis projekto vykdytojas. Laikoma, kad nauda yra Radžastano Vyriausybės sumokėta likusi 75 % žemės sklypo vertės suma.

(45) Du Indijos eksportuojantys gamintojai negavo lėšų pagal šią schemą per TL.

(46) Todėl Komisija nerado jokių subsidijavimo pagal šią schemą įrodymų.

— **Į eksportą orientuotų įmonių schema**

(47) Skundo pateikėjas teigė, kad eksportuojantys nagrinėjamojo produkto gamintojai turi teisę naudotis šia schema ir turi būti daroma prielaida, kad jie teikė paraiškas dėl šios schemos, kadangi jie eksportuoja didžiąją dalį savo produkcijos.

(48) Teisę naudotis atleidimu nuo kai kurių muitų ir mokesčių arba gauti už juos kompensaciją turi bendrovė, kuri registruota kaip į eksportą orientuota įmonė. Laikoma, kad nauda yra Vyriausybės pajamų, kurios turėtų būti gautos, bet nebuvo gautos, suma.

(49) Du Indijos eksportuojantys gamintojai nebuvo registruoti kaip į eksportą orientuotos įmonės per TL.

(50) Todėl Komisija nerado jokių subsidijavimo pagal šią schemą per TL įrodymų.

— **Tikslinių rinkų schema**

- (51) Skundo pateikėjas teigė, kad eksportuojantys nagrinėjamojo produkto gamintojai turi teisę naudotis šia schema, pagal kurią suteikiama teisė naudotis maito kreditais, kurie atitinka produktų, eksportuojamų į tam tikrą šalį, FOB vertės procentinę dalį. Maito kreditai gali būti naudojami importo maitams kompensuoti, taigi gauta nauda atitinka Vyriausybės pajamų, kurios turėtų būti gautos, bet nebuvo gautos, sumą.
- (52) Du Indijos eksportuojantys gamintojai negavo maito kreditų pagal šią schemą per TL.
- (53) Todėl Komisija nerado jokių subsidijavimo pagal šią schemą per TL įrodymų.

— **Importo be maito leidimų schema**

- (54) Skundo pateikėjas teigė, kad eksportuojantys nagrinėjamojo produkto gamintojai turi teisę naudotis šia schema, pagal kurią leidžiama be maito importuoti žaliavas, kurą, naftą, energijos išteklius ir katalizatorius, kurie naudojami kaip žaliava gamybos procese, jeigu laikomasi tam tikrų sąlygų. Laikoma, kad nauda yra Vyriausybės pajamų, kurios turėtų būti gautos, bet nebuvo gautos, suma.
- (55) Du Indijos eksportuojantys gamintojai nepasinaudojo šia schema per TL.
- (56) Todėl Komisija nerado jokių subsidijavimo pagal šią schemą per TL įrodymų.

— **Išankstinių leidimų schema**

- (57) Skundo pateikėjas teigė, kad eksportuojantys nagrinėjamojo produkto gamintojai turi teisę naudotis šia schema, pagal kurią leidžiama be maito importuoti žaliavas, naudojamas gaminant konkretų produktą ar konkrečios kategorijos produktus, arba tarpinius produktus, kurie yra eksportuoti arba laikomi eksportuotais. Laikoma, kad nauda yra Vyriausybės pajamų, kurios turėtų būti gautos, bet nebuvo gautos, suma.
- (58) Du Indijos eksportuojantys gamintojai nepasinaudojo šia schema per TL.
- (59) Todėl Komisija nerado jokių subsidijavimo pagal šią schemą per TL įrodymų.

— **Skatinimo didinti eksportą schema**

- (60) Skundo pateikėjas teigė, kad eksportuojantys nagrinėjamojo produkto gamintojai turi teisę naudotis šia schema, kuri yra panaši į Tikslinių rinkų schemą ir pagal kurią suteikiama teisė naudotis maito kreditais, kurie atitinka augimo 2012–2013 finansiniais metais, palyginti su augimu 2011–2012 finansiniais metais, procentinę dalį. Maito kreditai gali būti naudojami importo maitams kompensuoti, taigi gauta nauda atitinka Vyriausybės pajamų, kurios turėtų būti gautos, bet nebuvo gautos, sumą.
- (61) Du Indijos eksportuojantys gamintojai nepasinaudojo šia schema per TL.
- (62) Todėl Komisija nerado jokių subsidijavimo pagal šią schemą per TL įrodymų.

— **Atleidimas nuo PVM ar PVM lengvata (Gudžarato Vyriausybė)**

- (63) Skundo pateikėjas tvirtino, kad vienas eksportuojantis nagrinėjamojo produkto gamintojas (atliekantis tam tikras operacijas Gudžarate) turi teisę naudotis šia schema ir galbūt ją pasinaudojo; pagal ją atleidžiama nuo PVM mokėjimo už prekes, kurių naudojimas susijęs su eksportu. Laikoma, kad atleidimas nuo PVM yra finansinė parama, nes taip sumažinamos Vyriausybės pajamos iš PVM. Laikoma, kad ši nauda atitinka Vyriausybės pajamų, kurios turėtų būti gautos, bet nebuvo gautos, sumą.
- (64) Du Indijos eksportuojantys gamintojai nepasinaudojo šia schema dėl nagrinėjamojo produkto per TL.

(65) Todėl Komisija nerado jokių subsidijavimo pagal šią schemą per TL įrodymų.

3.1.2. Uždarosios anglių ir geležies rūdos kasybos teisės

- (66) Skundo pateikėjas teigė, kad Indijos Vyriausybė teikia prekes plieno gamintojams – geležies rūdą ir anglis, suteikdama jiems uždarosios anglių ir geležies rūdos kasybos teises (t. y. teises, kurios leidžia plieno gamintojams kasti geležies rūdą ir anglis savo vidiniam naudojimui).
- (67) Skundo pateikėjas nurodė taikytinus Indijos teisės aktus dėl geležies rūdos ir anglių kasybos, įskaitant naujausius pakeitimus, ir teigė, kad kai kurie Indijos nagrinėjamojo produkto gamintojai turi savo kasyklas.
- (68) Skundo pateikėjas teigė, kad uždarosios geležies rūdos kasybos teisė yra *de facto* individuali, nes ją pasinaudoti gali tik tam tikros bendrovės, kaip antai plieno gamintojai, o uždarosios anglių kasybos teisė yra *de jure* individuali, nes skirstant anglių klodus pirmenybė pirmiausia teikiama tiems plieno gamintojams, kurių metiniai gamybos pajėgumai viršija vieną milijoną tonų.
- (69) Skundo pateikėjas laikėsi nuomonės, kad uždarosios anglių kasybos licencijų nauda Indijos nagrinėjamojo produkto gamintojams yra už kasybos licenciją sumokėtų honorarų bendros sumos, kasybos ir perdirbimo iki reikalaujamos kokybės išlaidų ir Australijos koksinių anglių lyginamosios CIF kainos Indijos uoste skirtumas.
- (70) Dėl uždarosios geležies rūdos kasybos licencijų naudos, skundo pateikėjas mano, kad nauda turėtų būti įvertinta: i) atsižvelgiant į pasaulinėje rinkoje vyraujančias geležies rūdos pirkimo sąlygas pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio d punkto ii papunktį arba ii) remiantis Indijoje vyraujančiomis sąlygomis, pakoreguotomis siekiant atsižvelgti į geležies rūdai taikomą eksporto mokestį, kuris ir yra normalias rinkos sąlygas iškreipiantis veiksnys.
- (71) Skundo pateikėjas atkreipė dėmesį į tai, kad Jungtinių Amerikos Valstijų komercijos departamentas (USDOC) ištyrė kompensuojamą Uždarosios geležies rūdos kasybos programą ir Uždarosios anglių kasybos programą per keletą vykdytų tyrimų dėl tam tikrų importuojamų Indijos kilmės karštojo valcavimo anglinio plieno plokščiųjų gaminių.
- (72) Indijos Vyriausybė nurodė teisinius pagrindus, kuriais remiantis mineralinių išteklių gavybos koncesija tvarkoma ir suteikiama pareiškėjams:
- 1957 m. Kasyklų ir mineralinių išteklių plėtros ir reguliavimo (KMIPR) įstatymas Nr. 67 su pakeitimais,
  - 2015 m. potvarkis Nr. 3 dėl KMIPR įstatymo pakeitimo,
  - 1960 m. Kasybos koncesijos taisyklės (KKT),
  - 1988 m. Mineralinių išteklių išsaugojimo ir plėtros taisyklės (MIIPT),
  - 1957 m. Anglies klodų įsigijimo ir plėtros įstatymas,
  - 1973 m. Anglių kasyklų (nacionalizavimo) įstatymas,
  - 2014 m. antrasis potvarkis dėl anglių kasyklų (specialiosios nuostatos),
  - 2012 m. Konkursų dėl anglių kasyklų taisyklių pakeitimas.
- (73) Indijos Vyriausybė paaiškino, kad Indijos geležies rūdos sektorius visada buvo nereguliuojama rinkla, o anglių sektorius liberalizuotas nuo 2000 m. sausio mėn.
- (74) Vienam iš dviejų Indijos eksportuojančių gamintojų buvo suteikta geležies rūdos (bet ne anglių) kasybos teisė. Tačiau toje kasykloje išgauta geležies rūda naudojama ne nagrinėjamajam produktui gaminti (dėl mažo geležies (Fe) kiekio), o kitoms grupės verslo veiklos sritims. Minėtas gamintojas geležies rūdą, reikalingą nagrinėjamajam produktui gaminti, pirkė iš nesujusių Indijos tiekėjų.

- (75) Kitam Indijos eksportuojančiam gamintojui buvo suteikta anglių (bet ne geležies rūdos) kasybos teisė. Kasmet išgaunamas anglių kiekis nebuvo pakankamas jo poreikiams patenkinti, todėl šis gamintojas anglių taip pat išgijo iš nesusijusių Australijos tiekėjų.
- (76) 2014 m. Indijos Aukščiausiajam Teismui priėmus sprendimą, šis eksportuojantis gamintojas nurodė, kad visos anksčiau suteiktos anglių kasybos teisės buvo panaikintos ir šiuo metu vyksta konkursas dėl kasybos teisių suteikimo Indijoje. Todėl minėtas gamintojas nebeperka anglių pagal uždarosios kasybos teises. Be to, šis eksportuojantis gamintojas taip pat nurodė, kad pagal naująją Indijos Vyriausybės kasybos teisių paskirstymo procedūrą jam teisiškai nebus suteiktos kasybos teisės dėl su procedūra susijusių apribojimų.
- (77) Todėl Komisijai nereikia toliau analizuoti šios schemos.

3.2. Schemos, kurių subsidijavimo įrodymai nustatyti

3.2.1. Tikslinių produktų schema (TPS)

a) Teisinis pagrindas

- (78) Išsamus TPS aprašymas pateiktas 2009–2014 m. Užsienio prekybos politikos dokumento (toliau – UPP) 3.15 dalyje ir 2009–2014 m. Procedūrų vadovo (toliau – PV) 3.9 dalyje.

b) Teisė naudotis schema

- (79) Pagal 2009–2014 m. UPP 3.15.2 dalį teisę naudotis šia schema turi 2009–2014 m. PV 37D priedėlyje nurodytų produktų eksportuotojai.

c) Praktinis įgyvendinimas

- (80) Pagal šią schemą PV 37D priedėlyje nurodytiems eksportuojamiems produktams taikomas 2 % FOB vertės maito kreditas. 2012 m. maito kredito norma kaliojo ketaus vamzdžiams buvo padidinta iki 5 % Taigi kaliojo ketaus vamzdžiams taikomas maito kreditas.
- (81) TPS kreditai gali būti laisvai perleidžiami ir galioja 24 mėnesius nuo atitinkamo sertifikato, kuriuo suteikiama teisė naudotis kreditu, išdavimo. Jie gali būti naudojami maitams mokėti už vėliau importuojamas bet kokias žaliavas ar produktus, įskaitant gamybos priemones.
- (82) Sertifikatas, kuriuo suteikiama teisė naudotis kreditu, išduodamas eksportavus arba išsiuntus produktus uoste, iš kurio buvo eksportuota. Tol, kol pareiškėjas teikia valdžios institucijoms visų atitinkamų eksporto dokumentų (pvz., eksporto užsakymo, sąskaitų, važtaraščių, bankų pažymų apie eksporto pajamų panaudojimą) kopijas, Indijos Vyriausybė neturi teisės priimti sprendimo suteikti maito kreditus.
- (83) Abi bendrovės tiriamuoju laikotarpiu naudojos šia schema.

d) Išvada dėl TPS

- (84) TPS yra subsidija, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje ir 3 straipsnio 2 dalyje. TPS maito kreditas yra Indijos Vyriausybės finansinis įnašas, nes jis galiausiai naudojamas importo maitams kompensuoti, taip sumažinant Indijos Vyriausybės maitų pajamas, kurias kitu atveju ji būtų gavusi. TPS maito kreditas taip pat yra naudingas eksportuotojui, nes padidina jo likvidumą.
- (85) Be to, pagal teisės aktus TPS priklauso nuo to, ar bus vykdomas eksportas, todėl pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a punktą ji laikoma individualia kompensuotina schema.

- (86) Šios schemos negalima laikyti leistina sąlyginio apmokestinimo muitu sistema arba pakaitine sąlyginio apmokestinimo sistema, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje. Ji neatitinka griežtų taisyklių, nustatytų pagrindinio reglamento I priedo i punkte, II priede (sąlyginio apmokestinimo muitais sistemos apibrėžtis ir taisyklės) ir III priede (pakaitinės sąlyginio apmokestinimo muitais sistemos apibrėžtis ir taisyklės). Eksportuotojas gamybos proceso metu neprivalo faktiškai sunaudoti be muto importuotų produktų, o kredito suma skaičiuojama neatsižvelgiant į faktines panaudotas žaliavas. Nėra jokios sistemos arba tvarkos, kurias taikant būtų patvirtinta, kokios žaliavos naudojamos gaminant eksportuojamą produktą, arba nustatyta, ar nebuvo sumokėti per didelį importo muitai, kaip nustatyta pagrindinio reglamento I priedo i punkte ir II bei III prieduose. Eksportuotojas turi teisę naudotis TPS net ir tuo atveju, kai iš viso neimportuoja žaliavų. Norinčiam gauti naudą eksportuotojui pakanka paprasčiausiai eksportuoti produktus neįrodant, kad buvo importuotos kokios nors žaliavos. Tai reiškia, kad net tie eksportuotojai, kurie visas žaliavas įsigyja vietoje ir neimportuoja jokių produktų, kurie gali būti naudojami kaip žaliavos, taip pat turi teisę naudotis TPS. Be to, eksportuotojas gali naudoti TPS muto kreditus gamybos priemonėms importuoti, nors gamybos priemonės netaikomos leistinos sąlyginio apmokestinimo muitu sistemos, kaip nustatyta pagrindinio reglamento I priedo i punkte, nes šios nėra sunaudojamos gaminant eksportuojamus produktus.

e) Pakeitimai, padaryti naujuoju 2015–2020 m. Užsienio prekybos politikos dokumentu

- (87) Naujuoju penkerių metų 2015–2020 m. Užsienio prekybos politikos dokumentu nustatyta nauja schema, pavadinta „Prekių eksporto iš Indijos schema“ (toliau – PEIS), pakeitusi daugelį ankstesnių schemų, įskaitant TPS. Kadangi TPS ir PEIS tinkamumo kriterijai iš esmės nesiskiria, akivaizdu, kad TPS nebuvo nutraukta, tik pervadinta, o pagal TPS teikta nauda toliau teikiama pagal naują schemą. Todėl pagal TPS suteikta nauda vis dar gali būti kompensuojama.
- (88) Po faktų atskleidimo ECL teigė, kad PEIS negali būti automatiškai laikoma TPS variantu arba pakeitimo schema. Komisija atmetė šį argumentą, nes TPS ir PEIS tinkamumo kriterijai ir naudos gavėjai yra tie patys, kiek tai susiję su kaliojo ketaus vamzdžių gamintojais. Savo klausimyno atsakymuose Indijos Vyriausybė pati prisipažino, kad TPS „buvo įtraukta į naują schemą [PEIS]“⁽⁸⁾. Todėl šis teiginys atmestas.
- (89) Tačiau skiriasi pagal dvi schemas suteiktos naudos suma. Muto kredito norma pagal PEIS šiuo metu yra 2 % FOB eksporto vertės (buvo 5 % pagal TPS per TL).
- (90) Prieš galutinį faktų atskleidimą ir po jo du Indijos eksportuojantys gamintojai teigė, kad ši mažesnė vertė turėtų būti naudojama nustatant kompensuotinos naudos, jei tokia yra, sumą. ECL nurodė Komisijai „Gaires dėl subsidijos sumos skaičiavimo atliekant kompensacinių muitų tyrimus“⁽⁹⁾ ir 1 pavyzdį, kai turėtų būti taikoma persvarstyta nauda, taikyta paskutiniame TL etape, „jei pakeitimas yra nuolatinio pobūdžio“. Šį teiginį taip pat išskėlė Indijos Vyriausybė po galutinio faktų atskleidimo.
- (91) Komisija šį teiginį atmetė dėl toliau nurodytos priežasties. Remiantis pagrindinio reglamento 5 straipsniu, „kompensuotinių subsidijų suma apskaičiuojama pagal tai, kokią naudą subsidijos gavėjui suteikė subsidija per subsidijavimo tiriamąjį laikotarpį“. Per TL suteikta nauda eksportuojantiems gamintojams buvo 5 % FOB nagrinėjamo produkto eksporto vertės muto kreditas.
- (92) Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnį „dažniausiai neatsižvelgiama į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamąjo laikotarpio“. Tai reiškia, kad į pokyčius po TL galima atsižvelgti tik išimtinėmis aplinkybėmis, t. y. kai jų nepaisyti būtų „akivaizdžiai netinkama“⁽¹⁰⁾. Ši riba buvo pasiekta kai, pavyzdžiui, 2004 m. į Europos Sąjungą įstojo dešimt naujų valstybių narių, dėl to atsirado pareiga Komisijai ištirti, ar atliekant tyrimą gauta informacija vis dar tipiškai išsiplėtusiai ES⁽¹¹⁾.
- (93) Tačiau šiuo atveju ši riba nėra pasiekta. Po TL ir toliau taikoma pagrindinė subsidijavimo schema, o eksportuotojai pasinaudojo per TL taikyta 5 % norma. Prielaida, kad po TL taikoma sumažinta 2 % norma yra nuolatinio

⁽⁸⁾ 2015 m. gegužės 15 d. Indijos Vyriausybės atsakymai į antisubsidijų klausimą, p. 24.

⁽⁹⁾ OL C 394, 1998 12 17, p. 6.

⁽¹⁰⁾ 2008 m. gruodžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas T-462/04, Rink, p. II-3685, 67 punktas.

⁽¹¹⁾ 2008 m. gruodžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas T-462/04, Rink, p. II-3685, 68–74 punktai.

pobūdžio, negali būti patvirtinta, nes Vyriausybė gali schemas normą bet kada pakeisti ⁽¹²⁾. Tokie pokyčiai yra ne tik hipotetiniai, kaip rodo ankstesnio režimo praktika. Ankstesnė TPS buvo nustatyta 2009 m. įstatymu, o Vyriausybė pakeitė normą nuo 2 % iki 5 % nuo 2012 m. gruodžio 31 d. ⁽¹³⁾ Atsižvelgdama į visus šiuos veiksnius Komisija priėjo prie išvados, kad kompensacinės sumos, sudarančios 5 % FOB vertės per TL, nebuvo akivaizdžiai netinkamos. Jei dabartinė 2 % norma bus ilgalaikė, eksportuotojai galės prašyti atlikti tarpinę peržiūrą, per kurią būtų įrodyti su šia subsidijavimo schema susiję ilgalaikiai aplinkybių pokyčiai.

f) *Subsidijos sumos skaičiavimas*

- (94) Kompensuotinių subsidijų suma apskaičiuota remiantis gavėjui suteikta nauda, kuri, kaip nustatyta, buvo teikta per TL ir bendradarbiaujančio eksportuojančio gamintojo eksporto sandorio metu kaupiamuoju pagrindu įtraukta kaip pajamos. Vadovaujantis pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 ir 3 dalimis, ši subsidijos suma (skaitiklis) buvo paskirstyta eksporto apyvartai per TL kaip atitinkamas vardiklis, nes subsidija priklauso nuo to, ar vykdomas eksportas, ir ją skiriant nebuvo atsižvelgta į pagamintą, perdirbtą, eksportuotą arba vežtą kiekį.
- (95) Pagal šią schemą per TL bendrovei ECL ir jos patronuojamajai bendrovei „Srikalahasthi Pipes Limited“ (toliau – ECL grupė) nustatyta 4,35 %, o bendrovei „Jindal Saw India“ – 3,11 % subsidijų norma.

3.2.2. *Gamybos priemonių eksportui skatinti schema (GPES)*

a) *Teisinis pagrindas*

- (96) Išsamus GPES aprašymas pateiktas 2009–2014 m. UPP 5 skyriuje ir 2009–2014 m. PV 5 skyriuje.

b) *Teisė naudotis schema*

- (97) Teisę naudotis šia schema turi su finansuojančiais gamintojais ir paslaugų teikėjais susieti gamintojai eksportuotojai ir prekiautojai eksportuotojai.

c) *Praktinis įgyvendinimas*

- (98) Laikydamosi išsipareigojimo eksportuoti sąlygos, bendrovė gali importuoti gamybos priemones (naujas gamybos priemones ir naudotas iki 10 metų senumo gamybos priemones), mokėdama už jas sumažintą muitą. Eksporto išsipareigojimas – išsipareigojimas eksportuoti prekes už mažiausią vertę, atitinkančią, priklausomai nuo pasirinktos poschemės, šešiais ar aštuoniais kartais didesnę sutaupyto muto sumą. Tuo tikslu, pateikus prašymą ir sumokėjus mokestį, Indijos Vyriausybė išduoda GPES licenciją. Pagal šią schemą numatyta taikyti sumažintą 3 % importo muto normą visoms pagal šią schemą importuojamoms gamybos priemonėms. Vykdamas eksporto išsipareigojimą importuotos gamybos priemonės turi būti panaudotos tam tikram eksportuojamų produktų kiekiui pagaminti per tam tikrą laikotarpį. Pagal 2009–2014 m. UPP gamybos priemonės pagal GPES galima importuoti mokant 0 % normos muitą, tačiau tokiu atveju eksporto išsipareigojimui įvykdyti skiriamas trumpesnis laikotarpis.
- (99) GPES licencijos turėtojas gamybos priemones gali įsigyti ir iš vietos šaltinių. Tokiu atveju vietos gamybos priemonių gamintojas gali pasinaudoti be muto importuojamų komponentų, reikalingų tokioms gamybos priemonėms pagaminti, importo lengvatomis. Arba toks vietos gamintojas gali prašyti, kad už gamybos priemonių tiekimą GPES licencijos turėtojui jam būtų taikomos tariamo eksporto lengvatos.

⁽¹²⁾ Naujosios politikos dokumento 3.13 dalyje nurodoma: „<...> Vyriausybė pasilieka teisę riboti/pakeisti muto kredito normą/viršutinę ribą pagal šį skirsnį <...>“.

⁽¹³⁾ Indijos užsienio prekybos generalinio direktorato viešas pranešimas Nr. 42(RE2012)/2009–14.

- (100) Nustatyta, kad dvi bendrovės pagal GPESS gavo nuolaidų, kurios gali būti priskirtos nagrinėjamajam produktui per TL.

d) Išvados dėl GPESS

- (101) GPESS yra subsidija, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje ir 3 straipsnio 2 dalyje. Muito sumažinimas laikomas Indijos Vyriausybės finansiniu įnašu, nes taikant šią nuolaidą sumažinamos Indijos Vyriausybės muitų pajamos, kurias kitu atveju ji būtų gavusi. Muito sumažinimas taip pat naudingas eksportuotojui, nes importuojant sutaupyti muitai padidina bendrovės likvidumą.
- (102) Be to, GPESS pagal teisės aktus priklauso nuo to, ar bus vykdomas eksportas, nes neįsipareigojus eksportuoti negalima gauti šių licencijų. Todėl pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a punktą ji laikoma individualia ir kompensuotina.
- (103) GPESS negalima laikyti leistina sąlyginio apmokestinimo muitu sistema arba pakaitine sąlyginio apmokestinimo muitais sistema, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje. Tokios leistinos sistemos, kaip nustatyta pagrindinio reglamento I priedo i punkte, netaikomos gamybos priemonėms, nes šios nėra sunaudojamos gaminant eksportuojamus produktus.
- (104) Naujame penkerių metų 2015–2020 m. Užsienio prekybos politikos dokumente schema paliekama, tačiau numatyta galimybė taikyti tik 0 % muitą. Kadangi tinkamumo kriterijai yra iš esmės tie patys, negalima teigti, kad GPESS buvo nutraukta ir todėl neturėtų būti kompensuotina.

e) Subsidijos sumos skaičiavimas

- (105) Kompensuotinių subsidijų suma apskaičiuota pagrindinio reglamento 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka remiantis muitu, nesumokėtu už importuotas gamybos priemones, paskirstytu per laikotarpį, kuris atitinka tokių gamybos priemonių įprastinį nusidėvėjimo laikotarpį susijusiame pramonės sektoriuje. Tokiu būdu apskaičiuota suma, priskiriama TL, buvo koreguojama, pridendant šio laikotarpio palūkanas, kad būtų atspindėta visa gautų lėšų vertė per tam tikrą laikotarpį. Buvo nustatyta, kad šiam tikslui tinka tiriamuoju laikotarpiu Indijoje galiojusi komercinių palūkanų norma.
- (106) Vadovaujantis pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 ir 3 dalimis, ši subsidijos suma buvo paskirstyta tam tikrai eksporto apyvartai per TL kaip atitinkamas vardiklis, nes subsidija priklauso nuo to, ar vykdomas eksportas, ir ją skiriant nebuvo atsižvelgta į pagamintą, perdirbtą, eksportuotą arba vežtą kiekį.
- (107) Po galutinio faktų atskleidimo ECL teigė, kad GPESS taikoma bendrai kaliojo ketaus vamzdžių gamybai, ne tik eksportuojamų prekių gamybai. Todėl ji paprašė subsidiją apskaičiuoti remiantis ne eksporto apyvarta, o bendra apyvarta.
- (108) Komisija atmetė šį teiginį, nes, kaip nurodyta pirmiau, subsidija priklauso tik nuo to, ar vykdomas eksportas. Šis požiūris taip pat atitinka Komisijos praktiką, susijusią su ta pačia schema ⁽¹⁴⁾.
- (109) Tas pats eksportuojantis gamintojas teigė, kad į naudą neturėtų būti įtraukti įrašai sąskaitose ir (arba) mašinos, kurios jau buvo nusidėvėjusios dar gerokai prieš TL. Komisija priėmė šį teiginį ir atitinkamai pranešė bendrovei.
- (110) Pagal šią schemą per TL ECL grupei nustatyta 0,03 %, o bendrovei „Jindal Saw India“ – 0,38 % subsidijų norma.

⁽¹⁴⁾ Žr. 2012 m. vasario 9 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 115/2012, kuriuo tam tikroms importuojamoms Indijos kilmės nerūdijančio plieno sąvaržoms ir jų dalims nustatomas laikinasis kompensacinis muistas (OL L 38, 2012 2 11, p. 6) 64 konstatuojamoji dalis.

3.2.3. Sąlyginio apmokestinimo maitu schema (SAMS)

a) *Teisinis pagrindas*

- (111) Išsamus SAMS aprašymas pateiktas 1995 m. Maitų ir centrinio akcizo sąlyginio apmokestinimo maitu taisyklėse su pakeitimais, padarytais vėliau paskelbtais pranešimais.

b) *Teisė naudotis schema*

- (112) Teisę naudotis šia schema turi visi gamintojai eksportuotojai arba prekyautojai eksportuotojai.

c) *Praktinis įgyvendinimas*

- (113) Teisę naudotis šia schema turintis eksportuotojas gali kreiptis dėl sąlyginio apmokestinimo sumos, kuri skaičiuojama procentais nuo produktų, eksportuojamų pagal šią schemą, FOB vertės. Sąlyginio apmokestinimo normas Indijos Vyriausybė nustatė įvairiems produktams, įskaitant nagrinėjamąjį produktą. Jos nustatytos remiantis produkto gamybai kaip žaliavos naudojamų medžiagų vidutiniu kiekiu ar verte ir vidutine už žaliavas sumokėtų maitų suma. Šios normos taikomos neatsižvelgiant į faktinį importo maitų sumokėjimą. Nagrinėjamojo produkto SAMS norma per TL buvo 1,9 % FOB vertės.
- (114) Norėdama pasinaudoti šia schema, bendrovė turi eksportuoti. Į maitinės serverį (ICEGATE) įvedant krovinių duomenis nurodoma, kad eksportas vykdomas pagal SAMS, ir SAMS suma nustatoma neatšaukiamai. Po to, kai vežėjas pateikia bendrąją eksporto deklaraciją, maitinė ją palygina su važtaraščio duomenimis ir įvertina patenkinamai, laikoma, kad visos sąlygos yra įvykdytos ir sąlyginio apmokestinimo maitu suma turi būti sumokėta tiesioginiu mokėjimu į eksportuotojo banko sąskaitą arba išduodant banko vekselį.
- (115) Be to, eksportuotojas turi pateikti eksporto pajamų panaudojimo įrodymą pateikdamas banko pažymą apie eksporto pajamų panaudojimą (BRC). Šį dokumentą galima pateikti po to, kai sumokama sąlyginio apmokestinimo suma, tačiau Indijos Vyriausybė susigražina sumokėtą sumą, jei eksportuotojas per nustatytą terminą nepateikia BRC.
- (116) Sąlyginio apmokestinimo sumą galima naudoti bet kokiais tikslais.
- (117) Iš tikrųjų, pagal Indijos apskaitos standartus sąlyginio apmokestinimo maitu suma komercinėse sąskaitose gali būti kaupiamuoju principu įtraukiama į apskaitą kaip pajamos, kai įvykdomas eksporto įsipareigojimas.
- (118) Taip pat buvo nustatyta, kad dvi Indijos bendrovės naudojosi SAMS per TL.

d) *Išvada dėl SAMS*

- (119) SAMS yra subsidija, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje ir 3 straipsnio 2 dalyje. Vadinamoji sąlyginio apmokestinimo maitu suma yra Indijos Vyriausybės finansinis įnašas, nes tai Indijos Vyriausybės tiesioginis lėšų pervedimas. Šios lėšos gali būti naudojamos be apribojimų. Sąlyginio apmokestinimo maitu suma taip pat yra naudinga eksportuotojui, nes padidina jo likvidumą.
- (120) Eksporto sąlyginio apmokestinimo maitu normą kiekvienam produktui atskirai nustato Indijos Vyriausybė. Tačiau, nors subsidija vadinama sąlyginiu apmokestinimu maitu, ši schema neturi leistinos sąlyginio apmokestinimo maitu sistemos arba pakaitinės sąlyginio apmokestinimo sistemos, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje, savybių. Mokėjimas grynaisiais eksportuotojui nesiejamas su faktiniu žaliavoms taikomų importo maitų mokėjimu ir nėra maito kreditas buvusio ar būsimo žaliavų importo maitams kompensuoti.

- (121) Po faktų atskleidimo Indijos Vyriausybė pirmiausia tvirtino, kad Komisija nepateikė privalomų reikalavimų, kurių laikantis SAMS sudarytų sąlyginio apmokestinimo muitu sistema, nei nurodė šio nustatymo pagrindą. Antra, Indijos nuomone, esama atitinkamo sąlyginio apmokestinimo normos ir už žaliavas sumokėtų muitų ryšio. Taip yra todėl, kad nustatydamas sąlyginio apmokestinimo normas Indijos Vyriausybė atsižvelgia į medžiagų, naudotų kaip žaliavos gaminant produktą, vidutinį kiekį arba vertę ir vidutinę muitų, sumokėtų už žaliavas, sumą. ECL pateikė panašius į pateiktus Indijos Vyriausybės argumentus.
- (122) Komisija šiuos argumentus atmetė dėl toliau nurodytų priežasčių. Dėl pirmo argumento Komisija atskleisdama faktus nurodė priežastis, dėl kurių ji schemos nelaikė leistina sąlyginio apmokestinimo muitu sistema arba pakaitine sąlyginio apmokestinimo sistema. Iš tikrųjų ji patikslino, kad mokėjimas grynaisiais eksportuotojui nesiejamas su faktiniu žaliavoms taikomų importo muitų mokėjimu ir nėra maito kreditas buvusio ar būsimo žaliavų importo muitams kompensuoti.
- (123) Dėl antro teiginio Komisija nemano, kad pakanka tariamo sąlyginio apmokestinimo normos ir už žaliavas sumokėtų muitų ryšio tam, kad schema atitiktų taisykles, nustatytas pagrindinio reglamento I priedo i punkte, II priede (sąlyginio apmokestinimo muitais sistemos apibrėžtis ir taisyklės) ir III priede (pakaitinės sąlyginio apmokestinimo muitais sistemos apibrėžtis ir taisyklės). Visų pirma, kredito suma nėra skaičiuojama atsižvelgiant į panaudotas faktines žaliavas. Be to, nėra jokios sistemos arba tvarkos, kurią taikant būtų patvirtinta, kokios žaliavos naudojamos gaminant eksportuojamą produktą, arba nustatyta, ar nebuvo sumokėti per dideli importo muitai, kaip nustatyta pagrindinio reglamento I priedo i punkte ir II bei III prieduose. Todėl šis teiginys atmetas.
- (124) Todėl mokėjimas, kurį Indijos Vyriausybė atlieka tiesiogiai pervesdama lėšas eksportą įvykdžiusiems eksportuotojams, turi būti laikomas tiesiogine Indijos Vyriausybės dotacija, kuri priklauso nuo to, ar bus vykdomas eksportas, ir todėl pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos a punktą ji laikoma individualia ir kompensuotina.
- (125) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, daroma išvada, kad SAMS yra kompensuotina.

e) **Subsidijos sumos skaičiavimas**

- (126) Komisija, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalimi ir 5 straipsniu, kompensuotinių subsidijų sumą apskaičiavo remdamasi jų gavėjui tekusia nauda, nustatyta peržiūros tiriamuoju laikotarpiu. Šiuo atveju Komisija nustatė, kad gavėjas gauna naudos tuo metu, kai pagal šią schemą įvykdomas eksporto sandoris. Šiuo momentu Indijos Vyriausybė privalo sumokėti sąlyginio apmokestinimo sumą, o tai yra finansinis įnašas, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje. Muitinei išdavus eksporto važtaraštį, kuriame, *inter alia*, nurodoma konkrečiam eksporto sandoriui suteiktina sąlyginio apmokestinimo suma, Indijos Vyriausybė nebeturi teisės priimti sprendimo suteikti subsidiją ar jos nesuteikti. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisija laikėsi nuomonės, kad pagal SAMS gauta nauda yra lygi sąlyginio apmokestinimo sumų, gautų už eksporto sandorius, įvykdytus peržiūros tiriamuoju laikotarpiu pagal šią schemą, sumai.
- (127) Komisija, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi, šias subsidijų sumas paskirstė visai nagrinėjamojo produkto eksporto apyvartai peržiūros tiriamuoju laikotarpiu kaip atitinkamą vardiklį, nes subsidija priklauso nuo eksporto ir ją skiriant neatsižvelgta į perdirbtą, pagamintą, eksportuotą arba vežtą kiekį.
- (128) Viena iš dviejų bendrovių apskaičiavo gaminant nagrinėjamąjį produktą naudojamų žaliavų, kurios buvo importuotos ir už kurias sumokėjo muitus, dalį. Iki galutinio faktų atskleidimo ir po jo ši bendrovė teigė, kad jei Komisija kompensuotų pagal SAMS gautą naudą, ji neturėtų kompensuoti visos pagal SAMS gautos sumos, o tik sumą, kuri viršija muitus, faktiškai sumokėtus už importuojamas žaliavas, naudojamas nagrinėjamajam produktui gaminti. Bendrovės teiginį taip pat parėmė Indijos Vyriausybė savo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo.
- (129) Komisija šį teiginį atmetė, nes, kaip paaiškinta d skirsnyje „Išvada dėl SAMS“, ši schema, nepaisant pavadinimo „Sąlyginis apmokestinimas muitu“, iš esmės yra tiesioginis lėšų pervedimas, o ne negautos pajamos. Mokėjimas

gryniaisiais eksportuotojui nesiejamas su faktiniu žaliavoms taikomų importo muitų mokėjimu ir nėra muito kreditas buvusio ar būsimo žaliavų importo muitams kompensuoti. Todėl negalima užtikrinti, kad žaliavos, importuojamos ir naudojamos kaliojo ketaus vamzdžiams gaminti, nesikeis.

- (130) Pagal šią schemą per TL ECL grupei nustatyta 1,66 %, o bendrovei „Jindal Saw India“ – 1,37 % subsidijų norma.

3.2.4. Geležies rūdos tiekimas už mažesnę nei tinkamas atlygį

3.2.4.1. Įvadas

- (131) Skundo pateikėjas teigė, kad geležies rūdos (pagrindinės nagrinėjamojo produkto žaliavos) kainos Indijoje yra iškreiptos dėl geležies rūdai nustatyto eksporto mokesčio ir dvilypės krovinių vežimo geležinkeliais politikos, kurių tikslas ir rezultatas – Indijos nagrinėjamojo produkto gamintojų subsidijavimas. Manoma, kad dėl tokių intervencijų Indijoje sumažinamos su šia žaliava susijusios sąnaudos, palyginti su kitomis rinkomis, kurioms Indijos Vyriausybės intervencijos nedaro poveikio.
- (132) Skundo pateikėjas pridūrė, kad intervenciniais veiksmais geležies rūdos rinkoje Indijos Vyriausybė netiekia tiesiogiai geležies rūdos už mažesnę nei tinkamas atlygį, bet ji geležies rūdos kasybos bendrovėms paveda ir nurodo tai daryti.
- (133) Skundo pateikėjo nuomone, Indijos Vyriausybė, įgyvendindama strategiją, kurios tikslas – padėti geležies ir plieno pramonei, paveda ir nurodo visoms valstybės ir privačioms geležies rūdos kasybos bendrovėms Indijoje atlikti geležies rūdos tiekimo užduotis už mažesnę nei tinkamas atlyginimą.

3.2.4.2. Analizė

- (134) Siekiant nustatyti, ar yra kompensuotina subsidija, turi būti trys elementai: a) finansinis įnašas, b) nauda ir c) individualumas (pagrindinio reglamento 3 straipsnis)

a) **Finansinis įnašas**

- (135) Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunkčio antroje įtraukoje nurodoma, kad finansinis įnašas yra, jeigu Vyriausybė: „paveda arba nurodo privačiam subjektui atlikti vieną ar kelias i, ii ir iii punktuose nurodytų tipų funkcijas, kurios paprastai suteiktos Vyriausybei ir kurių atlikimo praktika realiai nesiskiria nuo praktikos, kurios paprastai laikosi Vyriausybės“. Laikoma, kad atitinkamų tipų funkcijos, aprašytos 3 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje, vykdomos tais atvejais, kai „Vyriausybė aprūpina prekėmis ar suteikia paslaugų, nebūdingų bendrajai infrastruktūrai, arba perka prekių <...>“. Šios nuostatos atspindi Sutarties dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių (SKP sutarties) 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iv ir iii papunkčius ir turėtų būti aiškinamos ir taikomos atsižvelgiant į atitinkamą PPO teismo praktiką.
- (136) PPO byloje dėl eksporto apribojimų ES, kaip trečioji šalis, pasiūlė kolegijai savo pradinį šių nuostatų, kurios iki tol nebuvo aiškintos, aiškinimą ⁽¹⁵⁾. Po faktų atskleidimo kai kurios šalys nurodė šiuos pasiūlymus.
- (137) Kolegija nusprendė, kad pagal įprastą abiejų žodžių „pavesti“ ir „nurodyti“ reikšmę SKP sutarties 1.1 straipsnio a dalies 1 punkto iv papunktyje reikalaujama, kad Vyriausybės veiksmas apimtų delegavimo (patikėjimo atveju) arba įsakymo (nurodymo atveju) sąvoką ⁽¹⁶⁾. Ji atmetė JAV priežasties ir poveikio argumentą ir paprašė aiškiai ir įtikinamai nurodyti delegavimo arba įsakymo veiksmą ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁵⁾ Kolegijos ataskaita DS 194, B-3 priedas, 4 punktas.

⁽¹⁶⁾ 2001 m. birželio 29 d. kolegijos ataskaita DS194 „Jungtinės Valstijos. Priemonės, kuriomis eksporto apribojimai laikomi subsidijomis“, 8.29 punktas.

⁽¹⁷⁾ Kolegijos ataskaita DS 194, 8.44 punktas.

- (138) Tačiau vėlesnėje byloje Apeliacinis komitetas nusprendė, kad žodžių „paveda“ ir „nurodo“ pakeitimas žodžiais „delegavimas“ ir „išsakymas“ yra pernelyg griežtas, kad būtų taikomas kaip standartas⁽¹⁸⁾. Apeliacinio komiteto nuomone, „pavedimas“ yra kai Vyriausybė įpareigoja privatų subjektą, o „nurodymas“ susijęs su tais atvejais, kai Vyriausybė pasinaudoja savo galiomis prieš privatų subjektą⁽¹⁹⁾. Abiem atvejais Vyriausybė naudoja privatų subjektą kaip įgaliojimą finansiniam įnašui skirti ir „daugeliu atveju tikėtina, kad privačiam subjektui gali būti pavedama ar nurodoma su tam tikra grasinimo arba raginimo forma“⁽²⁰⁾. Be to, pagal iv punktą nariams neleidžiama nustatyti kompensacinių priemonių produktams, „kai Vyriausybė tik vykdo bendro reglamentavimo įgaliojimus“⁽²¹⁾ arba kai Vyriausybės įsikišimas „gali duoti (arba neduoti) tam tikrų rezultatų, tiesiog atsižvelgiant į faktines aplinkybes ir tos rinkos dalyvių naudojimąsi laisvo pasirinkimo teise“⁽²²⁾. Priešingai, pavedimas ir nurodymas reiškia „aktyvesnį Vyriausybės vaidmenį nei vien tik veiksmų skatinimą“⁽²³⁾.
- (139) Tai leidžia manyti, kad įrodymo kriterijus, kurį nustatė Apeliacinis komitetas visų pirma savo išvadose, kad „daugeliu atveju tikėtina, kad privačiam subjektui gali būti pavedama ar nurodoma su tam tikra grasinimo arba raginimo forma“ yra mažiau griežtas nei pradinė ES pozicija JAV byloje dėl eksporto apribojimų. Tas pats pasakytina dėl ES nuomonės, kad privatus subjektas atlieka funkcijas, kurios paprastai suteiktos Vyriausybei, net jeigu privatus subjektas neturi jokio pasirinkimo Vyriausybės pavedimo arba nurodymo atveju, pavyzdžiui, kai Vyriausybė nustato kainas, kuriomis privatus subjektas privalo parduoti produktus.
- (140) Todėl ES priderino savo aiškinimą prie Apeliacinio komiteto pateiktų gairių šiais klausimais.
- (141) Pagal minėtus PPO sprendimus ne visos Vyriausybės priemonės, kuriomis gali būti suteikiama nauda, prilygsta finansinio įnašo lygiui pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnį ir SKP sutarties 1.1 straipsnio a punktą. Turi būti pateikta įrodymų apie Vyriausybės politiką ar programą, skirtą skatinti tiriamosios pramonės (šiuo konkrečiu atveju kaliojo ketaus vamzdžių pramonės) plėtrą, pasinaudojant galiomis viešųjų ar privačiųjų subjektų (šiuo atveju geležies rūdos kasybos bendrovių) atžvilgiu arba juos įpareigojant tiekti geležies rūdą kaliojo ketaus vamzdžių pramonei už mažesnę nei tinkamas atlygį.
- (142) Remdamasi PPO penkių žingsnių patikrinimu⁽²⁴⁾, Komisija labai atidžiai išnagrinėjo Vyriausybės intervencijų pobūdį (ar tai susiję su pavedimu ar nurodymu geležies rūdos kasybos bendrovėms?), subjektų, kuriems pavesta atlikti tam tikras funkcijas, pobūdį (ar kasybos bendrovės yra privatus subjektai, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje?) ir subjektų, kuriems pavesta ar nurodyta atlikti tam tikras funkcijas, veiksmus (ar geležies rūdos kasybos bendrovės, kurioms pavesta ar nurodyta atlikti tam tikras funkcijas, tiekia geležies rūdą kaliojo ketaus vamzdžių pramonei už mažesnę nei tinkamas atlygį ir veikia kaip Vyriausybės įgaliojiniai?) Be to, Komisija patikrino, ar vykdomos funkcijos būtų paprastai suteiktos Vyriausybei (ar geležies rūdos tiekimas už mažesnę nei tinkamas atlygį Indijos gamybos bendrovėms yra įprasta Vyriausybės veikla?) ir ar šios funkcijos realiai nesiskiria nuo įprastos Vyriausybės praktikos (ar faktinis kasybos bendrovių geležies rūdos tiekimas realiai skiriasi nuo Vyriausybės veiksmų, kuriuos ji galėjo pati atlikti?).

i) Indijos Vyriausybės pavedimas geležies rūdos kasybos bendrovėms

- (143) Atsižvelgdama į pirmiau nurodytas Apeliacinio komiteto išvadas, Komisija išnagrinėjo, ar Indijos Vyriausybės parama kaliojo ketaus vamzdžių pramonei yra iš esmės Vyriausybės politikos tikslas, o ne tiesiog bendro reglamentavimo įgaliojimų vykdymo šalutinis poveikis. Atliekant tyrimą visų pirma nagrinėta, ar nustatyti kainų iškraipymai buvo Vyriausybės tikslas, ar mažesnės geležies rūdos kainos buvo veikiau „atsitiktinis“ bendro Vyriausybės reglamentavimo šalutinis poveikis.
- (144) Įvairiuose dokumentuose nurodoma, kad Indijos Vyriausybė aiškiai siekė politinio tikslo remti kaliojo ketaus vamzdžių pramonę.

⁽¹⁸⁾ 2005 m. vasario 21 d. Apeliacinio komiteto ataskaita DS296 „Jungtinės Valstijos. Kompensacinio muto Korėjos kilmės dinaminėms laikmenoms tyrimas“, 110–111 punktai.

⁽¹⁹⁾ Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 116 punktas.

⁽²⁰⁾ Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 116 punktas.

⁽²¹⁾ Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 115 punktas.

⁽²²⁾ Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 114 punktas; tuo klausimu pritariama kolegijos ataskaitai DS 194 (8.31 punktas).

⁽²³⁾ Apeliacinio komiteto ataskaita DS 296, 115 punktas.

⁽²⁴⁾ Kolegijos ataskaita DS 194, 8.25 punktas.

- (145) 2005 m. ekspertų grupė, kurią sudarė Plieno ministerijos atstovai ir kuri sudaryta kasybos nuomos teisių preferenciniu pagrindu suteikimo gairėms parengti, pristatė ataskaitą (toliau – *Dang* ataskaita), kurioje pateiktos kelios svarbios išvados ir rekomendacijos. Jau tuo metu buvo pažymėta, kad „<...> vienas svarbiausių Indijos plieno pramonės konkurencinių pranašumų, be žmogiškųjų išteklių, yra užtikrinta prieiga prie vietos geležies rūdos atsargų taikant diskontą pasaulinėms kainoms. Šis pranašumas turi būti saugomas, puoselėjamas ir visapusiškai remiamas“⁽²⁵⁾ (pabraukta papildomai).
- (146) Po faktų atskleidimo Indijos Vyriausybė ir ECL teigė, kad Komisija kaip teisiniu pagrindu rėmėsi tik *Dang* ataskaita. Jie citavo kolegijos ataskaitą, kurioje kolegija padarė išvadą, kad „nesame įsitikinę, kad *Dang* ataskaitoje nors viena nuoroda į uždarnosios kasybos nuomos politiką padėtų nustatyti, ar vykdoma Uždarnosios geležies rūdos kasybos programa“⁽²⁶⁾. ECL taip pat teigė, kad *Dang* ataskaita yra parengta nepriklausomo eksperto, kuris neturėjo teisinės galios ir negalėjo nustatyti Indijos politikos tikslų.
- (147) Komisija pirmiausia nurodo, kad Vyriausybės politikos tikslai nebūtinai turi būti nurodyti teisiškai privalomuose dokumentuose. Jie gali būti pateikti įvairiuose Vyriausybės dokumentuose ir politiniuose pareiškimuose, kaip antai ataskaitose, parlamento kalbose ir dokumentuose, deklaracijose ir pan.
- (148) Antra, šalių teiginiai yra faktiškai neteisingi. Kaip aprašyta 153–169 konstatuojamosiose dalyse, be *Dang* ataskaitos Komisija atsižvelgė į daugelį kitų dokumentų ir teisės aktų, siekdama padaryti išvadą, kad Indijos Vyriausybė siekė politinio tikslo remti kaliojo ketaus vamzdžių pramonę.
- (149) Trečia, dėl teiginio, pagrįsto kolegijos ataskaita, tikslinga pacituoti visą jos 7.211 punktą:
- „<...> nesame įsitikinę, kad *Dang* ataskaitoje nors viena nuoroda į uždarnosios kasybos nuomos politiką padėtų nustatyti, ar vykdoma Uždarnosios geležies rūdos kasybos programa. Mūsų nuomone, labai svarbu, kad, nors *Dang* ataskaitoje aprašoma Indijos geležies rūdos pramonė ir jai taikomos politikos sritys, nėra nuorodos į jokią programą ar politiką, kuri suteiktų naudos uždarajai kasybai. Taip pat nenurodoma, kad kasybos nuomos teisės suteikiamos plieno gamintojams skirtingomis nei kitoms kasybos bendrovėms taikomomis sąlygomis. Iš tikrųjų, visiškai įmanoma, kad „nuoroda į uždarnosios kasybos nuomos politiką“, kuria remiasi Jungtinės Valstijos, buvo tiesiog siekiama nurodyti faktą, kad kasybos nuomos teisės yra suteikiamos plieno bendrovėms, ir pasiūlyti kasybos nuomos teises toliau suteikti plieno gamintojams“. (pabraukta papildomai, išnaša praleista)⁽²⁷⁾.
- (150) Šioje citatoje aiškiai nurodoma, kad kolegija nekėlė klausimo dėl to, kad *Dang* ataskaitoje aprašoma Indijos geležies rūdos pramonė ir jai taikomos politikos sritys. Iš tikrųjų ekspertų grupės⁽²⁸⁾ nariai, be kita ko, buvo Vyriausybės ir pramonės atstovai, todėl galima pagrįstai manyti, kad jiems gerai žinomos esamos Vyriausybės politikos sritys ir pramonės padėtis. Be to, priešingai nei uždaroji kasyba, ataskaitoje aiškiai nurodomas politikos tikslas remti Indijos plieno gamintojus („užtikrinta prieiga prie vietos geležies rūdos atsargų taikant diskontą pasaulinėms kainoms“) ir tai, kad šis pranašumas turėtų būti saugomas ir remiamas.
- (151) Į tai atsižvelgdama Komisija atmetė šiuos teiginius.
- (152) Indijos Vyriausybė ėmėsi dviejų priemonių pirmiau nurodytam konkrečiam politikos tikslui (neskatinti geležies rūdos eksporto) pasiekti.

⁽²⁵⁾ Ekspertų grupės ataskaita dėl geležies rūdos, mangano ir chromo rūdos kasybos nuomos teisių preferenciniu pagrindu suteikimo, pateikta Plieno ministerijai 2005 m. rugpjūčio 26 d., p. 36. Ši ataskaita pateikta Plieno ministerijos svetainėje, kurioje paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d.: <http://steel.gov.in/GRANT%20OF%20MINING%20LEASES.pdf>.

⁽²⁶⁾ 2014 m. liepos 14 d. kolegijos ataskaita DS436 „Jungtinės Valstijos. Priemonės tam tikriems Indijos kilmės karštojo valcavimo anglinio plieno plokštiesiems gaminiams“, 7.211 punktas.

⁽²⁷⁾ Kolegijos ataskaita DS436, 7.211 punktas.

⁽²⁸⁾ *Dang* ataskaitos 1 puslapyje nurodyta, kad ekspertų grupei pirmininkavo Shri R.K Dang, buvęs Kasyklų ministerijos sekretorius, o grupės nariai buvo departamentų, ministerijų, valstijų Vyriausybių, pramonės atstovai, pramonės asociacijų atstovai ir aplinkos ir kasybos sričių ekspertai.

- (153) Pirmoji priemonė – 2007 m. kovo 1 d. priimtas sprendimas nustatyti eksporto mokesčius geležies rūdai, iš pradžių taikant 300 INR/t ⁽²⁹⁾ normą, kuri vėliau buvo kartais keičiama. Visų pirma 2011 m. kovo mėn. ši norma buvo padidinta iki 20 % ⁽³⁰⁾, o 2011 m. gruodžio mėn. – iki 30 % ⁽³¹⁾; 2015 m. balandžio mėn. eksporto mokesčiai žemos kokybės rūdai (Fe kiekis mažesnis nei 58 %) buvo sumažintas iki 10 % ⁽³²⁾. Reikėtų pažymėti, kad žemos kokybės geležies rūda nėra itin naudojama Indijoje, todėl tiekti Indijos geležies rūdos naudotojams žemos kokybės geležies rūda nėra būtina.
- (154) Apskritai, parama galutinės grandies pramonės bendrovėms gali būti svarbus motyvas nustatyti eksporto apribojimus ir eksporto mokesčius. Tai, kad pagrindiniai eksporto apribojimų (ir didelių eksporto mokesčių) politikos tikslai – apsaugoti ir skatinti galutinės grandies pramonės bendroves joms tiekiant pigių žaliavų ir pagalbinų priemonių, buvo taip pat nustatyta EBPO ataskaitoje „Ekonominis žaliavų eksporto apribojimų poveikis“ ⁽³³⁾ (toliau – EBPO ataskaita).
- (155) Antroji priemonė – dvilypė krovinių vežimo politika (DKVP), kurią 2008 m. gegužės 22 d. nustatė Geležinkelių ministerija ⁽³⁴⁾. Pagal DKVP nustatyti skirtingi vidaus vartojimui ir eksportui skirtai geležies rūdai taikomi krovinių vežimo mokesčiai. Vidutinis mokesčių skirtumas siekia tris kartus ⁽³⁵⁾. Krovinių vežimas geležinkeliais sudaro labai didelę bendrų geležies rūdos sąnaudų dalį ⁽³⁶⁾.
- (156) Prieš galutinį faktų atskleidimą ir po jo ECL teigė, kad DKVP buvo panaikinta 2009 m. Tačiau remdamasi Indijos Vyriausybės ir eksportuojančio gamintojo pateikta informacija, Komisija nustatė, kad Indijos Vyriausybė, vadovaudamasi savo paskelbtais tarifų aplinkraščiais, per TL ir po jo vidaus naudojimui ir eksportui skirtos geležies rūdos gabenimui toliau taikė skirtingus krovinio vežimo mokesčius, kurie buvo palankesni vidaus vartojimui skirtam produktui ⁽³⁷⁾. Visų pirma eksportuojamam produktui taikomas kelionės atstumu pagrįstas mokesčiai, o tam tikromis sąlygomis vidaus vartojimui skirtam produktui tas mokesčiai netaikomas. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.
- (157) Šios dvi priemonės drauge sudaro tikslinius eksporto apribojimus, kurie iš esmės nustatyti 2007–2008 m. ir toliau išplėsti 2011 m. kovo ir gruodžio mėn. padidinant eksporto mokesčių geležies rūdai. Toliau nurodyti politikos dokumentai rodo politikos tikslą remti kaliojo ketaus vamzdžių pramonę ir Indijos Vyriausybės pasitenkinimą iki šiol pasiekus savo tikslus:
- (158) 2011 m. lapkričio mėn. parengtoje darbo grupės dėl plieno pramonės dvyliktojo penkerių metų plano ataskaitoje ⁽³⁸⁾ aiškiai nurodoma, kad:

— „*ministerija ėmėsi priemonių, skirtų neskatinti eksporto, nustatydamą didesnius tarifus ir specialius mokesčius*“ (16 psl.),

— *šiuo metu geležies rūdos eksportas neskatinamas taikant didesnius tarifus. Būtina tęsti šią politiką ir prirėkus galima toliau kelti mokesčio normas. Tuo pačiu metu reikia atidžiai stebėti geležies rūdos eksportą, siekiant įsitikinti, kad veiksmingai spręsti išteklių išsaugojimo vidaus naudojimui problemą galima vien tik didesniais tarifais. Taip pat gali būti svarstomos papildomos priemonės, pvz., didesni eksportuojamų krovinių vežimo tarifai, didesni krovinių vežimo sausumos transportu tarifai ir kt., taip pat kitos administracinės priemonės* (3.6.3.3 punktas, p. 46),

— *2010–2011 m. geležies rūdos eksportas sumažėjo daugiausia dėl Karnatakos eksporto draudimo ir fiskalinių priemonių, kurių centrinė Vyriausybė ėmėsi geležies rūdos eksportui iš šalies apriboti <...>. Dėl didelės eksporto paklausos per*

⁽²⁹⁾ Atsižvelgiant į vidutines geležies rūdos kainas vidaus rinkoje tuo laikotarpiu tai atitiktų 12–15 % procentinę dalį.

⁽³⁰⁾ 2011 m. kovo 1 d. Muitinės pranešimas Nr. 27/2011. Šis pranešimas pateiktas Finansų ministerijos svetainėje, kurioje paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. <http://indiabudget.nic.in/ub2011-12/cen/cus2711.pdf>.

⁽³¹⁾ Antrasis eksporto tarifų sąrašas, kurį paskelbė Centrinė akcizo ir muitų valdyba. Paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-tariff2015-16/sch2-exptariff.pdf>.

⁽³²⁾ 2015 m. balandžio 30 d. Muitinės pranešimas Nr. 30/2015, kurį paskelbė Centrinė akcizo ir muitų valdyba. Paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. <http://www.cbec.gov.in/resources/htdocs-cbec/ub1516/do-ltr-jstru1-post-budget.pdf>.

⁽³³⁾ EBPO Prekybos politikos studijos, Ekonominis žaliavų eksporto apribojimų poveikis, paskelbta 2010 m. lapkričio 16 d. Paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. <http://www.oecd.org/publications/the-economic-impact-of-export-restrictions-on-raw-materials-9789264096448-en.htm>.

⁽³⁴⁾ Indijos Kontrolieriaus ir vyriausiojo auditoriaus tarnyba (KVAT), 2015 m. gegužės 8 d. audito ataskaita dėl geležies rūdos gabenimui taikomos dvilypės krovinių vežimo Indijos geležinkeliais politikos. Informacija pateikiama KVAT svetainėje, kurioje paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. http://www.saiindia.gov.in/english/home/public/In%20_Media/14of2015.pdf.

⁽³⁵⁾ Indijos Vyriausybė, Finansų ministerijos Ekonomikos departamento darbinis dokumentas Nr. 3/2014-DEA „Prekių eksportas iš Indijos: kai kurie svarbūs klausimai ir politikos pasiūlymai“, p. 40. Šis dokumentas pateikiamas Finansų ministerijos svetainėje. Paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. <http://finmin.nic.in/workingpaper/Working%20Paper%20on%20Trade%202014.pdf>.

⁽³⁶⁾ 2010 m. kovo 16 d. „Wall Street Journal“ straipsnis „India hikes rail freight rates on iron ore exports“ (Indija didina krovinių vežimo geležinkeliais tarifus eksportuojamai geležies rūdai), paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. <http://www.wsj.com/articles/SB10001424052748703734504575125151243861216>.

⁽³⁷⁾ Geležies rūdai taikomi krovinio vežimo tarifai paskutinį kartą pakeisti 2009 m. Tarifų aplinkraščio nr. 36 2015 m. rugsėjo 1 d. papildymu nr. 16, kurį priėmė Geležinkelių ministerija, Indijos Vyriausybė. Žr. http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf, paskutinį kartą lankytasi 2016 m. sausio 26 d.

⁽³⁸⁾ Plieno ministerija, darbo grupės dėl plieno pramonės dvyliktojo penkerių metų plano (2012–2017 m.) ataskaita, 2011 m. lapkričio mėn. Ataskaita pateikiama Indijos Vyriausybės Planavimo komisijos svetainėje, kurioje paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. http://planningcommission.gov.in/aboutus/committee/wrkgrp12/wg_steel2212.pdf.

pastaruosius kelerius metus šalyje padidėjo gamybos bazė, kurios produkcijos apimtis gerokai viršija vidaus paklausą. Vyriausybė ėmėsi kelių svarbių iniciatyvų užkirsti kelią pernelyg didelei kasybai, kuria siekiama patenkinti didėjančios eksporto rinkos poreikius. Kol kas pagal iniciatyvas nustatytos fiskalinės priemonės, pvz., eksporto muitas, padidinti eksportuojamų krovinių vežimo geležinkeliais įkainiai ir kt. (4.2.5.2 ir 4.2.5.4 punktai, p. 57),

- ilgalaikėmis politikos priemonėmis, skirtomis geležies rūdos eksportui pažaboti, turėtų būti siekiama pritraukti investicijas į plieno gamybos pajėgumus, siekiant didinti gatavų produktų pridėtinę vertę ir eksportą. Trumpuoju ir vidutinės trukmės laikotarpiu tai galima pasiekti taikant tinkamas fiskalines priemones. Šiuo metu geležies rūdos eksportas iš šalies neskatinamas: i) nustatius geležies rūdai 20 % ad-valorem eksporto muitą ir ii) taikant daug didesnius krovinių vežimo geležinkeliais įkainius eksportuotinai geležies rūdai. Šios priemonės padėjo sumažinti geležies rūdos kainas vidaus rinkoje, palyginti su tarptautine rinka, ir atliko svarbų vaidmenį sudarant sąlygas vidaus pramonės bendrovėms pirkti geležies rūdą konkurencingomis kainomis. Siekiant veiksmingai atgrasyti nuo geležies rūdos eksporto iš šalies, rekomenduojama nustatyti ir nuolat koreguoti fiskalines priemones, atsižvelgiant į rūdos vidaus ir tarptautinės rinkos paklausą (4.2.6.5 punktas, p. 60). (pabraukta papildomai).

- (159) Plieno ministerijos darbo grupės dėl plieno pramonės dvyliktojo penkerių metų plano ⁽³⁹⁾ (2012–2017 m.) ataskaitoje patvirtinami politiniai pareiškimai:

— „Kai kurių gamtos išteklių, kaip antai geros kokybės anglių ir geležies rūdos pasiūla mažėja pasaulinėje ekonomikoje augant paklausai iš besivystančios ekonomikos šalių, visų pirma Kinijos ir šiuo metu Indijos. Galimybė įsigyti vidaus rinkoje kai kurių šių žaliavų mums suteikia konkurencinį pranašumą, kurį turėtume remti, kad plėtotume vidaus pramonės bendroves, didinančias šių išteklių vertę, t. y. kuriančias darbo vietas ir gerinančias mūsų prekybos balansą. Toliau keičiant vertę Vyriausybės politika ir muitų sistema turėtų būti parengta taip, kad būtų skatinama kurti pridėtinę plieno vertę, o ne eksportuoti žaliavinį plieną.“ (p. 67, 13.72 punktas) (pabraukta papildomai).

- (160) Po faktų atskleidimo ECL užginčijo tai, kad Komisija rėmėsi pirmiau nurodytais dokumentais. Pirma, ji teigė, kad Darbo grupės dėl plieno pramonės ataskaita neturi teisinės galios, nes ji – tiesiog kelių asmenų nuomonė ar vertinimas, o ne Vyriausybės patvirtintas dokumentas. Antra, ji nurodė, kad Dvyliktasis penkerių metų planas buvo neteisingai pacituotas, nes jame buvo pateikta, pavyzdžiui, rekomendacija, kurioje teigiama, kad „didelės apimties geležies rūdos eksportas sukėlė didelį susirūpinimą dėl išteklių prieinamumo ateityje. <...> būtina skubiai spręsti aplinkos būklės blogėjimo, perkeltų gyventojų, transporto kamščių ir kitas problemas.“

- (161) Dėl pirmo argumento Komisija mano, kad nors darbo grupės dėl plieno pramonės ataskaitos nepaskelbė Vyriausybė, joje aprašoma Indijos geležies rūdos pramonės padėtis ir tai pramonei taikoma Vyriausybės politika. Iš tikrųjų darbo grupę sudarė, be kita ko, Vyriausybės ir pramonės atstovai ⁽⁴⁰⁾, todėl galima pagrįstai manyti, kad jiems gerai žinomos esamos Vyriausybės politikos sritys ir pramonės padėtis.

- (162) Dėl antro argumento Komisija niekada nėra minėjusi, kad šiame penkerių metų plane aptariamai tik jos cituoti su geležies rūda susiję politikos tikslai ir rekomendacijos. Rekomendacijos, kurias nurodo eksportuojantis gamintojas, yra susijusios su neteisėta kasyba ir aplinkosaugos pažeidimais, kurie buvo svarbi problema tuo metu, kai buvo paskelbta ataskaita. Ši problema nagrinėta daugelyje teismo sprendimų uždaryti kasyklas, pavyzdžiui, Karnatakos, Odišos arba Goa valstijose. Tai, kad politika siekiama papildomo aplinkosaugos tikslo, nepanaikina pirminio ekonomikos tikslo. Yra visiškai priimtina, kad Vyriausybės politika tuo pačiu metu siekiama dviejų tikslų. Todėl Komisija šiuos tikslus atmetė.

- (163) ECL taip pat tvirtino, kad nuo 1950 m. veikusi ir penkerių metų planus rengusi Indijos Planavimo komisija buvo panaikinta 2015 m. sausio 1 d., todėl penkerių metų planų nebebus.

⁽³⁹⁾ Dvyliktojo penkerių metų plano (2012–2017 m.) ekonominiams sektoriams skirtos II antraštinės dalies 13 skyriaus 13.72 punktas, p. 67. 2013 m. gegužės 10 d. planas pateikiamas Indijos Vyriausybės Planavimo komisijos svetainėje, kurioje paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. http://planningcommission.gov.in/plans/planrel/12thplan/pdf/12fyp_vol2.pdf.

⁽⁴⁰⁾ Šiuo klausimu žr. ataskaitos 38 išnašą, p. 185.

- (164) Kaip matyti iš svetainėje ⁽⁴¹⁾ pateiktos informacijos, Planavimo komisija iš tikrųjų buvo panaikinta ⁽⁴²⁾. Tačiau tai, kad penkerių metų planas gali nustoti galioti po 2017 m., nekeičia išvados, kad planas bus taikomas iki tų metų.
- (165) Galiausiai ECL pacitavo kitą darbo grupės dėl plieno pramonės ataskaitos dalį, kurioje buvo teigiama, kad geležies rūdos kainų „Vyriausybė nereguliuoja“ ir jas „nustato <...> rinkos jėgos“, be to, „geležies rūdos kainos vidaus rinkoje paprastai kito kartu su pasaulinėmis kainomis.“ ⁽⁴³⁾
- (166) Tiksliniais eksporto apribojimais visiškai nepanaikinamos rinkos jėgos Indijos vidaus rinkoje, tačiau jie daro didelį poveikį – mažinamas eksportas, o rinkos dalyviai verčiami parduoti savo prekes už mažesnę kainą, kurią jie galėtų gauti, jei nebūtų šios politikos. Ši išvada neprieštarauja ataskaitoje pateiktam teiginiui, kad geležies rūdos kainos vidaus rinkoje paprastai kito kartu su pasaulinėmis kainomis. Iš tikrųjų Indijos eksportas ir importas nebuvo visiškai uždraustas. Todėl neišvengiama, kad tarptautinės kainos turėjo tam tikro poveikio Indijos vidaus rinkos kainoms. Tačiau tai nereiškia, kad vidaus rinkos kainos yra tokio pačio ar aukštesnio lygio nei tarptautinės kainos. Todėl šis teiginys buvo atmestas.
- (167) Nustatydamą šiuos tikslinius eksporto apribojimus (visų pirma taikydama eksporto mokesčius ir dvilybę krovinių vežimo politiką) Indijos Vyriausybė pastato Indijos geležies rūdos kasybos bendroves į ekonomiškai nenaudingą padėtį – joms neleidžiama parduoti prekes už mažesnę kainą, kurią jos galėtų gauti, jei nebūtų šios politikos.
- (168) Indijos Vyriausybė ėmėsi „aktyvesnio vaidmens nei vien tik veiklos skatinimas“, kurio reikalauja Apeliacinis komitetas ⁽⁴⁴⁾. Priemonės, kurių ėmėsi Indijos Vyriausybė, apriboja geležies rūdos kasybos bendrovių veiksmų laisvę, nes praktiškai apribojami jų verslo sprendimai, kur ir už kokią kainą parduoti produktus. Jos negali didinti savo pajamų, kurios griežtai sumažinamos dėl šių priemonių.
- (169) Politinis pareiškimas 2005 m. *Dang* ataskaitoje, kad „užtikrinta prieiga prie vietos geležies rūdos atsargų taikant diskontą pasaulinėms kainoms turi būti saugoma, puoselėjama ir visapusiškai remiama“ (žr. 145 konstatuojamąją dalį) ir tolesnė išvada dvyliktajame penkerių metų plane, kad „galimybė įsigyti vidaus rinkoje kai kurių šių žaliavų suteikia mums konkurencinį pranašumą“ ⁽⁴⁵⁾ taip pat rodo, kad Indijos Vyriausybė iš geležies rūdos kasybos bendrovių tikisi smarkiai nemažinti vidaus produkcijos, bet išlaikyti stabilų geležies rūdos tiekimą vidaus rinkai. Šie lūkesčiai buvo įgyvendinti, kaip Indijos Vyriausybė pati nurodė ataskaitoje dėl dvyliktojo penkerių metų plano, kuri cituojama 158 konstatuojamosios dalies ketvirtoje įtraukoje, ir Plieno ministerijos pareiškimuose, nurodytuose 174–176 konstatuojamosiose dalyse. Be to, nėra oficialių įrašų, pagrindžiančių teiginį, kad Indijos Vyriausybė leido geležies rūdos kasybos bendrovėms laisvai pritaikyti savo produkciją prie paklausos, kuriai poveikį darė Indijos Vyriausybės taikomi tiksliniai eksporto apribojimai. Priešingai, gerai žinoma, kad atsižvelgiant į veikimą laisvos rinkos sistemoje galima pagrįstai manyti, jog geležies rūdos kasybos bendrovės neatsisakytų didelių pradinių investicijų ir didelių nustatytųjų išlaidų mažinant gamybos apimtį vien dėl to, kad būtų išvengta pertekliaus ir tolesnio spaudimo mažinti vidaus rinkos kainas pagal Indijos Vyriausybės priemones. Todėl Indijos Vyriausybė geležies rūdos kasybos bendroves ragina užtikrinti produkcijos tiekimą vidaus rinkoje, net jei racionalus tiekėjas pritaikytų savo produkciją tais atvejais, kai eksportas neskatinamas.
- (170) Taigi, Indijos Vyriausybė šiomis priemonėmis priverčia geležies rūdos kasybos bendroves parduoti geležies rūdą Indijoje, nes jos negali parduoti produktų geresnėmis kainomis, kurios vyrautų Indijoje, jei nebūtų šių priemonių.
- (171) Šiuo atžvilgiu žaliavų gamintojams Vyriausybė paveda už mažesnę nei tinkamas atlygį tiekti prekes geležies rūdos naudotojams vidaus rinkoje, t. y. plieno gamintojams, įskaitant kaliojo ketaus vamzdžių gamintojus. Geležies rūdos kasybos bendrovės įpareigojamos sukurti dirbtinę, segmentuotą, mažomis kainomis grindžiamą Indijos vidaus rinką.
- (172) Kitaip tariant, taikydama tikslinius eksporto apribojimus Indijos Vyriausybė žino, kaip geležies rūdos kasybos bendrovės reaguos į priemones ir kokie bus to padariniai. Nors šie gamintojai, reaguodami į eksporto apribojimus, gali šiek tiek sumažinti savo gavybą vietos rinkai, tačiau jos nesustabdys ar nesumažins iki labai žemo lygio. Priešingai, kaip nurodyta 169 konstatuojamojoje dalyje, kasybos sektoriuje jų gavybos pakeitimai

⁽⁴¹⁾ <http://niti.gov.in/content/index.php>, paskutinį kartą lankytasi 2016 m. sausio 27 d.

⁽⁴²⁾ Tai patvirtinta komisijos svetainės archyvuose: <http://planningcommission.gov.in/>, paskutinį kartą lankytasi 2016 m. sausio 27 d.

⁽⁴³⁾ Žr. pirmiau pateiktą 38 išnašą, p. 57.

⁽⁴⁴⁾ Žr. 138 konstatuojamąją dalį.

⁽⁴⁵⁾ Žr. nuorodas pirmiau pateiktoje 39 išnašoje.

išliks nedideli, dėl to sumažės vidaus rinkos kainos. Šiuo atžvilgiu poveikis nustatomas ne *ex post*, o *ex ante* pagrindu ir todėl jis nėra „atsitiktinis“. Aiškiai matyti, kad politika ir susijusių privačių subjektų, kurie veikia kaip Vyriausybės įgaliotiniai vykdyti jos politiką tiekiant geležies rūdą kaliojo ketaus vamzdžių pramonei už mažesnę nei tinkamas atlygį, elgsena yra akivaizdžiai susijusios.

- (173) Indijos Vyriausybė pati pripažįsta savo tikslinių eksporto apribojimų politikos sėkmę. 2013 m. Plieno ministerijos Anglijų ir plieno nuolatinis komitetas paskelbė trisdešimt aštuntąją ataskaitą dėl geležies rūdos eksporto politikos peržiūros ⁽⁴⁶⁾.
- (174) Atsakydama į komiteto klausimą Plieno ministerija pranešė, kad „nors vidaus pramonės vidaus rinkoje suvartojamos geležies rūdos apimtys didėjo nuo 2004–2005 m., geležies rūdos gavybos apimtys visada buvo daug didesnės nei vidaus suvartojimo apimtys dėl į eksportą orientuotos geležies rūdos gavybos šalyje. Tačiau siekiant pagerinti vidaus geležies ir plieno pramonės galimybes įsigyti geležies rūdos ir išsaugoti geležies rūdos išteklius būsimoms ilgalaikėms vidaus vartojimo reikmėms, buvo imtasi fiskalinių priemonių neskatinti geležies rūdos eksporto; šiuo metu visų rūšių geležies rūdai (išskyrus peletes) taikoma 30 % *ad valorem* eksporto maito norma, dėl kurios smarkiai sumažėjo eksportas 2011–2012 m. ir šiais metais“ (2.7 punktą, p. 14).
- (175) Plieno ministerija pateikė Užsienio prekybos politikos dokumento svarbiausias ištraukas dėl geležies rūdos eksporto (4.13 punktą, p. 23), kuriose nurodoma, kad:
- geležies rūdos, kurios Fe kiekis didesnis nei 64 %, eksportas vykdomas per bendrovę „Metal and Mineral Trading Company“ (toliau – MMTC) ir gali būti vykdomas gavus Užsienio prekybos generalinio direktorato (UPGD) išduotą licenciją;
  - leidžiama eksportuoti aukštos kokybės geležies rūdą (kurios Fe kiekis didesnis nei 64 %) iš Bailadilos Čatysgare taikant pirmiau nustatytus kiekio apribojimus, kuriais siekiama pirmiausia patenkinti vidaus paklausą. Eksporto kiekis negali viršyti per metus 1,81 mln. tonų luitų ir 2,71 mln. tonų smilčių.
- (176) Plieno ministerija komitetui taip pat pranešė, kad „nuo 2011 m. kovo 1 d. padidinus eksporto maitą iki 20 % *ad valorem*, geležies rūdos eksportas sumažėjo apytiksliai 37 % iki 61,74 mln. tonų 2011–2012 m., palyginti su 97,66 mln. tonų 2010–2011 m. 2011 m. gruodžio 30 d. dar padidinus eksporto maitą geležies rūdai iki 30 % *ad valorem*, eksportas toliau mažėjo. Per pirmąjį 2012–2013 m. pusmetį eksportas sumažėjo daugiau kaip 50 % iki 14,4 mln. tonų, palyginti su 30,75 mln. tonų tuo pačiu laikotarpiu ankstesniais metais. Plieno ministerija šį klausimą reguliariai nagrinėjo kartu su Finansų ministerija, kad geležies rūdai būtų taikomas tinkamas eksporto maitas, siekiant veiksmingai neskatinti jos eksporto ir pagerinti vidaus geležies ir plieno pramonės galimybes įsigyti geležies rūdos už prieinamą kainą“ (4.19 punktą, p. 26).
- (177) Apibendrinant, Komisija nustatė, kad Vyriausybė pavedė kasybos bendrovėms vykdyti jos politiką, pagal kurią būtų sukurta suskaidyta vidaus rinka ir būtų tiekiamas geležies rūda vidaus geležies ir plieno pramonei už mažesnę nei tinkamas atlygį.
- ii) Pavedimas privatiems subjektams, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje
- (178) Po to Komisija įvertino, ar Indijos geležies rūdos kasybos bendrovės veikė Indijos Vyriausybės pavedimu, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje.
- (179) Du Indijos eksportuojantys gamintojai pirkė didžiąją dalį geležies rūdos iš privačių bendrovių, išskyrus nedidelį geležies rūdos kiekį, įsigytą iš korporacijos „National Mineral Development Corporation“ (toliau – NMDC), kuri yra viena iš didžiausių rinkos dalyvių ir priklauso Indijos Vyriausybei.
- (180) Nedarydama įtakos klausimui (kuris nėra svarbus šiam tyrimui), ar Indijos Vyriausybė aktyviai kontroliuoja NMDC, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio b punkte, Komisija laikėsi nuomonės, kad visos geležies rūdos kasybos bendrovės, nepriklausomai nuo to, ar jos yra ar nėra valstybės nuosavybė, yra privatūs subjektai, kurie veikė Indijos Vyriausybės pavedimu, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje, ir tiekė geležies rūdą už mažesnę nei tinkamas atlygį.

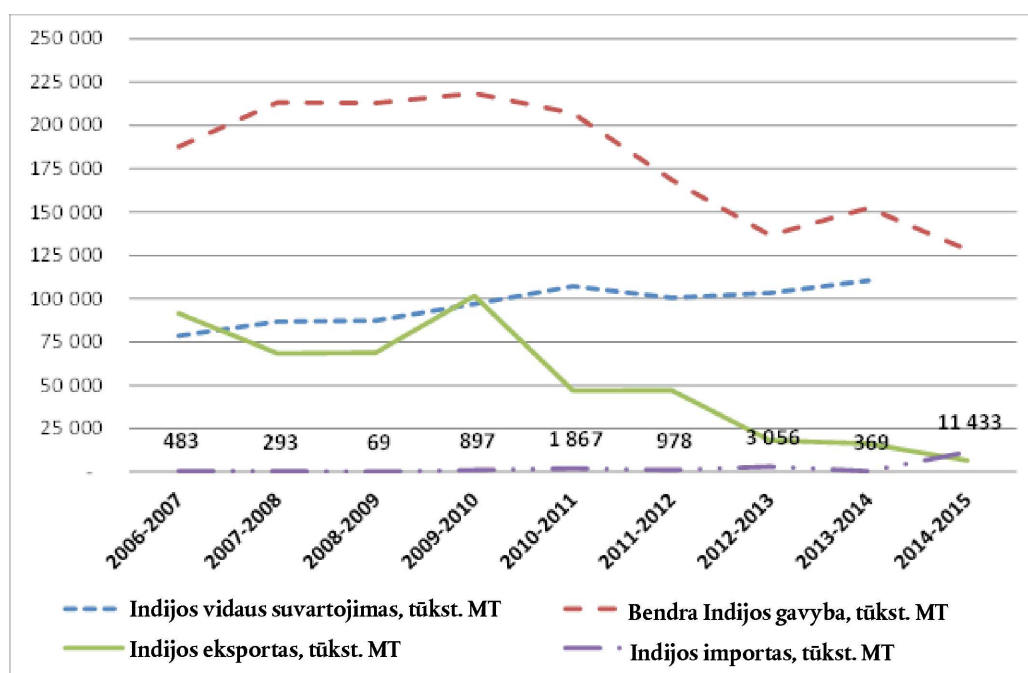
⁽⁴⁶⁾ Plieno ministerija, Anglijų ir plieno nuolatinis komitetas (2012–2013 m.), trisdešimt aštuntoji ataskaita dėl geležies rūdos eksporto politikos. Ši ataskaita pateikta Indijos aplinkos svetainėje, kurioje paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. <http://admin.indiaenvironmentportal.org.in/files/file/Review%20of%20Export%20of%20Iron%20Ore%20Policy.pdf>.

iii) Geležies rūdos kasybos bendrovių vykdomas geležies rūdos tiekimas už mažesnę nei tinkamas atlygį

- (181) Kitame etape Komisija patikrino, ar geležies rūdos kasybos bendrovės faktiškai vykdė pirmiau minėtą Vyriausybės politiką tiekti geležies rūdą už mažesnę nei tinkamas atlygį. Reikėjo išsamiai išnagrinėti Indijos rinkos raidą naudojant atitinkamą lyginamąjį standartą.
- (182) Taikydama tikslinius eksporto apribojimus ir kitas susijusias priemones Indijos Vyriausybė vertė kasybos bendroves parduoti produktą vietoje mažesnėmis kainomis, nei jos būtų (t. y. jei nebūtų šių priemonių, kasybos bendrovės būtų eksportavusios geležies rūdą didesnėmis kainomis). Priešingai, kasybos bendrovės to nedarė dėl Indijos Vyriausybės politikos, kuria siekiama remti galutinės grandies pramonę, įskaitant kaliojo ketaus vamzdžių pramonę.
- (183) Toliau pateikiami geležies rūdos gavybos, suvartojimo, importo ir eksporto duomenys atitinkamais metais ⁽⁴⁷⁾:

	2006–2007	2007–2008	2008–2009	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Gavyba (tūkst. tonų)	187 696	213 250	212 960	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187
Suvartojimas (tūkst. tonų)	78 601	86 816	86 816	96 955	107 220	100 572	103 399	110 500	nėra duomenų
Importas (tūkst. tonų)	483	293	69	897	1 867	978	3 056	369	11 433
Eksportas (tūkst. tonų)	91 425	68 473	68 904	101 531	46 890	47 153	18 122	16 302	7 492

(184) Raida nurodyta toliau pateikiamoje diagramoje:

(185) Duomenys rodo eksporto apribojimų poveikį Indijos geležies rūdos vidaus rinkai.

⁽⁴⁷⁾ Šaltinis: Indijos kasyklų tarnyba <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> ir Indijos Vyriausybės pateikti klausimyno atsakymai. Duomenys pateikiami pagal finansinius metus, kurie prasideda x metų balandžio 1 d. ir baigiasi x + 1 metų kovo 31 d.

- (186) Labiausiai matomas politikos poveikis – stebėtina sumažėjusi geležies rūdos eksporto apimtis 2007 m. nustačius tikslinius eksporto apribojimus ir juos išplėtus 2011 m. Todėl tiksliniais eksporto apribojimais pasiektas Indijos Vyriausybės tikslas neskatinti eksporto ir užtikrinti šalies galutinės grandies pramonei galimybę įsigyti geležies rūdos mažesnėmis kainomis.
- (187) Geležies rūdos gavybos tendencijos rodo, kad vidaus gavyba buvo gana pastovi iki 2011 m., po to ėmė mažėti. Atrodo, kad ji sumažėjo ne dėl geležies rūdos kasybos bendrovių gavybos pritaikymo prie eksporto apribojimų; tai iš esmės paaiškinama daugelyje teismo sprendimų uždaryti kasyklas dėl įtariamų neteisėtus kasybos ir aplinkosaugos pažeidimų, pvz., Karnatakos, Odišos ir Goa valstijose.
- (188) Po faktų atskleidimo ECL tvirtino, kad jei Indijos Vyriausybės tikslas buvo užtikrinti geležies rūdos perteklių, kad vidaus naudotojai galėtų jos įsigyti mažomis kainomis, atrodo nelogiška tai, kad Aukščiausiasis teismas ir valstijų vietos teismai uždraudė kasybą pirmiau nurodytose valstijose. Indijos Vyriausybė galėjo užginčyti sprendimą dėl daugelio kasyklų uždarymo.
- (189) Komisija nurodo, kad Indijos teismų sistema yra nepriklausoma nuo Indijos Vyriausybės ir vadovaujasi tik įstatymais. Tuo pačiu metu iš Komisijos turimos informacijos matyti, kad kasyklos uždarytos dėl šalies aplinkosaugos ir kasybos teisių teisės aktų pažeidimų. Kaip paaiškinta 162 konstatuojamojoje dalyje, matyti, kad Vyriausybės geležies rūdos politika tuo pačiu metu siekta ekonominių ir aplinkosaugos tikslų. Todėl tai, kad Vyriausybė neužginčijo teismų sprendimų dėl šios politikos aplinkosaugos ramsčio, nereiškia, kad Vyriausybė atmetė šios politikos ekonomikos ramstį. Todėl šis teiginys atmetas.
- (190) Nepaisant sumažėjusios geležies rūdos gavybos Indijos rinkoje matyti pastovūs ir neracionalūs pertekliniai pajėgumai, palyginti su vidaus suvartojimo ir eksporto suma atėmus importą. Todėl susidarė geležies rūdos pasiūlos perteklius vidaus rinkoje, kaip patvirtino ir kaip to siekė Indijos Vyriausybė.
- (191) Po faktų atskleidimo, nurodydama 183 konstatuojamojoje dalyje pateiktą lentelę, ECL teigė, kad Komisija neišnagrino fakto, kad geležies rūdos eksporto iš Indijos apimtys buvo didelės ir nemažėjo net 2011 m. gruodžio mėn. iki 30 % padidinus eksporto mokesčių geležies rūdai.
- (192) Komisija pabrėžė, kad eksporto mokesčio geležies rūdai tikslas – visiškai nesustabdyti eksporto, bet jį sumažinti, tuo pačiu padidinant galimybes įsigyti geležies rūdos vidaus rinkoje. Todėl nepagrįsta tikėtis, kad nustačius eksporto mokesčių eksportas bus nutrauktas. Nepaisant to Komisija pažymėjo, kad netrukus po nustatymo eksporto mokesčių turėjo didelio poveikio eksportui. Iš tikrųjų 2012–2013 m. laikotarpiu pardavimas eksportui sumažėjo daugiau kaip 60 %, palyginti su 2011–2012 m., ir toliau smarkiai mažėjo, sumažėdamas 84 % 2014–2015 m., palyginti su 2011–2012 m. Tuo pačiu metu gavyba sumažėjo tik 24 % laikotarpiu nuo 2011–2012 m. iki 2014–2015 m. dėl 187 konstatuojamojoje dalyje paaiškintų priežasčių. Todėl tuo pačiu laikotarpiu galimybės įsigyti geležies rūdos pardavimui vidaus rinkoje nekito. Tai aiškiai rodo, kad eksporto mokesčiu pasiektas jo tikslas – apriboti geležies rūdos eksportą.
- (193) Po faktų atskleidimo ECL tvirtino, kad Komisija turėjo taip pat palyginti geležies rūdos gavybą Indijoje uždaramam ir neuždaramam naudojimui. ECL duomenimis, uždaramasis naudojimas buvo istoriškai svarbus, o neuždaroji geležies rūdos gavyba buvo sumažėjusi 41 % laikotarpiu nuo 2009–2010 m. iki 2013–2014 m., tuo galima iš dalies paaiškinti sumažėjusį neuždarytų gamintojų eksportą nuo 2009–2010 m.
- (194) Šis teiginys nėra faktiškai teisingas, kaip parodyta toliau pateikiamoje lentelėje ⁽⁴⁸⁾:

	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Uždaroji gavyba (tūkst. tonų)	43 797	44 761	42 967	44 961	50 099	43 885
Indeksas	100	102	98	103	114	100

⁽⁴⁸⁾ Šaltinis: Indijos kasyklų tarnyba <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951> ir Indijos Vyriausybės pateikti klausimyno atsakymai. Duomenys pateikiami pagal finansinius metus, kurie prasideda x metų balandžio 1 d. ir baigiasi x + 1 metų kovo 31 d.

	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Neuždaroji gavyba (tūkst. tonų)	174 756	162 396	125 615	91 657	102 334	84 302
Indeksas	100	93	72	52	59	48
Bendra gavyba (tūkst. tonų)	218 553	207 157	168 582	136 618	152 433	128 187

- (195) Iš tikrųjų neuždaroji gavyba mažėjo nuo 2011–2012 m. Kaip paaiškina pirmiau, ji sumažėjo daugiausia dėl kasyklų uždarymo tuo laikotarpiu. Tačiau neuždarosios gavybos sumažėjimo negalima laikyti eksporto sumažėjimo priežastimi. Kaip aiškiai matyti iš 183 konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės, eksportas sumažėjo 59 % 2012–2013 m. (kai didesnis 30 % eksporto mokesčio tarifas ėmė daryti poveikį) ir 2014–2015 m., o neuždaroji gavyba sumažėjo tik 8 % tuo pačiu laikotarpiu. Todėl šis teiginys atmetas.
- (196) ECL taip pat tvirtino, kad Komisija taip pat turėjo atsižvelgti į skirtingos kokybės geležies rūdos gavybos raidą. Visų pirma kalbant apie tam tikros kokybės geležies rūdą, kurią daugiausia naudojo kaliojo ketaus vamzdžių gamintojai, laikotarpiu nuo 2010–2011 m. iki 2013–2014 m. 60–62 % geležies rūdos smilčių gavyba sumažėjo 44 %, o laikotarpiu nuo 2009–2010 m. iki 2013–2014 m. 62–65 % geležies rūdos smilčių gavyba sumažėjo 30 %.
- (197) Aukštos kokybės geležies rūdos gavybos raida atitinka pirmiau nustatytas bendrąsias geležies rūdos gavybos tendencijas. Todėl Komisija nustatė, kad tai nekeičia 183–187 konstatuojamosiose dalyse padarytų išvadų.
- (198) Į Indiją importuojamos geležies rūdos kiekis ir vertė visada buvo nedideli. Per 2012–2013 mokesčius metus importas šiek tiek padidėjo, tačiau kitais metais vėl sumažėjo. 2014–2015 m. importas vėl padidėjo, pasiekdamas aukščiausią istorijoje lygį, tačiau vis tiek išliko 10 % mažesnis nei Indijos vidaus gavyba.
- (199) Ši raida po tiriamojo laikotarpio susiklostė taip dėl ypač mažų tarptautinių kainų, kurios mažėjo padidėjus geležies rūdos pasiūlai (pagrindinės šalys gamintojos – Australija, Brazilija ir Pietų Afrika – padidino savo gavybą), ir dėl geležies rūdos paklausos sumažėjimo tam tikromis aplinkybėmis, t. y. atsižvelgiant į sulėtėjusį Kinijos augimą ir pasaulinę ekonominę padėtį.
- (200) Be to, Komisija išnagrinėjo dėl Indijos Vyriausybės eksporto apribojimų susidariusio geležies rūdos pasiūlos pertekliaus poveikį geležies rūdos kainai Indijos vidaus rinkoje, jei toks buvo.
- (201) Vidutinės Indijos geležies rūdos kainas Indijos vidaus rinkoje Komisija apskaičiavo remdamasi šalies ir valstijų lygmens duomenimis pagal kokybę (luitai arba smiltys) ir Fe kiekį, kuriuos kas mėnesį skelbė Indijos kasyklų tarnyba (IKT) ⁽⁴⁹⁾.
- (202) Šios kainos grindžiamos pajamų deklaracijomis, kurias kasyklos pateikė IKT pagal Indijos mineralinių išteklių išsaugojimo ir plėtros taisykles (MIPT), ir todėl laikomos tipiškėmis nei atskirų bendrovių (pvz., „National Mineral Development Corporation“ (NMDC)) arba atskirų Indijos sričių kainos, kurios paskelbtos specialiojoje spaudoje.
- (203) Vertindama visų kokybės rūšių geležies rūdą Komisija nagrinėjo geležies rūdos smilčių, kurių Fe kiekis yra 60–65 %, vidutinės kainos tendencijas, nes šios kokybės geležies rūdą daugiausia naudoja Indijos nagrinėjamojo produkto gamintojai. Tačiau išsamus duomenų pagal kokybę paskirstymas buvo įmanomas tik nuo 2009 m. vidurio. Todėl ankstesniems metams Komisija naudojo vidutinių Indijos visų kokybės rūšių ir pavidalų geležies

⁽⁴⁹⁾ Indijos kasyklų tarnybos mėnesio vidutinės mineralinių išteklių pardavimo kainos; nuorodą į svetainę pateikė Indijos Vyriausybė, paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>.

rūdų kainų vidaus rinkoje duomenis (vėl įtraukiant 14 % vidutinį honorarą, 2 % mokesčius ir 900 INR už toną vežimo mokesčius), neatskiriant duomenų pagal pavidalą (luitai arba smiltys) ir Fe kiekį. Vidutinės vežimo kainos pagrįstos dviejų eksportuojančių gamintojų pateikta informacija. Komisija, remdamasi patikrintais vieno eksportuojančio gamintojo išlaidų duomenimis, taip pat pridėjo 25 INR, kad padengtų produkto tvarkymo ir krovimo nuo kasyklos šachtos iki traukinio ir (arba) sunkvežimio išlaidas. Šis honorarų ir mokesčių skaičiavimo metodas yra pagrįstas Indijos Vyriausybės pateiktais duomenimis ir vėliau buvo atskleistas eksportuojantiems gamintojams.

- (204) Vidutinė geležies rūdos smilčių, kurių Fe kiekis yra 60–65 %, kaina vidaus rinkoje buvo palyginta su vidutine į Kiniją (CFR (kaina ir frachtas) Tiandzino uostas) importuojamų geležies rūdos smilčių, kurių Fe kiekis yra 62 % ⁽⁵⁰⁾, vidutine kaina pagal Tarptautinio valiutos fondo paskelbtus duomenis ⁽⁵¹⁾. Kinija laikoma didžiausia geležies rūdos importuotoja, Kinijos importo kaina laikoma šios prekės lyginamąja kaina.
- (205) Siekiant pašalinti tarptautinio krovinių vežimo išlaidas, vidutinė vidaus rinkos kaina buvo taip pat lyginama su iš Australijos eksportuojamos geležies rūdos FOB kaina. Australija išgauna daugiausia geležies rūdos, jos FOB eksporto kaina yra taip pat tipiška tarptautinių kainų atžvilgiu. Panašiai kaip ir Indijos vidaus rinkos kainos, buvo gauti Australijos duomenys pagal bendrą luitų ir smilčių kiekį ⁽⁵²⁾. Be to, Australijos FOB eksporto kainos (bet tik smilčių) taip pat pateikiamos kitame šaltinyje ⁽⁵³⁾.
- (206) Po faktų atskleidimo ECL paprašė Australijos FOB kainas ir Kinijos CFR kainas sumažinti dėl drėgmės (2 % luitams ir 8 % smiltims) nebuvimo ir tvarkymo nuostolių (2 %), kurie, kaip įtariama, palyginti su vidaus rinkos kainomis, yra didesni eksporto kainų atveju. Eksportuojantis gamintojas taip pat paprašė dar pakoreguoti Australijos FOB kainas su krovimo išlaidomis ⁽⁵⁴⁾, nes jos neišvengiamai įtrauktos į Australijos FOB kainas, nors Indijoje parduodant geležies rūdą vidaus rinkoje jų nepatirta.
- (207) Komisija priėmė prašymą sumažinti Australijos FOB kainą dėl drėgmės nebuvimo, nes Indijos statistiniai duomenys grindžiami geležies rūda, kurioje yra drėgmės. Be to, geležies rūdos smilčių ir luitų drėgmės kiekio skirtumai galėjo būti patikrinti su skundo pateikėjo pateiktais duomenimis. Australijos FOB kainos pateiktos bendru lygiu ir yra grindžiamos kainų suskirstymu pagal luitus ir smiltis, kaip nurodė Australijos valdžios institucijos (Australijos Pramonės, inovacijų ir mokslo departamentas); visas smilčių ir luitų prekių krepšelis buvo pakoreguotas remiantis svertiniu vidurkiu (– 6,75 %).
- (208) Komisija taip pat nusprendė iš Australijos FOB kainų išskaičiuoti krovimo išlaidas. Iš esmės dauguma uoste teikiamų krovimo paslaugų susijusios su geležies rūdos tvarkymu uoste ir jos pakrovimu į laivą. Tokios išlaidos nepatiriamos iškrovus geležies rūdą iš sunkvežimio Indijos gamykloje, todėl jos buvo išskaičiuotos iš Australijos FOB kainos. Taigi ji teisingai palygino Indijos geležies rūdos, nuvežtos iš Indijos kasyklos į gamyklą Indijoje (bet neiškrautos gamykloje), kainas vidaus rinkoje ir Australijos geležies rūdos, nuvežtos iš kasyklos į uostą (bet neiškrautos uoste), kainas vidaus rinkoje.
- (209) Tačiau Komisija atmetė prašymą pakoreguoti tvarkymo nuostolius, nes ji negalėjo pagal įvairius šaltinius tiksliai nustatyti, ar FOB kainos apima tvarkymo nuostolius ir kad tie tvarkymo nuostoliai yra 2 % didesni nei tvarkymo nuostoliai, kurie galbūt buvo patirti geležies rūdą parduodant vidaus rinkoje.
- (210) Be to, ECL teigė, kad Australijos eksporto kaina apima 22,5 % kasybos pelno mokestį, todėl Australijos kainos nėra sulyginamos su Indijos geležies rūdos kainomis. Tačiau svetainėje, kurią nurodė eksportuojantis gamintojas, aiškiai nurodyta, kad šis mokestis pakeičia kasybos bendrovių mokamus honorarus ir kad visi iki mokesčio įsigaliojimo sumokėti honorarai turėtų būti atskaičiuoti ⁽⁵⁵⁾. Kadangi, kaip nurodyta pirmiau pateiktoje konstatuojamojoje dalyje, Indijos kainos apima honorarus, siekiant užtikrinti teisingą palyginimą, tikslinga šį mokestį palikti įtrauktą į Australijos kainą.

⁽⁵⁰⁾ Lyginamasis standartas pagrįstas šiuo Fe kiekio lygiu.

⁽⁵¹⁾ Tarptautinis valiutos fondas, Pirminių prekių kainos, paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls

⁽⁵²⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx>, paskutinį kartą lankytasi 2016 m. vasario 1 d.

⁽⁵³⁾ Australijos Vyriausybės Pramonės, inovacijų ir mokslo departamentas, „China Resources Quarterly Southern spring ~ Northern autumn 2015“ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#>; paskutinį kartą lankytasi 2016 m. vasario 1 d.

⁽⁵⁴⁾ Remiantis ECL pateikta informacija, eksportui skirtų geležies rūdos smilčių krovimo išlaidos, be kita ko, apima saugyklos uoste nuomą, specialios įrangos uoste naudojimo išlaidas, papildomas geležies rūdos krovimo į laivą išlaidas.

⁽⁵⁵⁾ Žr. <http://www.mining-tax.com.au>, paskutinį kartą lankytasi 2016 m. sausio 29 d.

(211) Remdamasi tuo Komisija apskaičiavo pakoreguotą Australijos FOB kainą kaip kuo artimesnį neiškraipytai Indijos vidaus rinkos kainai atitiktumė. Įvairių duomenų rinkinių palyginimas pateikiamas lentelėje ir toliau pateikiamoje diagramoje:

	2006–2007	2007–2008	2008–2009	2009–2010	2010–2011	2011–2012	2012–2013	2013–2014	2014–2015
Indijos vidaus rinkos kaina (visos kokybės rūšys ir pavidalai) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 330	3 143	3 564	3 712	3 363	3 903
Indijos vidaus rinkos kaina (smiltys, kurių Fe kiekis 60–65 %) ⁽¹⁾	1 803	2 197	2 480	2 931	3 038	3 914	3 569	3 117	3 676
Kinijos smilčių, kurių Fe kiekis 62 %, importas (CFR į Tiandziną iš Australijos) ⁽²⁾	1 545	1 716	2 966	4 481	7 229	7 582	7 121	7 948	5 017
Australijos FOB IODEX (tik smiltys, kurių Fe kiekis 62 %) ⁽³⁾	nėra duomenų	nėra duomenų	2 758	4 167	6 723	7 193	6 692	7 138	4 557
Australijos FOB (visos kokybės rūšys ir pavidalai) 62 % ⁽⁴⁾	1 884	2 365	3 448	3 359	5 225	7 083	6 152	6 755	5 130
Pakoreguota Australijos FOB (visos kokybės rūšys ir pavidalai) 62 % ⁽⁵⁾	1 396	1 844	2 854	2 771	4 510	6 241	5 374	5 936	4 421

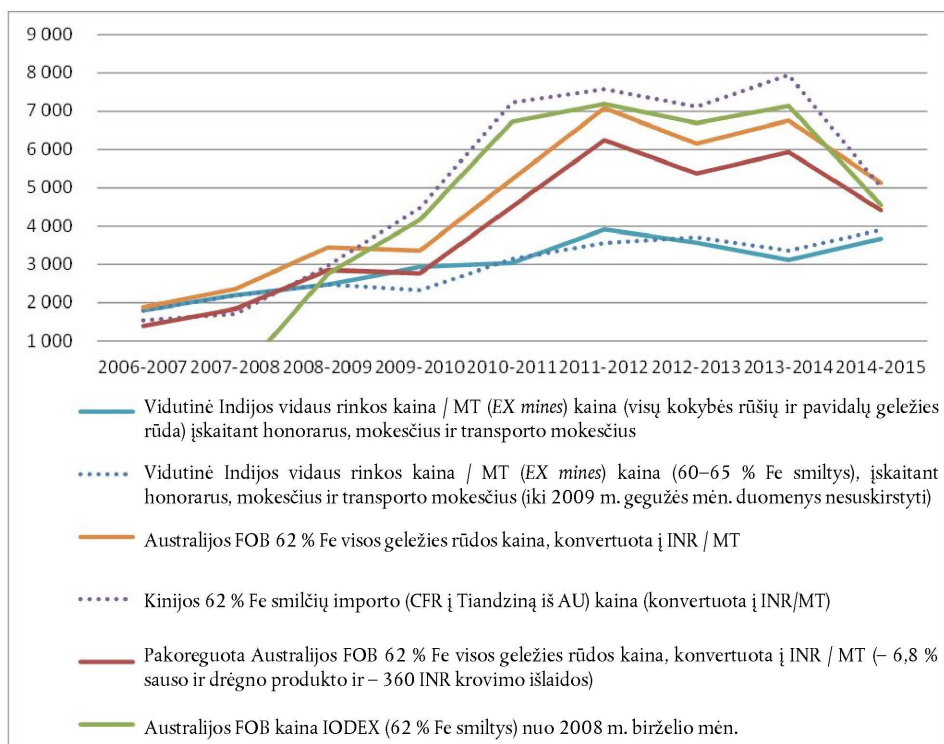
⁽¹⁾ Indijos kasyklų tarnybos mėnesio vidutinės mineralinių išteklių pardavimo kainos; nuorodą į svetainę pateikė Indijos Vyriausybė <http://ibm.nic.in/index.php?c=pages&m=index&id=87&mid=17951>; paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d.

⁽²⁾ Tarptautinis valiutos fondas, Pirminių prekių kainos, paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d., http://www.imf.org/external/np/res/commod/External_Data.xls.

⁽³⁾ Australijos Vyriausybės Pramonės, inovacijų ir mokslo departamentas, „China Resources Quarterly Southern spring ~ Northern autumn 2015“ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Westpac-Industry-Science-China-Resources-Quarterly.aspx#>; paskutinį kartą lankytasi 2016 m. vasario 1 d.

⁽⁴⁾ <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/default.aspx>, paskutinį kartą lankytasi 2016 m. vasario 1 d.

⁽⁵⁾ Remtasi duomenimis, pateiktai <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Pages/Resources-and-energy-quarterly.aspx#>, paskutinį kartą lankytasi 2016 m. vasario 1 d.; pakoreguotas i) drėgmės kiekis (svertinis vidurkis – 6,75 proc) ir ii) atimta 360 INR (krovimo išlaidos).

- (212) Palyginus kainas matyti, kad Indijos Vyriausybės su geležies rūda susijusios intervencijos, dėl kurių Indijoje smarkiai sumažėjo geležies rūdos eksportas ir susidarė pasiūlos perteklius, taip pat turėjo poveikio geležies rūdos kainoms vidaus rinkoje. Pirma, nuo 2008 m. geležies rūdos kainos Indijos vidaus rinkoje yra nuolat mažesnės nei tarptautinės kainos. Antra, nors tarptautinės kainos žymiai padidėjo per 2008–2011 m. laikotarpį, kurio pradžia susijusi su eksporto apribojimų nustatymu (2007–2008 m.), o pabaiga – su jų išplėtimu (2011 m.), Indijos geležies rūdos kainų vidaus rinkoje raida yra gana vienoda, tarsi ji būtų atskirta nuo kitų pasaulio šalių padėties, kuri jai nedarytų jokio poveikio.
- (213) Vadinas, Indijos Vyriausybės tiksliniais eksporto apribojimais buvo pasiektas tikslas sudaryti sąlygas vidaus pramonei išigyti geležies rūdą mažesniais kainomis išlaikant pastovią Indijos vidaus rinkos kainą, nors geležies rūdos kainos smarkiai didėjo pasaulinėje rinkoje. Priežasties, kodėl Indijos kainos neturėjo atitikti pasaulinių kainų tendencijų, nėra, išskyrus Indijos Vyriausybės nustatytus tikslinius eksporto apribojimus ir kitas susijusias priemones. Indijos geležies rūdos gavybos bendrovės būtų gavusios daugiau naudos iš pelningo pardavimo aukštesniais tarptautinėmis kainomis, jei nebūtų tikslinių eksporto apribojimų. Vietoj to jos buvo priverstos tęsti gavybą ir tiekti geležies rūdą vietoje mažesniais kainomis.
- (214) Po faktų atskleidimo ECL teigė, kad iš labai padidėjusio importo į Indiją 2014–2015 m. matyti, kad Indijos vidaus rinkos kaina nebuvo visiškai atsietą nuo tarptautinių kainų. Jei Indijos Vyriausybė tikrai norėjo tiekti geležies rūdą už mažesnę nei tinkamas atlygį, ji būtų geležies rūdos kasybos bendrovėms pavedusi arba nurodžiusi toliau mažinti kainas. Be to, kaip pažymėjo skundo pateikėjas, Indijos geležies rūdos kasybos bendrovės, pvz., NMDC ir „Rundta“, kaip įtariama, išlaikė geležies rūdos kainas, kurios buvo daug didesnės nei tarptautinės kainos.
- (215) Komisija pažymėjo, kad Indijos vidaus rinkos kainos išliko mažesnės nei tarptautinės kainos per visą importo mokesčio taikymo laikotarpį ir beveik nekito nuo 2013 m., palyginti su tuo pačiu metu smarkiai sumažėjusiomis tarptautinėmis kainomis. Be to, byloje nėra duomenų, pagrindžiančių teiginį, kad NMDC ir „Rundta“ išlaikė didesnes nei tarptautinės geležies rūdos kainas. Todėl šis teiginys atmestas.
- (216) Po faktų atskleidimo „Jindal“ taip pat užginčijo Komisijos išvadą dėl pavidimo, nes geležies rūdos kasybos bendrovės galėjo nuspręsti (kaip jos, kaip įtariama, ir nusprendė) sumažinti gavybą, todėl kaina kitose rinkose galėjo sumažėti, kaip tai tariamai nutiko.
- (217) Dėl įtarimo, kad geležies rūdos kasybos bendrovės nusprendė sumažinti gavybą, kaip paaiškinta 187 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nustatė, kad gavybos sumažėjimas anksčiau buvo dažniausiai siejamas su tariamai neteisėtų kasyklų uždarymu. Antra, kaip paaiškinta 169 konstatuojamojoje dalyje, kasybos bendrovės nemažintų gavybos dėl jų didelių pradinųjų investicijų į gavybą. Todėl šis teiginys atmestas.
- (218) Dėl kainų kitose rinkose mažinimo Komisija atmetė šį teiginį dėl tų pačių priežasčių, kaip ir nurodytosios 269 konstatuojamojoje dalyje.
- (219) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad Indijos geležies rūdos kasybos bendrovėms buvo pavesta tiekti geležies rūdą vidaus kaliojo ketaus vamzdžių pramonei už mažesnę nei tinkamas atlygį.
- iv) Funkcija, kuri paprastai suteikta Vyriausybei ir kurios atlikimo praktika realiai nesiskiria nuo praktikos, kurios paprastai laikosi Vyriausybės
- (220) Po galutinio faktų atskleidimo ECL tvirtino, kad Komisija įvertino tik vieną iš penkių tinkamų kriterijų (pavidimas ir nurodymas) ir neįvertino keturių kitų kriterijų. Komisija atmetė šį argumentą, nes ji buvo išsamiai aptarusi kasybos bendrovių pobūdį (178–180 konstatuojamosiose dalyse) ir jų atliekamas funkcijas (181–219 konstatuojamosiose dalyse) tame etape. Ji po to pridėjo trumpas pastabas dėl ketvirto ir penkto kriterijų.
- (221) Kalbant apie „funkcijos, kuri paprastai suteikta“ kriterijų, kurio kolegija⁽⁵⁶⁾ dar nėra išsamiau paaiškinusi, Komisija laikėsi nuomonės, kad šalies viduje esančių žaliavų tiekimas nacionalinėms bendrovėms yra funkcija, kuri yra paprastai suteikiama Vyriausybei. Pagal bendrą tarptautinę teisę valstybės turi suverenią teisę į gamtos

⁽⁵⁶⁾ Kolegijos ataskaita DS 194, 8.59 punktas.

ištekliai. Kadangi jos turi didelę veiksmų laisvę nustatyti, kaip eksploatuoti jų gamtos išteklius, jų suverenumas paprastai išreiškiamas Vyriausybės reglamentavimo įgaliojimais. Šiuo atžvilgiu netinkama kelti klausimą, ar Vyriausybė *paprastai* imtųsi šios funkcijos, ar ne⁽⁵⁷⁾. Todėl Komisija nustatė, kad Indijos teritorijoje esančios geležies rūdos tiekimas Indijos plieno pramonei yra funkcija, kuri paprastai suteikiama Vyriausybei.

- (222) Kalbant apie „realiai nesiskiria“ kriterijų, Komisija pažymėjo, kad šis posakis atsirado 1960 m. kolegijos ataskaitoje dėl peržiūros pagal XVI:5 straipsnį, kuriame buvo pavartotas panašus posakis nusakant gamintojo finansuojamus mokesčius, kurie, kaip buvo laikoma, realiai nesiskyrė nuo Vyriausybės apmokestinimo ir subsidijavimo praktikos⁽⁵⁸⁾. Atsižvelgiant į šias aplinkybes, norint patenkinti šį kriterijų būtina teigiama išvada, kad privačių subjektų prekių tiekimas (kuriems pavesta tai atlikti) realiai nesiskiria nuo prielaidos, kad Vyriausybė tokias prekes tiekė pati.
- (223) ECL teigė, kad Indijos Vyriausybės ir Indijos kasybos bendrovių geležies rūdos tiekimo praktikos skirtumas gali būti kainų nustatymas. Vyriausybė galėjo pasirinkti nustatyti mažą geležies rūdos tiekimo vidaus plieno pramonės bendrovėms kainą, o kasybos bendrovės tokios teisės neturėjo.
- (224) Tačiau prielaida, kad Vyriausybė galėjo taip pat įsikišti į rinką nustatydamą kainas, realiai nedaro jokie skirtumo. Šiuo atveju Vyriausybė pasirinko pavesti privačioms bendrovėms tiekti geležies rūdą už mažesnę nei tinkamas atlygį, kurio lygis ilgainiui svyruoja. Tai nesiskiria nuo praktikos, kai Vyriausybė būtų tiekusi geležies rūdą tiesiogiai Indijos plieno gamintojams kainomis, kurių lygis svyruotų ir būtų kasdien ar kas mėnesį nustatomas atsižvelgiant į tam tikrus rodiklius, susijusius su Indijos vidaus paklausos ir pasiūlos padėtimi. Matyti, kad realiai nėra skirtumo tarp tiesioginio įsikišimo į rinką tiekiant geležies rūdą pagal Vyriausybės nuolat keičiamų kainų sistemą ir pavedimo įgaliojant kasybos bendroves tiekti geležies rūdą už mažesnę nei tinkamas atlygį. Todėl Komisija atmetė teiginį, kad tai, jog Vyriausybė iš anksto nustato sąlygas, realiai rodytų tiesioginio ir netiesioginio geležies rūdos tiekimo Indijos kaliojo ketaus vamzdžių pramonei skirtumą.
- (225) Galiausiai Komisija nustatė, kad praktikos netiesiogiai įsikišti į rinką taikant eksporto apribojimus imasi daugelis pasaulio šalių Vyriausybių. Vien Indijoje taikomų eksporto mokesčių įvairovė yra labai didelė. Todėl Komisijai buvo akivaizdu, kad tai buvo taip pat susiję su praktika, „kurios paprastai laikosi Vyriausybės“.

v) Išvada

- (226) Taikydama tikslines eksporto priemones (žr. 157 konstatuojamąją dalį) Indijos Vyriausybė vertė vidaus geležies rūdos kasybos bendroves parduoti geležies rūdą vietoje ir pavedė joms tiekti šią žaliavą Indijoje už mažesnę nei tinkamas atlygį. Šiomis priemonėmis buvo pasiektas norimas tikslas – iškraipyti Indijos geležies rūdos vidaus rinką ir mažinti kainą iki dirbtinai mažo lygio galutinės grandies pramonės naudai. Funkcija tiekti geležies rūdą už mažesnę nei tinkamas atlygį yra paprastai suteikiama Vyriausybei, o tokia kasybos bendrovių funkcijos atlikimo praktika realiai nesiskiria nuo Vyriausybių paprastai taikomos praktikos. Taigi Komisija padarė išvadą, kad Indijos Vyriausybė teikė netiesioginį finansinį įnašą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv ir iii papunkčiuose, kaip aiškinta ir taikoma atsižvelgiant į atitinkamą PPO standartą pagal SKP sutarties 1.1 straipsnio a punkto iv ir iii papunkčius.
- (227) Po galutinio faktų atskleidimo Indijos Vyriausybė ir du eksportuojantys gamintojai užgincijo Komisijos vertinimą, kuriame ji nustatė, kad tiksliniai eksporto apribojimai gali būti pavadinti Vyriausybės finansiniu įnašu. Visų pirma jie teigė, kad Komisija finansiniam įnašui nustatyti nagrinėjo reakciją į nustatytą priemonę (ar jos poveikį) užuot vertinusi Vyriausybės pozityvius veiksmus ar nustatytų priemonių pobūdį. Be to, ECL nuomone, Komisija nenustatė, kad esama akto, kuriuo suteikiama atsakomybė geležies rūdos gamintojams arba jiems duodami autoritetingi nurodymai. Tos pačios šalys taip pat prieštaravo dėl to, kad Komisija rėmėsi atskirais ataskaitomis, kurios, jų teigimu, negali būti laikomos patikimais įrodymais ar pagrindu Indijos Vyriausybės finansiniam įnašui nustatyti.

⁽⁵⁷⁾ Kolegijos ataskaita DS 194, 8.59 punktas, kuriuo atmetamas 8.56 punkte nurodytas Kanados argumentas šiuo klausimu.

⁽⁵⁸⁾ 1960 m. gegužės 24 d. priimta kolegijos peržiūra pagal XVI.5 straipsnį, L/1160, (BISD 9S/188), 12 punktas.

- (228) Komisija nesutiko su šalių pozicija, kad ji nagrinėjo tik nustatytų tikslinių eksporto apribojimų poveikį. Kaip paaiškinta šiame skirsnyje, Komisija analizavo keliais etapais. Pirma, ji nustatė politikos tikslus – t. y. neskatinti geležies rūdos eksporto. Antra, remdamasi geležies rūdai taikomu eksporto mokesčiu ir dvilype krovinių vežimo politika Komisija nustatė teisės aktus, kuriais geležies rūdos kasybos bendrovės verčiamos parduoti produktą Indijos vidaus rinkoje mažesnėmis kainomis, nei kitu atveju būtų pardavusios. Po to Komisija nustatė, kad Indijos geležies rūdos kasybos bendrovės iš tikrųjų Vyriausybė priverstė tiekti geležies rūdą kaliojo ketaus vamzdžių pramonei už mažesnę nei tinkamas atlygį. Be to, funkcija tiekti geležies rūdą už mažesnę nei tinkamas atlygį yra paprastai suteikiama Vyriausybei, o kasybos bendrovių praktika tai atlikti realiai nesiskiria nuo Vyriausybių paprastai taikomos praktikos.
- (229) Todėl Komisija nesirėmė tik keliomis ataskaitomis ar politiniais pareiškimais ar neanalizavo tik nustatytų priemonių poveikio, o nagrinėjo visą reikalingą informaciją, siekdama nustatyti, kad esama netiesioginio finansinio įnašo pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 1 dalies a punkto iv ir iii papunkčius.

b) *Nauda*

- (230) Komisija, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalimi ir 5 straipsniu, kompensuotinių subsidijų sumą apskaičiavo remdamasi jų gavėjui tekusia nauda, nustatyta peržiūros tiriamuoju laikotarpiu.
- (231) Komisija pirmiausia apskaičiavo dviejų Indijos gamintojų vidutinę svertinę geležies rūdos pirkimo kainą per TL. Svartinis vidurkis buvo apskaičiuotas pagal mėnesius ir pagal produkto pristatymą iš kasyklos į gamyklą Indijoje.
- (232) Vidutinė pirkimo kaina buvo pagrįsta kainomis be PVM ir kiekiais, nurodytais sąskaitų faktūrų, kurias pateikė bendrovės ir kurios buvo patikrintos per tikrinamuosius vizitus, sąrašė pagal atskirus sandorius. Jei pirktos geležies rūdos Fe kiekis buvo ne 62 %, pirkimo kaina buvo pakoreguota atsižvelgiant į kokybės (ir kainos) skirtumą.
- (233) Šią vidutinę kainą reikėjo palyginti su tinkamu lyginamuoju standartu. Pagal pagrindinio reglamento 6 straipsnio d dalį atlygio tinkamumas nustatomas atsižvelgiant į valstybėje, kurioje aptariamas produktas nupirktas, vyraujančias rinkos sąlygas. Ši nuostata atitinka SKP sutarties 14 straipsnio d punktą, į kurį atsižvelgiant ji turėtų būti aiškinama ir taikoma.
- (234) Komisija pažymėjo, kad visoms Indijos vyraujančioms rinkos sąlygoms darė poveikį Vyriausybės tiksliniai eksporto apribojimai. Visi geležies rūdos sandoriai Indijoje rodė faktą, kad visa Indijos rinka yra segmentuota ir joje vyrauja mažos kainos. Todėl neįmanoma nustatyti neiškraipytų geležies rūdos išlaidų Indijos kaliojo ketaus vamzdžių gamintojui ar kitiems subjektams Indijos rinkoje. Todėl Indijos vidaus rinkos kainos negalėjo būti naudojamos kaip tinkamas lyginamasis standartas.
- (235) Vadovaudamasi pagrindinio reglamento 6 straipsnio d dalies antros pastraipos i punktu Komisija bandė pritaikyti Indijoje vyraujančias sąlygas remdamasi faktinėmis išlaidomis, kainomis ir kitais šalies veiksniais. Kitaip tariant, Komisija nagrinėjo, kokia būtų Indijos geležies rūdos kaina, jei nebūtų Vyriausybės tikslinių eksporto apribojimų. Remiantis šia metodika būtų buvę galima apčiuopti natūralų konkurencinį pranašumą, kurį Indija turėtų tiekdamas geležies rūdą savo vidaus gamintojams, kartu panaikinant netinkamą papildomą pranašumą dėl Indijos Vyriausybės taikomų priemonių.
- (236) Tačiau remiantis ir šia metodika tinkamo lyginamojo standarto negauta. Visų pirma buvo neįmanoma nustatyti, kokios būtų įprastos geležies rūdos pirkimo kainos Indijoje, jei nebūtų eksporto apribojimo sistemos, nes tokias kainas lemia daug kitų veiksnių, kurie Komisijai nežinomi. Nors Komisija buvo surinkusi faktus apie gavybos ir paklausos nuo 2007–2008 m. taikant tikslinius eksporto apribojimus raidą, ji neturėjo jokio patikimo šaltinio, kuris iliustruotų, kaip būtų kitusi geležies rūdos pasiūla ir paklausa Indijos rinkoje tam tikrais metais, jei nebūtų tikslinių eksporto apribojimų. Atsižvelgiant į geležies rūdos išlaidas bet kuriais metais iki tikslinių eksporto apribojimų nustatymo (t. y. bet kuriais metais iki 2007 m.) būtų padaryti neobjektyvūs ir nepatikimi sprendimai.

2004 m. ar 2005 m. Indijos išlaidų kaip atitiktens naudojimas išlaidoms per TL vertinti nebuvo laikomas tinkamu, nes išlaidos per 10 metų galėjo smarkiai pasikeisti. Todėl buvo neįmanoma apskaičiuoti, kokios būtų hipotetinės Indijoje kaliojo ketaus vamzdžių gamintojo išlaidos, jei nebūtų kainų iškraipymo. Todėl pakoreguotos Indijos sąlygos negalėjo būti naudojamos kaip lyginamasis standartas.

- (237) Po faktų atskleidimo ECL užginčijo tai, kad Komisija atsisakė naudoti Indijos vidaus rinkos kainas kaip lyginamąjį standartą, ir teigė, kad Komisija neišnagrinėjo neuždarosios rinkos tiekėjų, prekyautojų svarbos ar atskirų gamintojų, tokių kaip ECL, geležies rūdos importo. Be to, Komisija turėtų pateikti teigiamų įrodymų, kad privačių subjektų kainos buvo iškraipytos.
- (238) Komisija negalėjo nustatyti, kokia būtų tiekėjų ar prekyautojų elgsena, jei nebūtų eksporto mokesčio ir dvilypės krovinių vežimo politikos. Be to, kaip paaiškinta skirsnyje dėl prekių tiekimo už mažesnę nei tinkamas atlygį, Komisija pateikė daug duomenų, kad visos vidaus rinkos kainos Indijoje buvo iškraipytos dėl eksporto mokesčio.
- (239) ECL toliau teigė, kad Komisija turėjo pakoreguoti Indijoje vyraujančias kainas remdamasi FOB eksporto iš Indijos kainomis. Kaip minėta pirmiau, eksporto iš Indijos kainos negali būti laikomos tinkamu lyginamuoju standartu, nes Indijos eksportuotojai turi į tarptautiniams pirkėjams taikomas kainas įtraukti papildomas išlaidas, kurias jie patiria veždami produktą Indijoje, ir eksporto mokesčių, kuris mokamas Indijos pasienyje. Ši byla labai skiriasi nuo ECL nurodytų ankstesnių bylų, kai Komisija kaip lyginamąjį standartą naudojo žaliavos (daugiausia dujų) eksporto iš tos pačios šalies kainą⁽⁵⁹⁾. 2016 m. sausio 28 d. klausyme (žr. 6 konstatuojamąją dalį) bylas nagrinėjantis pareigūnas taip pat laikėsi nuomonės, kad Indijos eksporto mokesčiai veikiausiai iškraipo FOB eksporto iš Indijos kainas, todėl jos yra nepatikimos, kad būtų naudojamos kaip tinkamas lyginamasis standartas. Todėl šis teiginys taip pat buvo atmestas.
- (240) Galiausiai remdamasi pagrindinio reglamento 6 straipsnio d dalies antros pastraipos ii punktu Komisija sugrįžo prie sąlygų, vyraujančių kitos šalies rinkoje, kurios gavėjui yra prieinamos.
- (241) Komisija bandė nustatyti neiškreiptą geležies rūdos, išgaunamos tipiškose kitos šalies kasyklose, kainą ir modeliavo, kad tokia kasykla galėtų faktiškai būti Indijoje. Remiantis turimais bylos duomenimis nustatyta, kad didžioji pasaulio geležies rūdos dalis eksportuojama iš Australijos į Kiniją. Todėl nuspręsta nagrinėti Australijos kasyklų (*ex-mine*) kainas. Tačiau duomenų apie tokias Australijos kasyklų (*ex-mine*) kainas Komisija neturėjo. Be to, kadangi Indijos kaina apima produkto vežimo iš kasyklos į gamyklą išlaidas, buvo laikoma tinkama įtraukti ir mokėtinas vežimo iš Australijos kasyklos Australijos geležies rūdos pirkėjui išlaidas, taip užtikrinant, kad būtų lyginamas tas pats prekybos lygis. Kadangi tokių duomenų irgi nebuvo, Komisija naudojo vežimo iš Australijos kasyklos į bet kurį Australijos uostą išlaidas.
- (242) Komisija prilygino vežimo iš Australijos kasyklos į uostą išlaidas vežimo iš Australijos kasyklos Australijos geležies rūdos pirkėjui vežimo išlaidoms dėl šių priežasčių. Kadangi viena atitinkama Australijos kasykla gali būti arčiau tam tikro pirkėjo nei artimiausias uostas, kita kasykla gali būti arčiau artimiausio uosto nei tam tikras pirkėjas. Todėl nacionaliniu lygmeniu galima pagrįstai daryti prielaidą, kad vežimo iš Australijos kasyklos į Australijos uostą išlaidos atitinka atitinkamus pristatymo pirkėjui mokesčius.
- (243) Komisija taip pat atsižvelgė į Apeliacinio komiteto sprendimą, kad pristatymo mokesčių koregavimai turi atspindėti bendrai taikomus atitinkamos prekės tiekimo šalyje mokesčius⁽⁶⁰⁾. Atsižvelgiant į faktines aplinkybes, kad Indijos geležies rūdos rinka yra iš esmės savarankiška ir jai nereikia importuoti daug geležies rūdos, nes Indijos gamintojams nereikia jos importuoti dėl perteklinių pajėgumų Indijoje ir mažų kainų, todėl nėra tikslinga į Australijos uosto (*ex-port*) kainą (FOB lygmeniu) įtraukti tarptautinio krovinių vežimo išlaidų. Todėl pridėdant tarptautinio pristatymo mokesčius būtų gauti netipiški bendrai taikomi geležies rūdos pristatymo mokesčiai Indijoje.
- (244) Todėl Komisija kaip lyginamąjį standartą naudojo Australijos FOB kainos atitiktinį, kuris atspindi sąlygas, kurios būtų taikomos Indijos geležies rūdos naudotojams, jei geležies rūda būtų pristatyta iš Indijos kasyklos į gamyklą netaikant tikslinių eksporto apribojimų.

⁽⁵⁹⁾ Žr., pvz., 2008 m. liepos 8 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 661/2008, kuriuo po priemonių galiojimo termino peržiūros pagal Reglamento (EB) Nr. 384/96 11 straipsnio 2 dalį ir po dalinės tarpinės peržiūros pagal 11 straipsnio 3 dalį importuojamam Rusijos kilmės amonio nitratui nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 185, 2008 7 12, p. 1).

⁽⁶⁰⁾ Apeliacinio komiteto ataskaita DS 436, 4.317 punktas.

- (245) Konkrečiau, Komisija naudojo Australijos FOB kainą, kuri paskelbta leidinyje „China Resources Quarterly Southern winter ~ Northern summer 2015“⁽⁶¹⁾ ir yra susijusi su 62 % geležies rūda (informacija pateikiama 211 konstatuojamosios dalies lentelėje).
- (246) Po faktų atskleidimo ECL užginčijo tai, kad Komisija naudojo Australijos FOB kainas ir paprašė jos vietoj jų naudoti Brazilijos FOB kainas, kurios buvo vidutiniškai 10–15 % mažesnės nei Australijos FOB kainos.
- (247) Komisija laikėsi nuomonės, kad Australijos FOB kainos yra tinkamesnis lyginamasis standartas, nes Australija eksportuoja apie 50 % pasaulio geležies rūdos, o Brazilijos tarptautinio pardavimo eksportui dalis yra tik apie 26 %. Todėl ji ši teiginį atmetė.
- (248) Po to Komisija palygino Indijos gamintojų perkant geležies rūdą sumokėtą kainą (įskaitant vežimo išlaidas Indijos teritorijoje) kartu su Australijos FOB kaina (į kurią įtrauktos vežimo Australijos teritorijoje išlaidos).
- (249) Po faktų atskleidimo ECL paprašė Australijos FOB kainas lyginti su iki FOB lygio pakoreguotomis Indijos vidaus rinkos kainomis. Arba, jeigu Komisija lygintų Australijos FOB kainas su Indijos vidaus kainomis, ji turėtų įtraukti tvarkymo ir krovimo išlaidas į Indijos vežimo iš kasyklos į uostą ir uosto kainą, taip pat krovimo išlaidas į uosto kainą. Be to, Australijos FOB kainos turėtų būti sumažintos dėl drėgmės (2 % luitams ir 8 % smiltims) nebuvimo ir tvarkymo nuostolių (2 %), kurie, palyginti su vidaus rinkos kainomis, yra didesni eksporto kainų atveju.
- (250) Atsižvelgdama į savo vertinimą (205)–(210)konstatuojamosiose dalyse, Komisija pripažino, kad taip pat siekiant apskaičiuoti naudą reikėjo atlikti kelis kitus koregavimus, kad Indijos vidaus rinkos kainoms ir Australijos FOB kainoms būtų taikomi to paties tipo pristatymo mokesčiai.
- (251) Iš esmės dauguma uoste teikiamų krovimo paslaugų susijusios su geležies rūdos tvarkymu uoste ir jos krovimu į laivą. Tokios išlaidos nepatiriamos iškrovus geležies rūdą iš sunkvežimio Indijos gamykloje, todėl jos buvo išskaičiuotos iš Australijos FOB kainos. Kadangi krovimo išlaidos taip pat apima geležies rūdos iškrovimo išlaidas uoste, Komisija nusprendė taip pat pašalinti tokias tvarkymo išlaidas iš Indijos geležies rūdos kainos. Tokiu būdu buvo teisingai palygintos Indijos geležies rūdos, nuvežtos iš Indijos kasyklos į gamyklą Indijoje (bet neiškrautos gamykloje), kainos vidaus rinkoje ir Australijos geležies rūdos, nuvežtos iš kasyklos į uostą (bet neiškrautos uoste), kainos vidaus rinkoje.
- (252) Dėl šios priežasties Australijos FOB kaina buvo sumažinta dėl drėgmės nebuvimo. Komisija naudojo svertinio vidurkio pagrindą visam smilčių ir luitų prekių krepšeliui, kuri ji apskaičiavo dviem eksportuojantiems gamintojams atskirai (o ne remdamasi svertiniu vidurkiu (207)konstatuojamojoje dalyje nurodytu atveju).
- (253) Dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos (208)–(209)konstatuojamosiose dalyse, Komisija iš Australijos FOB kainų taip pat išskaičiavo krovimo išlaidas, tačiau nepakoregavo tvarkymo nuostolių.
- (254) Dėl Indijos vidaus rinkos kainos Komisija atmetė prašymą pakoreguoti Indijos vidaus rinkos kainas iki FOB lygio, nes tai reiškia, kad geležies rūda nebus pristatyta prie eksportuojančių gamintojų gamyklos vartų. Todėl siekdama nustatyti prie gamyklos vartų pristatytos geležies rūdos kainą, Komisija, remdamasi patikrintais išlaidų duomenimis, kuriuos pateikė vienas eksportuotojas, taip pat pridėjo (t. y. papildomai prie vidutinių vežimo kainų) sumą, kuri apima produkto tvarkymą ir krovimą nuo kasyklos šachtos iki traukinio ir (arba) sunkvežimio.
- (255) Tuo remdamasi Komisija teisingai palygino Indijos geležies rūdos, nuvežtos iš Indijos kasyklos į gamyklą Indijoje (bet neiškrautos gamykloje), kainas vidaus rinkoje ir Australijos geležies rūdos, nuvežtos iš kasyklos į uostą (bet neiškrautos uoste), kainas vidaus rinkoje.
- (256) Po faktų atskleidimo „Jindal“ teigė, kad Komisija neturėjo naudoti vidutinių Indijos vežimo iš kasyklos į gamyklą išlaidų, kurias pateikė vienas eksportuojantis gamintojas, tačiau turėjo remtis faktinėmis išlaidomis, kurias nurodė „Jindal“.

⁽⁶¹⁾ Australijos Vyriausybė, Pramonės ir mokslo departamentas, „China Resources Quarterly, Southern winter – Northern Summer 2015“, p. 20. Paskutinį kartą lankytasi 2015 m. lapkričio 23 d. <http://www.industry.gov.au/Office-of-the-Chief-Economist/Publications/Documents/crq/CRQ-Winter-2015.pdf>.

- (257) Vis dėlto Komisija laikėsi nuomonės, kad siekdama apskaičiuoti naudą nešališkai ir nediskriminuojant abiejų eksportuojančių gamintojų, ji turėtų naudoti standartines vidutines svertines vežimo iš kasyklos į gamyklą išlaidas. Atliekant palyginimą su lyginamąja ne Indijos kaina, taikant bet koki kitą metodą būtų atliekami dirbtini skaičiavimai bendrovių naudai arba nenaudai, priklausomai nuo faktinių logistikos išlaidų ir geografinio atstumo nuo eksportuojančio gamintojo iki kasyklų, iš kurių jis pirko produktą.
- (258) Po to, Komisija padaugino dviejų vidutinių kainų skirtumą iš geležies rūdos kiekio, kurį faktiškai įsigijo Indijos gamintojai per TL.
- (259) Po faktų atskleidimo ECL tvirtino, kad Komisija neturėjo naudoti visų faktiškai įsigytų geležies rūdos kiekių, bet tik tą dalį, kuri buvo suvartota gaminant kaliojo ketaus vamzdžius per TL. Be to, taip pat reikėjo naudoti tiek smilčių, tiek luitų (o ne tik smilčių) pirkimo duomenis. Komisija priėmė prašymą ir abiem eksportuojantiems gamintojams pranešė apie atliktus pakeitimus.
- (260) Be to, ECL nurodė, kad apskaičiuojant naudą kai kurioms grupės bendrovėms buvo įtraukti tik smilčių pirkimo duomenys. Komisija pataisė šią klaidą abiem eksportuojantiems gamintojams. Ji įtraukė viso geležies rūdos (smilčių ir luitų) pirkimo duomenis. Jei Fe kiekis buvo ne 62 %, Komisija pirkimo kainą koregavo *pro rata* pagrindu. Dviem eksportuojantiems gamintojams atitinkamai pranešta apie atliktus pataisymus.
- (261) Bendra skirtumo suma atitinka sutaupytas lėšas, kurias gavo Indijos gamintojai, pirkę geležies rūdą Indijos iškraipytoje rinkoje, palyginti su kaina, kurią jie būtų mokėję, jei nebūtų šių iškraipymų. Galiausiai ši bendra suma atitinka naudą, kurią Indijos gamintojams suteikė Indijos Vyriausybė per TL.
- (262) Komisija, vadovaudamasi pagrindinio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi, šias subsidijų sumas paskirstė visai nagrinėjamojo produkto apyvartai peržiūros tiriamuoju laikotarpiu kaip atitinkamą vardiklį, nes suteikta subsidija yra nauda visai nagrinėjamojo produkto gamybai, o ne tik eksportui skirtai gamybai.
- (263) Po faktų atskleidimo „Jindal“ teigė, kad Komisija apskaičiavo neigiamą naudą kai kuriais TL mėnesiais. Dėl to geležies rūda nebuvo tiekama bendrovei už mažesnę nei tinkamas atlygį. Ji taip pat tvirtino negavusi jokių subsidijų po TL, nes ji importavo geležies rūdą ir todėl subsidija nėra kompensuotina šios bendrovės atžvilgiu.
- (264) Panašiai ECL tvirtino, kad 2014–2015 m. laikotarpiu Indijos vidaus rinkos kainos nebebuvo mažesnės nei Australijos FOB kainos. Todėl Komisija negali neigti šio fakto, nes ji turi atsižvelgti į padėtį, kuri buvo tuo metu, kai buvo nustatytos priemonės.
- (265) Komisija pripažino, kad kai kuriais TL mėnesiais apskaičiuota nauda buvo neigiama. Tačiau ją atsverė teigiama nauda, gauta likusiu TL, o bendras rezultatas buvo nustatytas teigiamas susijusios bendrovės subsidijų skirtumas.
- (266) Pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje Komisijos reikalaujama nepriimti kompensacinių priemonių esant dviem sąlygoms: i) „jei subsidija ar subsidijos yra nutrauktos“ arba ii) „buvo įrodyta, kad subsidijos nebeteikia jokios naudos tiriamiems eksportuotojams“.
- (267) Dėl pirmos sąlygos Komisija nustatė, kad eksporto apribojimų sistema nebuvo panaikinta ar nutraukta. Todėl ši sąlyga nebuvo patenkinta.
- (268) Dėl antros sąlygos reikėtų priminti, kad ji iš esmės taikoma vienkartinėms, nepasikartojančioms subsidijoms, skirtoms per nustatytą laikotarpį, kurios nebeteiks naudos ateityje nė vienam eksportuojančiam gamintojui ⁽⁶²⁾. Taip nėra šios bylos atveju dėl toliau nurodytų priežasčių.

⁽⁶²⁾ Žr. šiuo klausimu 2008 m. balandžio 7 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 320/2008, kuriuo panaikinamas kompensacinis muitas, nustatytas tam tikriems importuojamiems Korėjos Respublikos kilmės elektroniniams integriniams grandynams, vadinamiems DRAM (dinaminės laisvosios kreipties atmintinės), ir kuriuo baigiamas tyrimas, OL L 96, 2008 4 9, p. 1; 88 konstatuojamoji dalis.

- (269) Po TL lyginamosios Australijos FOB kainos, pakoreguotos dėl krovimo išlaidų ir drėgmės, yra panašios į Indijos vidaus rinkos kainas. Tačiau Komisija (212)konstatuojamojoje dalyje nustatė, kad Indijos geležies rūdos kainų vidaus rinkoje raida yra pakankamai vienoda ir neatitinka kainų svyravimų likusiose pasaulio šalyse. Tuo pačiu nepaneigiama, kad artimiausiu metu tarptautinės kainos, įskaitant Australijos FOB kainas, vėl padidės atsižvelgiant į geležies rūdos tarptautinės paklausos ir pasiūlos svyravimus. Todėl negalima padaryti išvados, kad eksporto apribojimų sistema yra vienkartinė, nesikartojanti subsidija, nes panašu, kad pagal ją ateityje bus teikiama nauda. Tačiau, jei ateityje tarptautinės kainos bus nuolat mažesnės nei Indijos vidaus rinkos kainos, kiekvienas eksportuojantis gamintojas turi teisę prašyti kompensuoti surinktus muitus, jei įrodoma, kad kompensuotinių subsidijų suma buvo panaikinta arba sumažinta pagal pagrindinio reglamento 21 straipsnį.
- (270) Atsižvelgiant į tai, pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalies antros pastraipos sąlygos nepriimti kompensacinių priemonių nėra patenkintos.
- (271) Pagal šią schemą per TL ECL grupei nustatyta 3,01 %, o bendrovei „Jindal Saw India“ – 3,91 % subsidijų norma.

c) Individualumas

- (272) Indijos Vyriausybės eksporto apribojimai turėjo naudoti tik geležies ir plieno pramonei. Todėl jie yra individualūs pagal pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punktą. NET jeigu jie suteikia naudą kitiems nei kaliojo ketaus vamzdžiai galutinės grandies produktams, nauda skiriama tik tam tikros pramonės bendrovėms Indijoje. Dėl geležies rūdos charakteristikų subsidijomis gali pasinaudoti tik tam tikra pramonė, tačiau tai nereiškia, kad tam, kad subsidija būtų individuali, ji turi būti toliau taikoma tik tam tikrai šios pramonės daliai ⁽⁶³⁾.
- (273) Po faktų atskleidimo ECL ir „Jindal“ užginčijo Komisijos individualumo vertinimą, teigdami, kad jis buvo netinkamas ir teisiškai klaidingas. Visų pirma ECL citavo Apeliacinio komiteto ataskaitą, kurioje nurodoma, kad „kalbant apie prekių tiekimą gali būti, kad tikimybė nustatyti individualumą gali būti didesnė tais atvejais, kai žaliavos prekę naudoja tik ribota subjektų ir (arba) pramonės bendrovių grupė. Tuo pačiu nesame įsitikinę, kad kiekvieną kartą tiekiant prekes, kurių charakteristikos yra ribojančios, bus nustatytas individualumas.“ ⁽⁶⁴⁾
- (274) Komisija pažymėjo, kad eksportuojantis gamintojas nenurodė pačios pastraipos gale esančios išnašos, kurioje Apeliacinis komitetas pateikė nuorodą į kolegijos ataskaitą dėl bylos ⁽⁶⁵⁾, kuri savo ruožtu cituojama kolegijos ataskaitoje „JAV. Spygliuočių pjautinė mediena“. Pastarojoje kolegija teigė, kad:

„Nemanome, kad tai galėtų reikšti, kad gamtos ištekliams priskiriamų prekių tiekimas būtų automatiškai individualus būtent dėl to, kad kai kuriais atvejais tiekiamas prekes (pvz., naftą, dujas, vandenį ir t. t.) gali naudoti nenustatytas skaičius pramonės šakų. Taip nėra mūsų nagrinėjamu atveju. Kaip Kanada pripažįsta, dėl tiekiamos prekės – augančio miško – charakteristikų naudotis ja gali tik „tam tikros bendrovės““ ⁽⁶⁶⁾.

- (275) Analogiškai Komisija laikėsi nuomonės, kad nors aukštos kokybės geležies rūda yra gamtos išteklius, skirtingai nei nafta, dujos ar vanduo, bet panašiai kaip augantis miškas, jos negali naudoti nenustatytas skaičius pramonės šakų. Jos naudojimo sritys yra dar siauresnės nei žemos kokybės geležies rūdos. Iš tikrųjų aukštos kokybės geležies rūdos vartojimas yra griežtai apribotas – ją naudoti gali tik tam tikra subjektų ar pramonės šakų grupė, pvz., gaminanti tam tikrus plieno pramonės produktus ir visų pirma kaliojo ketaus vamzdžius. Remdamasi tuo Komisija nustatė, kad yra apribojimų, dėl kurių subsidijos aiškiai ir nedviprasmiškai taikomos tik „tam tikroms bendrovėms“, todėl subsidija nėra „pakankamai plačiai taikoma visose ekonomikos srityse“ ⁽⁶⁷⁾. Todėl Komisija ECL argumentus atmetė.

⁽⁶³⁾ Apeliacinio komiteto ataskaita DS 436, 4.398 punktas.

⁽⁶⁴⁾ Apeliacinio komiteto ataskaita DS 436, 4.393 punktas.

⁽⁶⁵⁾ Kolegijos ataskaita 436R, 7.131 ir 7.132 punktai.

⁽⁶⁶⁾ Kolegijos ataskaita „Jungtinės Valstijos. Galutinio kompensacinio muito nustatymas tam tikrai Kanados kilmės spygliuočių pjautinei medienai“, WT/DS257/R ir Corr.1, priimta 2004 m. vasario 17 d., su pakeitimais, padarytais Apeliacinio komiteto ataskaita WT/DS257/AB/R, 7.116 punktas.

⁽⁶⁷⁾ Žr. „Europos Bendrijos ir tam tikros valstybės narės. Prekybai dideliais civiliniais orlaiviais poveikį darančios priemonės“, WT/DS316/R (2010 m. birželio 30 d.), 7.919 punktas.

- (276) ECL taip pat teigė, kad Komisija nenustatė pagrindo, kuriuo remiantis ji subsidiją nustatė *de jure* individualia. Šiuo atžvilgiu Komisija laikėsi nuomonės, kad susijusios subsidijos yra *de jure* individualios, nes jos skirtos tik geležies rūdai taikant teisės aktus, kuriais geležies rūdai nustatomas eksporto mokestis ⁽⁶⁸⁾, ir teisės aktus, kuriais geležies rūdos vežimui nustatoma dvilypė krovinių vežimo politika ⁽⁶⁹⁾.
- (277) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija laikėsi nuomonės, kad Indijos Vyriausybės intervencijos yra konkrečiai skirtos kaliojo ketaus vamzdžių gamintojams, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 4 straipsnio 2 dalies a punkte.

3.2.4.3. Išvados

- (278) Nustatydamas eksporto apribojimų sistemą Indijos Vyriausybė pavedė geležies rūdos kasybos bendrovėms tiekti geležies rūdą už mažesnę nei tinkamas atlygį. Šis prekių tiekimas yra finansinė nauda gavėjui ir yra individualus, taigi kompensuotinas.

3.3. Kompensuotinių subsidijų suma

- (279) Nustatytos kompensuotinių subsidijų sumos:

Bendrovė	TPS (3.2.1 punktas)	GPESS (3.2.2 punktas)	SAMS (3.2.3 punktas)	Visos eksporto subsidijos	Geležies rūda (3.2.4 punktas)	Iš viso
ECL grupė	4,35 %	0,03 %	1,66 %	6,04 %	3,01 %	9,0 %
Jindal Saw	3,11 %	0,38 %	1,37 %	4,86 %	3,91 %	8,7 %

4. ŽALA

4.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

- (280) Panašų produktą per tiriamąjį laikotarpį Sąjungoje gamino trys gamintojai. Jie sudaro Sąjungos pramonę, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 9 straipsnio 1 dalyje.
- (281) Kadangi yra tik trys Sąjungos gamintojai ir „SG PAM Group“ pateikė savo patronuojamųjų bendrovių pardavimo duomenis ir vienintelio nebendradarbiaujančio Sąjungos gamintojo „Tiroler Rohre GmbH“ (toliau – TRM) įverčius, visi duomenys pateikiami indeksuota forma arba intervalais, siekiant apsaugoti kito Sąjungos gamintojo, kuris bendradarbiavo atliekant tyrimą, konfidencialumą.
- (282) Nustatyta, kad tiriamuoju laikotarpiu bendra Sąjungos gamybos apimtis buvo 590 000–610 000 tonų. Komisija bendrą Sąjungos gamybos apimtį nustatė remdamasi visa turima informacija apie Sąjungos pramonę, t. y. skunde pateikta informacija apie nebendradarbiaujantį gamintoją bei duomenimis, gautais atliekant tyrimą iš bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų. Sąjungoje yra tik trys gamintojai, o dvi bendradarbiaujančios bendrovės pagamina maždaug 96 % visos Sąjungos produkcijos.

4.2. Sąjungos suvartojimas

- (283) Komisija nustatė Sąjungos suvartojimą remdamasi viso Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungoje apimtimi, pridėjus importą iš trečiųjų šalių į Sąjungą. Komisija nustatė visą Sąjungos pramonės pardavimą remdamasi duomenimis, gautais iš bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų, ir skunde pateikta informacija apie nebendradarbiaujantį gamintoją. Importo apimtį šaltinis – Eurostato duomenys.

⁽⁶⁸⁾ Paskutinis teisės aktas yra Antrasis eksporto tarifų sąrašas, kurį paskelbė Centrinė akcizo ir muitų valdyba, žr. 31 išnašą.

⁽⁶⁹⁾ Geležies rūdai taikomi krovinių vežimo tarifai paskutinį kartą pakeisti 2009 m. Tarifų aplinkraščio nr. 36 2015 m. rugsejo 1 d. papildymu nr. 16, kurį priėmė Geležinkelių ministerija, Indijos Vyriausybė. Žr. http://www.indianrailways.gov.in/railwayboard/uploads/directorate/traffic_comm/Freight_Rate_2k15/RC_36_09_Addendum-16.pdf, paskutinį kartą lankytasi 2016 m. sausio 26 d.

(284) Atsižvelgusi į pastabas po faktų atskleidimo Komisija nustatė, kad ji priskyre kai kurią Sąjungos pramonės pardavimo eksportui dalį prie Sąjungos pardavimo. Pataisius pardavimo rodiklius šiek tiek pakoreguoti, pataisyti kai kurie intervalai ir (arba) indeksai, susiję su tam tikrais kitais žalos rodikliais, visų pirma su bendru Sąjungos suvartojimu, eksportuojančių gamintojų rinkos dalimi, Sąjungos pramonės rinkos dalimi ir Sąjungos pardavimo kainomis. Tačiau šie pataisymai turėjo tik labai nedidelės įtakos šiems žalos rodikliams ir neturėjo poveikio tendencijoms, o išvada, kad buvo materialinė žala, nebuvo pakeista.

(285) Sąjungos suvartojimo raida:

Sąjungos suvartojimas (1 000 (k) tonų)

	2011	2012	2013	TL
Suvartojimas	570–620	490–540	460–510	520–570
Indeksas	100	87	83	93

Šaltinis: klausimyno atsakymai, skunde pateikta informacija ir Eurostatas.

(286) Per nagrinėjamąjį laikotarpį Sąjungos suvartojimas sumažėjo 7 % Sąjungos suvartojimas smarkiai sumažėjo nuo 2011 iki 2012 m. (daugiau kaip 13 %), 2013 m. toliau mažėjo, o per tiriamąjį laikotarpį padidėjo. Tai iš dalies galima paaiškinti tuo, kad galutiniai kaliojo ketaus vamzdžių naudotojai yra vandens tiekimo, kanalizacijos sistemų ir drėkinimo įmonės. Dažniausiai jos yra viešieji subjektai, priklausantys nuo valstybės finansavimo. 2011 m. ir 2012 m. ekonomikos krizė virto tikra valstybės skolos krize. Tai paskatino Sąjungos Vyriausybės smarkiai sumažinti viešąsias investicijas ir išlaidas, o tai paaiškina didelį kaliojo ketaus vamzdžių paklausos sumažėjimą, ypač tokiose šalyse kaip Ispanija, Portugalija ir Italija.

4.3. Importas iš Indijos

4.3.1. Importo iš Indijos apimtis ir rinkos dalis

(287) Komisija importo apimtį nustatė remdamasi Eurostato pateiktais duomenimis. Eurostato duomenys sutapo su eksportuojančių Indijos gamintojų pateiktais duomenimis. Importo rinkos dalis nustatyta tokiau pačiu pagrindu.

(288) Importo į Sąjungą iš nagrinėjamąsios šalies raida:

Importo apimtis ir rinkos dalis

	2011	2012	2013	TL
Importo iš Indijos apimtis (1 000 (k) tonų)	75–85	60–70	70–80	80–100
Importo apimtis (indeksas)	100	83	94	110
Rinkos dalis (%)	13–15	13–15	15–17	17–19
Rinkos dalis (indeksas)	100	95	112	118

Šaltinis: Eurostatas, klausimyno atsakymai

- (289) Nepaisant mažėjančios rinkos, importo iš Indijos apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo daugiau kaip 10 % Indijos eksportuojančių gamintojų rinkos dalis padidėjo beveik 18 %. Pažymėtina, kad 2012–2013 m., kai Sąjungos suvartojimas išliko nedidelis, Indijos importas gerokai padidėjo beveik 10 %, o jo rinkos dalis padidėjo beveik 17 %. Per TL importas iš Indijos toliau sparčiai augo, jo rinkos dalis nuo 2013 m. iki TL pabaigos toliau didėjo.

4.3.2. Importo iš Indijos kainos

- (290) Komisija importo kainas nustatė pagal Eurostato duomenis, pagal kuriuos analizuojamos kainų raidos tendencijos. Išbraukusi nedengtus vamzdžius iš produkto apibrėžtosios srities, Komisija iš vidutinės kainos skaičiavimo pašalino iš Indijos importuotų nedengtų vamzdžių vertę ir apimtį tais metais, kai nedengti vamzdžiai buvo importuojami, t. y. 2013 m. ir TL.

- (291) Importo iš Indijos į Sąjungą vidutinės kainos raida:

Importo kainos (EUR už toną)

	2011	2012	2013	TL
Indija	665	703	671	664
Indeksas	100	106	101	100

Šaltinis: Eurostatas, klausimyno atsakymai

- (292) Per nagrinėjamąjį laikotarpį Indijos kainos nekito.

4.3.3. Priverstinis kainų mažinimas

- (293) Komisija priverstinį kainų mažinimą tiriamuoju laikotarpiu nustatė remdamasi duomenimis, kuriuos pateikė eksportuojantys gamintojai ir Sąjungos pramonė, lygindama:

- pagal gamintojo kainas EXW sąlygomis pakoreguotas vidutinės svertines Sąjungos gamintojų kiekvienos rūšies produkto pardavimo nesujusiams pirkėjams Sąjungos rinkoje kainas ir
- iš bendradarbiaujančių Indijos gamintojų importuoto kiekvienos rūšies produkto atitinkamas vidutinės svertines kainas pirmam nepriklausomam pirkėjui Sąjungos rinkoje, nustatytas remiantis CIF (kaina, draudimas ir frachtas) ir tinkamai pakoreguotas atsižvelgiant į išlaidas po importo.

- (294) Abu eksportuojantys gamintojai teigė, kad skundo pateikėjo ir jų parduodami produktai labai skyrėsi, o tai galėtų turėti poveikio teisingam kainų palyginamumui. Visų pirma jie tvirtino negaminą vamzdžių su dvikamere sutvirtinamąja jungtimi, kurią parduoda SG PAM prekinio pavadinimu „Universal joint“. Jie taip pat negamina nedidelio storio vamzdžių automatinų jungčių, tinkančių plastikiniams vamzdžiams, kuriuos SG PAM naudoja „Blutop“ produktų asortimentui. Be to, jie nurodė negaminą iš vidaus termoplastiku padengtų vamzdžių, kuriuos SG PAM parduoda prekinio pavadinimu „Ductan“ ir naudoja „Blutop“ produktų asortimentui. Sąjungos kaliojo ketaus vamzdžių naudotojai patvirtino šiuos teiginius ir nurodė, kad nė vienas iš Indijos bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų negalėtų tiekti minėtų produktų. Todėl Komisija neįtraukė SG PAM vamzdžių su vadinamosiomis universaliosiomis jungtimis ir SG PAM „Blutop“ produktų asortimento į priverstinio kainų mažinimo ir žalos skirtumo skaičiavimą. Minėti neįtraukti produktai sudarė mažiau nei 10 % sandorių apimtį. Be to, atsižvelgiant į nedidelius pardavimo Sąjungos rinkoje kiekius iš priverstinio kainų mažinimo skaičiavimo taip pat buvo išbraukti vamzdžiai su jungėmis.

- (295) Po faktų atskleidimo skundo pateikėjas tvirtino, kad universaliųjų jungčių neįtraukimas yra nepagrįstas, nes kiekvienas eksportuojantis gamintojas turi techninį sprendimą, kuo pakeisti šio tipo jungtį. Komisija priminė, kad daugelis naudotojų patvirtino, kad eksportuojantys gamintojai negali tiekti dvikamerės sutvirtinamosios jungties. Bet kuriuo atveju atliekant šį tyrimą jungties tipas nenurodytas kaip esminis elementas, skirtas atskirti skirtingų rūšių produktus atliekant kainų palyginimą. Todėl teisingas kainų palyginimas pagal rūšis negalėjo būti atliktas.

Atsižvelgiant į tai, kad produkto su šia jungtimi apimtis yra nedidelė, į sunkumus atliekant teisingą kainų palyginimą ir į tai, kad daugelio rūšių produktams buvo atliktas priverstinio kainų mažinimo ir žalos skirtumo skaičiavimas, Komisija laikėsi nuomonės, kad yra tinkama pašalinti dvikameres sutvirtinamąsias jungtis iš priverstinio kainų mažinimo skaičiavimo.

- (296) „Jindal“ taip pat teigė, kad kiti fiziniai skirtumai, be kita ko, pvz., išorinė ir vidinė danga turėjo įtakos kainų palyginamumui, todėl kainos turėtų būti patikslintos arba išbrauktos. Tačiau šie teiginiai buvo atmesti. Tiek Sąjungos pramonė, tiek Indijos eksportuojantys gamintojai pateikė duomenų apie tam tikrų rūšių produktų, kurių fizinės charakteristikos palyginamos, pardavimą Sąjungoje, todėl buvo atliktas teisingas palyginimas ir buvo atsižvelgta į tuos kitus tariamus skirtumus.
- (297) Po faktų atskleidimo „Jindal“ teigė, kad Komisijos atlikti eksporto kainos koregavimai, visų pirma PBA išlaidų koregavimas ir pelno koregavimas, prieštarauja PPO teisei. Tas pats eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad taip pakoreguotos eksporto kainos (kurios kartais buvo lygios 0 arba net neigiamos) negali būti laikomos pagrindu, norint įvertinti, ar subsidijuojamas importas daro žalą Sąjungos pramonei. Komisija su tuo nesutiko. Remiantis įprastine Komisijos praktika, Sąjungos gamintojų kainos taip pat buvo pakoreguotos, siekiant gauti gamintojo kainų EXW sąlygomis lygi, išskaičiuojant, *inter alia*, su transportu susijusias išlaidas. Todėl lyginti importuotojo perpardavimo kainą su Sąjungos gamintojo kaina EXW sąlygomis būtų neteisinga. Be to, vienintelis eksportuojančio gamintojo nurodytas mažesnės nei 0 vertės kainos pavyzdys buvo pašalintas iš priverstinio kainų mažinimo skaičiavimo po faktų atskleidimo, o skirtumams padarytas poveikis buvo nereikšmingas.
- (298) Po faktų atskleidimo „Jindal“ nurodė, kad Komisija nepateikė informacijos apie Sąjungos produktų ir eksportuojančių gamintojų produktų atitiktį pagal individualų produkto tipą (PKN), todėl gamintojas negalėjo nustatyti, ar Komisija išanalizavo priverstinio kainų mažinimo reikšmę atsižvelgdama į tam tikrų rūšių produktų, dėl kurių priverstinio kainų mažinimo nenustatyta, dalį.
- (299) Produkto atitiktis apskaičiuojant priverstinį kainų mažinimą buvo atitinkamai 99 % ir 95 % dviem eksportuojantiems gamintojams, o nustatytas priverstinis kainų mažinimas buvo 98 % ir 91 % skirtingų rūšių produktų, parduodamų Sąjungos rinkoje. Atsižvelgiant į tai, kad dėl labai didelės tam tikrų rūšių produktų dalies buvo priverstinai mažinamos kainos, Komisija atmetė šį teiginį, kad nebuvo atlikta tinkama priverstinio kainų mažinimo poveikio analizė.
- (300) Po faktų atskleidimo „Tata“ teigė, kad priverstinis kainų mažinimas, grindžiamas Sąjungos pramonės gamybos sąnaudomis, nebuvo tinkamas rodiklis žalai analizuoti, nes gamybos sąnaudos buvo padidintos dėl didelių nustatytųjų išlaidų ir perteklinių pajėgumų. Kaip nurodyta toliau, atliekant priverstinio kainų mažinimo analizę lyginama kiekviena kaina. Bet kuriuo atveju, priverstinis kainų mažinimas yra tik vienas iš keleto rodiklių, kurie buvo analizuoti siekiant nustatyti, ar Sąjungos pramonė patyrė materialinės žalos.
- (301) Lygintos to paties prekybos lygio sandorių kiekvienos rūšies produkto kainos, kurios prirėkus buvo tinkamai pakoreguotos atėmus lengvatas ir nuolaidas. Palyginus gauti rezultatai išreikšti Sąjungos gamintojų apyvartos tiriamuoju laikotarpiu procentine dalimi. Nustatyta, kad dviejų bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų vidutinis svertinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas buvo 30,9 % ir 31,7 %

4.4. Sąjungos pramonės ekonominė padėtis

4.4.1. Bendrosios pastabos

- (302) Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 4 dalį nagrinėjant subsidijuoto importo poveikį Sąjungos pramonei buvo įvertinti visi ekonominiai veiksniai, nagrinėjamoju laikotarpiu turėję įtakos Sąjungos pramonės būklei.
- (303) Siekdama nustatyti žalą Komisija atskyrė makroekonominis žalos rodiklius nuo mikroekonominių. Makroekonominis rodiklis Komisija vertino remdamasi bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymuose pateiktais duomenimis ir skunde pateiktais nebendradarbiaujančio gamintojo įverčiais. Mikroekonominis rodiklis Komisija vertino remdamasi bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų klausimyno atsakymuose pateiktais duomenimis. Nustatyta, kad abu duomenų rinkiniai buvo tipiški Sąjungos pramonės ekonominės padėties atžvilgiu.

- (304) Makroekonominiai rodikliai: gamyba, gamybos pajėgumai, pajėgumų naudojimas, pardavimo apimtis, rinkos dalis, augimas, užimtumas, našumas, kompensuotinių subsidijų sumos dydis ir atsigavimas po buvusio subsidijavimo.
- (305) Mikroekonominiai rodikliai: vidutinės vieneto kainos, vieneto sąnaudos, darbo sąnaudos, atsargos, pelningumas, grynųjų pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą.

4.4.2. Makroekonominiai rodikliai

4.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

- (306) Visos Sąjungos gamybos, gamybos pajėgumų ir pajėgumų naudojimo raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

Sąjungos gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

	2011	2012	2013	TL
Gamyba (1 000 (k) tonų)	580–600	460–480	530–550	590–610
Gamybos apimtis (<i>indeksas</i>)	100	79	91	101
Gamybos pajėgumai	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100	1 000–1 100
Gamybos pajėgumai (<i>indeksas</i>)	100	100	100	100
Pajėgumų naudojimas	52 %–57 %	42 %–47 %	45 %–50 %	53 %–58 %

Šaltinis: klausimyno atsakymai ir skunde pateikta informacija

- (307) Bendra Sąjungos pramonės gamyba buvo šiek tiek didesnė per tiriamąjį laikotarpį nei 2011 m., nepaisant žymiai mažesnio pardavimo Sąjungoje per tiriamąjį laikotarpį. Gamyba 2013 m. ir tiriamuoju laikotarpiu padidėjo dėl padidėjusio pardavimo eksportui.
- (308) Pajėgumai išliko pastovūs per visą nagrinėjamąjį laikotarpį. Pajėgumų naudojimas per nagrinėjamąjį laikotarpį šiek tiek padidėjo kartu su gamybos padidėjimu. Nepaisant to, pajėgumų naudojimas išliko santykinai nedidelis (53–58 %). Kaliojo ketaus vamzdžių pramonės gamybai būdingos santykinai didelės nustatytosios išlaidos. Dėl mažo pajėgumų naudojimo blogėja nustatytųjų išlaidų įsisavinimas, o tai gali turėti poveikio Sąjungos pramonės pelningumui.

4.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

- (309) Sąjungos pramonės pardavimo apimties ir rinkos dalies raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

Pardavimo apimtis ir Sąjungos pramonės rinkos dalis

	2011	2012	2013	TL
Pardavimas (1 000 (k) tonų)	430–470	370–410	340–380	380–420
Pardavimo apimtis (<i>indeksas</i>)	100	88	82	89

	2011	2012	2013	TL
Rinkos dalis	75 %–80 %	76 %–81 %	73 %–78 %	71 %–76 %
Rinkos dalis (<i>indeksas</i>)	100	101	98	96

Šaltinis: klausimyno atsakymai, skunde pateikta informacija ir Eurostatas

- (310) Sąjungos pramonės pardavimas per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 11 % iki 380 kt–480 kt per tiriamąjį laikotarpį. Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo gerokai daugiau nei sumažėjo suvartojimo apimtis, todėl jos rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 4 %.
- (311) ECL teigė, kad nustatant pardavimo apimtį sumažėjimą metrinėmis tonomis neatsižvelgiama į tai, kad nagrinėjamoju laikotarpiu skundo pateikėjas pateikė rinkai ir pardavė daug lengvesnius vamzdžius ir vamzdelius, todėl šis sumažėjimas yra perdėtas. Šis teiginys nebuvo pagrįstas jokiais patvirtinamaisiais dokumentais, todėl buvo atmestas. Vis dėlto Komisija pašalino lengvesnių vamzdžių asortimentą „Blutop“ iš priverstinio kainų mažinimo ir žalos skirtumo skaičiavimo dėl (294)konstatuojamojoje dalyje nustatytų priežasčių.

4.4.2.3. Augimas

- (312) Bendras nagrinėjamojo produkto suvartojimas Sąjungoje per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 7 % 2012 m. suvartojimas labai sumažėjo (daugiau nei 13 %), 2013 m. išliko mažas ir ėmė atsigauti per tiriamąjį laikotarpį. Nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje Sąjungos pramonės pardavimas, importas iš trečiųjų šalių ir importas iš Indijos sumažėjo kartu su suvartojimu. Iki nagrinėjamojo laikotarpio pabaigos, nors Sąjungos suvartojimas pradėjo atsigauti, Sąjungos pramonė negavo visapusiškos naudos iš šio atsigavimo, nes tiek pardavimo Sąjungoje apimtis, tiek rinkos dalis sumažėjo, o Indijos importui teko didesnė rinkos dalis.

4.4.2.4. Užimtumas ir našumas

- (313) Užimtumo ir našumo raida per nagrinėjamąjį laikotarpį:

Darbuotojų skaičius ir našumas

	2011	2012	2013	TL
Darbuotojai	2 400–2 500	2 300–2 400	2 300–2 400	2 400–2 500
Darbuotojai (<i>indeksas</i>)	100	93	93	99
Našumas (t/vienam darbuotojui)	220–240	180–200	210–230	230–250
Našumas (<i>indeksas</i>)	100	82	96	102

Šaltinis: klausimyno atsakymai

- (314) Užimtumo ir našumo lygis per tiriamąjį laikotarpį buvo panašus į 2011 m. lygį. Tačiau tai, kad užimtumas nesumažėjo, daugiausia paaiškina gerokai padidėjusi pardavimo už Sąjungos ribų apimtis.

4.4.2.5. Kompensuotinių subsidijų sumos dydis ir atsigavimas po ankstesnio subsidijavimo arba dempingo

- (315) Visi subsidijų skirtumai buvo didesni už *de minimis* lygį. Atsižvelgiant į importo iš nagrinėjamosios šalies apimtį ir kainas kompensuotinių subsidijų dydžio poveikis Sąjungos pramonei buvo reikšmingas.

- (316) Tai pirmasis antisubsidijų tyrimas dėl nagrinėjamojo produkto. Taigi, nėra duomenų, kuriais remiantis būtų įvertintas galimas ankstesnio subsidijavimo arba dempingo poveikis.

4.4.3. Mikroekonominiai rodikliai

4.4.3.1. Kainos ir kainoms poveikio turintys veiksniai

- (317) Bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų vidutinių vieneto pardavimo nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje kainų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

Pardavimo kainos Sąjungoje

	2011	2012	2013	TL
Vidutinė vieneto pardavimo kaina Sąjungoje (EUR/t)	990–1050	1 000–1 060	1 020–1 060	1 000–1 060
Indeksas	100	102	104	101
Vieneto gamybos sąnaudos (EUR/t)	900–950	1 000–1 050	900–950	850–900
Indeksas	100	110	104	96

Šaltinis: klausimyno atsakymai

- (318) Vidutinė vieneto pardavimo kaina 2012 m. ir 2013 m. padidėjo, per TL sumažėjo 3 % ir pasiekė panašų lygį, koks buvo nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje. Gamybos sąnaudos 2012 m. padidėjo, o 2013 ir per TL sumažėjo daugiausia dėl sumažėjusių pagrindinių žaliavų – geležies rūdos ir metalo laužo – kainų.
- (319) „Jindal“ teigė, kad Sąjungos pramonės pelningumo sumažėjimas neatitinka fakto, kad atotrūkis tarp Sąjungos pramonės vieneto pardavimo kainos ir gamybos sąnaudų per TL padidėjo. Komisija nesutiko su šiuo argumentu. Pirmiau pateiktoje lentelėje nurodytos gamybos sąnaudos nebuvo naudojamos apskaičiuojant pelningumą. Gamybos sąnaudos buvo nustatytos remiantis keturių bendradarbiaujančių gamybos bendrovių nagrinėjamojo produkto gamybos sąnaudomis ir pardavimo, bendrosiomis ir administracinėmis (PBA) išlaidomis. Pelningumas, kita vertus, buvo apskaičiuotas remiantis panašaus produkto pardavimo nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje grynuoju ikimokestininiu pelnu, kaip šio pardavimo apyvartos, kurią sudarė parduotų prekių išlaidos, PBA išlaidos, MTTP išlaidos ir tam tikros kitos išlaidos, kurias patyrė visos Sąjungos bendradarbiaujančios gamybos bendrovės ir pardavimo patronuojamosios bendrovės, procentinė dalis. Todėl pelningumo raida gali būti kitokia nei vieneto pardavimo kainų ar gamybos sąnaudų raida.

4.4.3.2. Darbo sąnaudos

- (320) Bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų vidutinių darbo sąnaudų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

Vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos (tūkst. EUR darbuotojui per metus)

	2011	2012	2013	TL
Darbo sąnaudos	56–58	56–58	58–60	58–60
Indeksas	100	100	103	104

Šaltinis: klausimyno atsakymai

- (321) Per nagrinėjamąjį laikotarpį vidutinės vieno darbuotojo darbo sąnaudos padidėjo 4 % Remiantis Eurostato duomenimis, šis padidėjimas buvo mažesnis nei bendras darbo užmokesčio padidėjimas Europos Sąjungoje
- (322) „Jindal“ nurodė, kad Komisija nepateikė Eurostato duomenų, kuriais ji rėmėsi norėdama pagrįsti pareiškimą, kad Sąjungos pramonės darbo sąnaudos padidėjo mažiau nei visos Sąjungos pramonės sektoriaus darbo sąnaudos. Komisija paaiškino, kad Eurostato ⁽⁷⁰⁾ nurodytas Europos Sąjungos visų pramonės sektorių metinis darbo sąnaudų augimas buvo 6,9 % 2011–2014 m. ir beveik 5 % 2011–2013 m.

4.4.3.3. Atsargos

- (323) Bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų atsargų raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

Atsargos (1 000 (k) tonų)

	2011	2012	2013	TL
Laikotarpio pabaigos atsargos	110–130	80–100	80–100	90–110
Laikotarpio pabaigos atsargos (indeksas)	100	74	73	82
Laikotarpio pabaigos atsargų ir gamybos santykis	20 %–22 %	20 %–22 %	16 %–18 %	16 %–18 %

Šaltinis: klausimyno atsakymai

- (324) Laikotarpio pabaigos atsargos per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo. Atsargų sumažėjimą daugiausia lėmė Sąjungos pramonės vadovybės nustatyti griežtesni apyvartinio kapitalo reikalavimai.

4.4.3.4. Pelningumas, grynujų pinigų srautas, investicijos, investicijų grąža ir pajėgumas padidinti kapitalą

- (325) Bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų pelningumo, grynujų pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

Pelningumas, grynujų pinigų srautas (mln. EUR), investicijos (mln. EUR) ir investicijų grąža

	2011	2012	2013	TL
Pardavimo Sąjungoje nesusijusiems pirkėjams pelningumas (pardavimo apyvartos %)	2,5–3,0	(–)5,5–(–)6,0	(–)1,0–(–)1,5	1,5–2,0
Grynujų pinigų srautas	8–10 mln.	7–9 mln.	5–7 mln.	8–10 mln.
Grynujų pinigų srautas (indeksas)	100	92	67	101
Investicijos	18–20 mln.	11–12 mln.	13–15 mln.	22–24 mln.
Investicijos (indeksas)	100	60	67	120
Investicijų grąža (%)	49	(–)155	(–)29	20

Šaltinis: klausimyno atsakymai

⁽⁷⁰⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/data/database#> → Population and Labour Conditions → Labour Costs → Labour COST index, nominal value – annual data (NACE Rev. 2) (lc_lci_r2_a), pramonės (išskyrus statybos) duomenų rinkinys.

- (326) Komisija bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų pelningumą nustatė ikimokestinį grynąjį pelną, gautą parduoant panašų produktą nesusijusiems pirkėjams Sąjungoje, išreiškusi tokio pardavimo apyvartos procentine dalimi. Sąjungos pramonės pelningumas sumažėjo nuo 2,5 %–3,0 % 2011 m. iki 1,5 %–2,0 % per tiriamąjį laikotarpį, o 2012 m. ir 2013 m. buvo neigiamas. Didžioji dalis nagrinėjamojo produkto pardavimo Europos Sąjungoje buvo vykdoma per bendradarbiaujančių ES gamintojų patronuojamąsias bendroves ir buvo atsižvelgta į jų sąnaudas ir pelningumą.
- (327) Skundo pateikėjas teigė, kad pramonė tikėjosi didesnio nei 12 % pelningumo, kuris buvo 2007–2009 m. laikotarpiu. Tačiau tais metais pardavimo apimtys labai išaugo dėl 2007–2008 m. ekonominio pakilimo ir Sąjungos Vyriausybės finansinių paskatų išlaidų, siekiant kovoti su 2009 m. ekonomikos krizės padariniais. Todėl tas laikotarpis negali būti laikomas tipišku. Skundo pateikėjas taip pat teigė, kad dviženklį pelningumą pateisina didelės MTTP išlaidos. Atlikus tyrimą beveik nerasta aktyvios MTTP veiklos įrodymų – 2011 m. MTTP išlaidos sudarė mažiau nei 1,8 % apyvartos, o tiriamuoju laikotarpiu Sąjungos gamintojas, kurio MTTP išlaidos buvo didžiausios, MTTP išleido 1,6 %. Remiantis panašiose pramonės šakose, pvz., besiūlių vamzdžių ir vamzdelių iš nerūdijančiojo plieno, gautu pelningumu buvo laikoma, kad 5 % pelno dydis yra pagrįstas šiai pramonei.
- (328) Grynųjų pinigų srautas yra bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų gebėjimas patiems finansuoti savo veiklą. Grynųjų pinigų srautas buvo panašaus lygio 2011 m. ir tiriamuoju laikotarpiu.
- (329) Investicijų lygis per TL buvo didesnis nei 2011 m. Tačiau 2012 m. ir 2013 m. investicijų lygis buvo žymiai mažesnis ir padidėjimas tiriamuoju laikotarpiu nekompensavo sumažėjimo ankstesniais metais. Investicijų padidėjimą per TL galima iš esmės paaiškinti tuo, kad vienas bendradarbiaujantis Sąjungos gamintojas investavo daug lėšų sugedusiai itin svarbiai įrangos sudedamajai daliai pakeisti. Investicijų grąža išreiškiama investicijų grynosios buhalterinės vertės pelno procentiniu dydžiu. Investicijų grąža per tiriamąjį laikotarpį buvo žymiai mažesnė nei 2011 m.

4.4.4. Išvada dėl žalos

- (330) Nuosmukį patiriančioje rinkoje Sąjungos pramonės rinkos dalis sumažėjo 4 %, o pardavimas Sąjungos rinkoje sumažėjo daugiau kaip 11 %. Per visą nagrinėjamąjį laikotarpį pajėgumų naudojimas išliko nedidelis, nors siek tiek padidėjo, palyginti su nagrinėjamojo laikotarpio pradžia, daugiausia dėl gerokai padidėjusio Sąjungos pramonės eksporto. Nors Sąjungos pramonė iš dalies atsigavo nuo patirtų neigiamų rezultatų 2012 ir 2013 m., bendras pelningumas per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo ir tiriamojo laikotarpio pabaigoje buvo tik 1,5 %–2,0 %, t. y. gerokai mažesnis už tikslinį pelną, kuris buvo lygus 5 % (žr. 327 konstatuojamąją dalį).
- (331) Tai, kad kai kurie žalos rodikliai, kaip antai gamyba, pajėgumų naudojimas, našumas, grynųjų pinigų srautas, investicijos arba investicijų grąža santykinai nekito ar net pagerėjo, negali pakeisti išvados, kad Sąjungos pramonė patyrė materialinės žalos, kaip paaiškinta 334 konstatuojamojoje dalyje.
- (332) Eksportuojantys gamintojai ir „Tata“ tvirtino, kad tai, jog kai kurių rodiklių tendencija yra teigiama arba nekintanti, reiškia, kad Sąjungos pramonės padėtis nėra žalinga. Komisija šį teiginį atmetė. Pirma, pagrindinio reglamento 8 straipsnio 4 dalyje teigiama, kad nagrinėjant Sąjungos pramonę reikia įvertinti visus svarbius atitinkamus ekonominius veiksnius ir rodiklius, turinčius poveikio pramonės padėčiai ir kad „nei vienas iš šių veiksnių nėra būtinai lemiantis“. Antra, norint padaryti išvadą dėl materialinės žalos nebūtina visi atitinkami ekonominiai veiksniai ir rodikliai turi būti neigiami. Be to, tai, kad kai kurie žalos rodikliai yra nekintantys ar net teigiami, nereiškia, kad žala nedaroma. Priešingai, tokia išvada turi būti grindžiama bendru visų rodiklių, kurie buvo visiškai patvirtinti Europos teismų praktikoje ⁽⁷¹⁾, vertinimu.
- (333) Dėl mažo pelningumo kartu su nuolat mažėjančia pardavimo apimtimi ir rinkos dalimi Sąjungoje Sąjungos pramonės ekonominė padėtis yra sudėtinga.

⁽⁷¹⁾ 2015 m. gegužės 20 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd/Taryba* (T-310/12), 134 ir 135 punktai.

- (334) Remiantis bendra visų atitinkamų žalos rodiklių analize ir atsižvelgiant į sudėtingą Sąjungos pramonės ekonominę ir finansinę padėtį, daroma išvada, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta žala, kaip nustatyta pagrindinio reglamento 8 straipsnio 4 dalyje.

5. PRIEŽASTINIS RYŠYS

- (335) Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 5 dalį Komisija nagrinėjo, ar dėl subsidijuoto importo iš nagrinėjamosios šalies Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala. Pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 dalį Komisija taip pat išnagrinėjo, ar kiti žinomi veiksniai galėjo tuo pat metu daryti žalą Sąjungos pramonei. Kalbama apie šiuos veiksnius: ekonomikos krizę ir paklausos sumažėjimą, importą iš trečiųjų šalių, Sąjungos pramonės eksportą ir pakaitinių produktų, kaip antai plastikinių vamzdžių, konkurenciją.

5.1. Subsidijuoto importo poveikis

- (336) Indijos eksportuojančių gamintojų pardavimo Sąjungoje apimtis buvo beveik du kartus didesnė (75 kt–85 kt) nei viso kito importo sudėjus kartu (45,8 kt) jau nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje. Indijos pardavimo apimtis sumažėjo kartu su suvartojimu 2012 m., tačiau jo rinkos dalis išliko tokia pati. Tačiau 2013 m., kai suvartojimas vis dar buvo mažas, o Sąjungos pramonės pelningumas neigiamas, Indijos gamintojai sugebėjo žymiai padidinti tiek savo pardavimo apimtį, tiek rinkos dalį. Toks sėkmingas Indijos pardavimo apimtį išplėtimas nuosmukį patiriančioje rinkoje buvo įmanomas dėl agresyvių subsidijuotų kainų ir nagrinėjamojo produkto pardavimo kainomis, kurios buvo gerokai mažesnės nei Sąjungos gamintojų kainos. Agresyvi kainodara buvo toliau vykdoma per tiriamąjį laikotarpį. Indijos eksportuojančių gamintojų pardavimo apimtis per tiriamąjį laikotarpį pasiekė 85 kt–95 kt, o jų rinkos dalis siekė 17 %–19 %. Nustatyta, kad priverstinio kainų mažinimo lygis buvo 30,9 % ir 31,7 % Indijos pardavimo apimtis ir rinkos dalis labai padidėjo, o Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo gerokai daugiau nei suvartojimas ir Sąjungos pramonės pardavimo apimtis sumažėjo 11 %, o jos rinkos dalis – 4 %.
- (337) Po faktų atskleidimo abu Indijos eksportuojantys gamintojai ir „Tata“ tvirtino, kad laikotarpis, kai blogėjo Sąjungos pramonės padėtis ir buvo vykdomas Indijos importas, nesutapo ir kad Indijos importas nebuvo Sąjungos pramonės žalingos padėties priežastimi. Visų pirma jie teigė, kad Sąjungos pramonės pelningumo rodikliai tapo teigiami ir ji padidino savo pardavimo apimtį per TL, kai Indijos importas buvo didelis. Jie taip pat teigė, kad Komisija tinkamai neįvertino kitų veiksnių, visų pirma pagrindinės žalos priežasties – finansų krizės ir Sąjungos pramonės perteklinių pajėgumų.
- (338) Analizuojant, ar subsidijuotas importas darė žalą pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 6 dalį labai svarbu įvertinti, ar subsidijuojamas importas priverstinai gerokai sumažino kainas. Tai apima jų palyginimą su Sąjungos pramonės panašaus produkto kainomis. Komisija nagrinėjo, ar toks importas labai mažino kainas ir neleido kainoms kilti, kaip taip būtų nutikę kitu atveju. Komisija priminė, kad nuolatinis spaudimas, daromas subsidijuojamo importo mažomis kainomis, dėl kurio Sąjungos pramonė negali pritaikyti savo pardavimo kainų, gali reikšti priežastinį ryšį, kaip nustatyta pagrindiniame reglamente (⁷²).
- (339) 2011 ir 2012 m. Sąjungos suvartojamas smarkiai sumažėjo dėl pasaulinės finansų krizės ir mažėjančių viešųjų išlaidų ir šis suvartojimo sumažėjimas prisidėjo prie Sąjungos pramonės padėties raidos nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje. Tačiau nuo 2013 m., kai Sąjungos suvartojimas išliko mažas iki tiriamojo laikotarpio pabaigos, Indijos subsidijuotas importas į Sąjungą gerokai išaugo – 16 %, palyginti su bendru 10 % padidėjimu per visą nagrinėjamąjį laikotarpį. Tuo pačiu metu Indijos importo rinkos dalis padidėjo beveik 18 % per nagrinėjamąjį laikotarpį ir 6 % nuo 2013 m. iki TL pabaigos. Tai tapo įmanoma parduodant nagrinėjamąjį produktą daug mažesniais nei Sąjungos pramonės taikomomis kainomis. Iš tikrųjų atlikus tyrimą nustatyta, kad per TL dėl Indijos subsidijuoto eksporto kainų Sąjungos kainos buvo priverstinai sumažintos daugiau kaip 30 %.
- (340) Dėl šios priežasties visuotinis atsigavimas nuo finansų krizės ir Sąjungos pramonės suvartojimo padidėjimas nuo 2013 m. nedavė Sąjungos pramonei visapusiškos naudos. Nors Sąjungos pramonė padidino savo pardavimo apimtį nuo 2013 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos, pardavimo apimtys per nagrinėjamąjį laikotarpį iš viso sumažėjo 10 %, palyginti su Indijos importu, kurio apimtys tuo pačiu laikotarpiu išaugo 10 % Dėl Indijos

(⁷²) 2011 m. spalio 19 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1043/2011, kuriuo importuojamai Indijos ir Kinijos Liaudies Respublikos kilmės oksalo rūgščiai nustatomas laikinasis antidempingo muitas, OL L 275, 2011 10 20, p. 1, 103 konstatuojamoji dalis.

subsidijuoto importo srautų, kurie gerokai sumažino Sąjungos pramonės kainas, Sąjungos pramonė negalėjo didinti savo pardavimo Sąjungos rinkoje apimčių iki tokio lygio, kuriuo būtų užtikrintas pastovus pelno lygis. Siekdama išlaikyti gamybos apimtį Sąjungos pramonė padidino eksporto apimtį. Todėl sutapo laikotarpis, kai buvo vykdomas importas subsidijuotomis kainomis (dėl kurių buvo priverstinai mažinamos Sąjungos pramonės kainos (apie 30 %)), smarkiai sumažinęs Sąjungos rinkos kainas ir neleidęs joms kilti, kaip jos būtų pakilusios priešingu atveju, ir padaręs Sąjungos pramonei materialinės žalos tiriamuoju laikotarpiu.

- (341) Atsižvelgiant į tai, kad didelio masto priverstinio Sąjungos gamintojų kainų mažinimo dėl subsidijuoto importo iš Indijos ir Sąjungos pramonės pardavimo apimtys ir rinkos dalies sumažėjimo, dėl kurio labai sumažėjo pelningumas, laikotarpis sutampa, daroma išvada, kad yra pagrindo subsidijuotą importą laikyti Sąjungos pramonės žalingos padėties priežastimi.

5.2. Kitų veiksmų poveikis

5.2.1. Ekonominė krizė ir sumažėjusi paklausa

- (342) Sąjungos nagrinėjamojo produkto suvartojimas sumažėjo 7 % Didžiausią suvartojimo sumažėjimą (13 % nuo 2011 m. iki 2012 m.) lėmė ekonomikos krizė ir mažėjančios viešosios išlaidos. Suvartojimo mažėjimas prisidėjo prie žalos nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje, o taip pat galėjo turėti įtakos žalai 2013 m. Tačiau 2013 m. ir ypač tiriamuoju laikotarpiu Indijos subsidijuotas importas yra svarbiausias žalos veiksnys, darantis spaudimą mažinti Sąjungos pramonės pardavimo Sąjungoje apimtį ir trukdantis atkurti ilgalaikį pelningumą.

5.2.2. Importas iš trečiųjų šalių

- (343) Importo iš kitų trečiųjų šalių apimtys raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

Importo iš trečiųjų šalių apimtys (metrinėmis tonomis)

	2011	2012	2013	TL
Kinija	31 136	28 019	12 266	13 903
<i>Indeksas</i>	100	90	39	45
Trečiosios šalys, išskyrus Kiniją	14 693	12 183	20 153	22 524
<i>Indeksas</i>	100	83	137	153
Visos trečiosios šalys	45 828	40 202	32 419	36 427
<i>Indeksas</i>	100	88	71	79

Šaltinis: Eurostatas

- (344) Importas iš Indijos per tiriamąjį laikotarpį sudarė didžiąją viso importo į Sąjungą dalį. Indijos importo apimtys per nagrinėjamąjį laikotarpį gerokai padidėjo, o kito importo apimtys per tą patį laikotarpį sumažėjo daugiau kaip 20 %. Kai Indijos importo rinkos dalis didėjo, importo iš kitų šalių rinkos dalis mažėjo. Atsižvelgiant į mažą importo iš trečiųjų šalių apimtį ir į tai, kad jis sumažėjo tiek apimtys, tiek rinkos dalies požiūriu, nėra požymių, kad dėl jo Sąjungos pramonei būtų daryta žala.

- (345) Eksportuojantys gamintojai teigė, kad vienas Sąjungos gamintojas importavo nagrinėjamąjį produktą iš savo Kinijos gamybos subjekto, dėl to pats sau padarė žalą. Nebuvo nustatyta jokių įrodymų šiems teiginiams pagrįsti. Iš patikrintų įrodymų matyti, kad importo į Sąjungą iš susijusio Sąjungos gamintojo Kinijos subjekto apimtys buvo labai mažos. Be to, bendra importo iš Kinijos apimtis pagal Eurostato pateiktus duomenis per nagrinėjamąjį laikotarpį gerokai sumažėjo. Viso importo iš Kinijos rinkos dalis sumažėjo daugiau nei 2 procentiniais punktais, o tai rodo, kad ji nelaikytina žalą priežastimi.

5.2.3. Sąjungos pramonės eksportas

- (346) Bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų eksporto apimtys raida nagrinėjamoju laikotarpiu:

Bendradarbiaujančių Sąjungos gamintojų eksportas

	2011	2012	2013	TL
Eksporto apimtis (1 000 (k) tonų)	120–140	100–120	150–170	160–180
Eksporto apimtis (indeksas)	100	78	116	130
Eksporto kaina (EUR/t)	1 000–1 050	1 050–1 100	1 000–1 050	950–1 000
Vidutinė eksporto kaina (indeksas)	100	108	104	99

Šaltinis: klausimyno atsakymai

- (347) Sąjungos pramonės pardavimo už Sąjungos ribų apimtis per nagrinėjamąjį laikotarpį išaugo net 30 %, o vidutinė pardavimo kaina išliko sąlyginai nepakitusi. Todėl pardavimas už Sąjungos ribų iš tiesų yra žalą mažinantis veiksnys. Jei nebūtų buvę pardavimo už Sąjungos ribų, Sąjungos pramonė būtų patyrusi dar didesnės žalą.
- (348) „Jindal“ nurodė, kad Sąjungos pramonės pardavimo eksportui kainos buvo mažesnės nei Sąjungos pardavimo kainos ir todėl negalėjo palengvinti žalą. Padidėjęs pardavimas už Sąjungos ribų padėjo Sąjungos pramonei pasiekti aukštesnę gamybos lygį, išlaikyti užimtumo lygį ir padidinti pajėgumų naudojimą, o tai reiškė geresnę nustatytųjų išlaidų absorbciją. Tai, kad vidutinės vieneto eksporto kainos buvo šiek tiek mažesnės (5 % intervale) nei Sąjungos pardavimo kainos, galėjo lemti daug veiksnių, kaip antai paprastesnių rūšių produkto, didesnio skersmens produkto pardavimas, didesnės pardavimo sandorių apimtys ir t. t., todėl kainos už Sąjungos ribų galėjo būti mažesnės nei ES pardavimo išlaidos.
- (349) Eksportuojantys gamintojai taip pat teigė, kad buvo daroma žala sau, nes skundo pateikėjas vis daugiau dėmesio skyrė Kinijos gamybos veiklai KLR ir didžiąją jų pardavimo į kitas nei ES šalis dalį sudaro Kinijos produktai, o tai, *inter alia*, lėmė mažą pajėgumų naudojimą. Komisija šio argumento nepriėmė. Kaip pažymėta pirmiau, Sąjungos pramonės pardavimas eksportui žymiai padidėjo – iki 30 %, o tai neleido mažinti gamybos ir blogėti kai kuriems kitiems žalą rodikliams.

5.2.4. Pakaitinių produktų konkurencija

- (350) Suinteresuotosios šalys teigė, kad žalą padarė didelė pakaitinių produktų, visų pirma plastikinių vamzdžių (polietileno (PE), polivinilchlorido (PVC) ir polipropileno (PP)), konkurencija. Iš pradžių mažesnio skersmens plastikiniai vamzdžiai kainuoja daug pigiau už vienetą. Tačiau atsižvelgiant į priežiūros sąnaudas ir produkto naudojimo trukmę, nagrinėjamas produktas turi sąnaudų privalumų ilgalaikėje perspektyvoje. Plastikiniai vamzdžiai, visų pirma mažesnio skersmens, daro tam tikrą konkurencinį spaudimą nagrinėjamajam produktui. Tačiau per nagrinėjamąjį laikotarpį kaliojo ketaus vamzdžiai neužleido rinkos dalies plastikiniams vamzdžiams, o

kai kuriais atvejais nagrinėjamoju laikotarpiu kaliojo ketaus vamzdžiai net sugebėjo atgauti dalį rinkos iš plastikinių vamzdžių. Todėl nėra tikėtina, kad plastikinių pakaitinių produktų konkurencija padarė materialinės žalos nagrinėjamoju laikotarpiu.

5.2.5. Kiti veiksniai

- (351) Eksportuojantys gamintojai ir „Tata“ teigė, kad žalą lėmė struktūriniai pertekliniai pajėgumai. Tačiau, tai, kad nagrinėjamoju laikotarpiu Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo koeficientas buvo mažas, nebūtinai reiškia, kad joje yra tiek daug struktūrinių perteklinių pajėgumų ir (arba) trūkumų, kurie pagrįstų nežalingos kainos sumažinimą. Primenama, kad nepaisant mažo pajėgumų naudojimo 2011 m., kuris buvo dar mažesnis nei tiriamuoju laikotarpiu nustatytas koeficientas, Sąjungos pramonės pelningumas buvo didesnis. Taigi šis teiginys buvo atmestas.
- (352) „Jindal“ teigė, kad Sąjungos pramonės PBA išlaidos išaugo dvigubai per nagrinėjamąjį laikotarpį ir tai buvo žalą lėmęs veiksnys, kuris nutraukė priežastinį ryšį. Tačiau buvo nustatyta, kad PBA išlaidos padidėjo tik nežymiai nagrinėjamoju laikotarpiu, todėl šis argumentas buvo atmestas.
- (353) Eksportuojantys gamintojai ir „Tata“ teigė, kad investicijų padidėjimas aiškiai rodo, kad padėtis pagerėjo ir kad augantis Indijos importas nedaro žalos. Komisija su tuo nesutiko. Pirmiausia, net padidėjusi investicijų apimtis (22 mln.–24 mln. EUR) buvo santykinai maža, palyginti su didesniu nei 400 mln. EUR bendru Sąjungos pramonės pardavimu. Be to, sugedo vieno Sąjungos gamintojo didelis skystos geležies maišytuvai. Šiam maišytuvui pakeisti reikėjo labai daug su ilgalaikiu turtu susijusių išlaidų per TL. ECL teigė, kad Sąjungos pramonės pelningumas sumažėjo dėl šio gedimo. Pažymėtina, kad buvo atliktas skaičiavimas, skirtas izoliuoti maišytuvo gedimo poveikį pelningumui, todėl šis teiginys atmestas.
- (354) „Jindal“ taip pat teigė, kad padidėjęs atotrūkis tarp vieneto pardavimo kainos ir gamybos sąnaudų TL rodo subsidijuoto importo ir žalos priežastinio ryšio nebuvimą. Kaip paaiškinta 319 konstatuojamojoje dalyje, vieneto pardavimo kaina ir vieneto gamybos sąnaudos nenustatomos remiantis tuo pačiu pagrindu, todėl nėra tiesioginio šių dviejų rodiklių ryšio. Bet kuriuo atveju per TL kainų didėjimas labiau nei gamybos sąnaudų nebuvo pakankamas tiksliniam Sąjungos pramonės pelningumui sugrąžinti.
- (355) To paties eksportuojančio gamintojo nuomone, tai, kad importo kainos buvo panašaus lygio 2011 m. ir per TL (remiantis COMEXT duomenimis), galima daryti išvadą, kad sutapo laikotarpis, kai buvo priverstinai ir (arba) gerokai mažinamos kainos ir kai Sąjungos pramonės veiklos rezultatai buvo geri 2011 m. Ši hipotezė grindžiama prielaida, su kuria Komisija nesutinka. Sąjungos pramonės padėtis 2011 m. nebuvo gera, nes jos pelningumas buvo mažesnis nei 5 % tikslinis pelnas.

5.3. Išvada dėl priežastinio ryšio

- (356) Nustatytas Sąjungos gamintojams darytos žalos ir subsidijuoto importo iš nagrinėjamąsios šalies priežastinis ryšys. Laikotarpis, kai Sąjungos pramonės kainos buvo priverstinai mažinamos dėl subsidijuoto importo ir mažėjo Sąjungos pramonės pardavimo ES apimtis ir ES rinkos dalis, sutapo. Dėl subsidijuoto importo iš Indijos Sąjungos pramonės kainos per tiriamąjį laikotarpį priverstinai mažintos 30,9 % ir 31,7 %. Dėl to labai sumažėjo ES pramonės pelningumas.
- (357) Komisija atskyrė ir atskirai įvertino visų žinomų žalingo subsidijuoto importo veiksmų poveikį Sąjungos pramonės padėčiai. Ekonomikos krizė ir sumažėjusi paklausa prisidėjo prie žalos nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje. Tačiau jei nebūtų buvę priverstinio Sąjungos pramonės kainų mažinimo dėl subsidijuoto importo, Sąjungos pramonės padėčiai tikrai nebūtų padarytas toks didelis poveikis. Visų pirma pardavimo apimtis mažėtų ne tiek daug, pajėgumų naudojimas būtų didesnis, o pelningumas pastovesnis. Todėl nustatyta, kad suvartojimo sumažėjimas nenutraukia subsidijuoto importo ir materialinės žalos priežastinio ryšio.
- (358) Nustatyta, kad kiti veiksniai, kaip antai importas iš trečiųjų šalių, Sąjungos pramonės eksportas ir pakaitinių produktų konkurencija, nenutraukia pirmiau nustatyto priežastinio ryšio, net atsižvelgiant į jų galimą bendrą poveikį.

- (359) Remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija padarė išvadą, kad materialinė žala Sąjungos pramonei buvo padaryta dėl subsidijuoto importo iš Indijos ir kad dėl kitų veiksnių, vertintų atskirai arba bendrai, priežastinis ryšys nenutrūko. Žalą daugiausia sudaro sumažėjusi Sąjungos pardavimo apimtis, sumažėjusi Sąjungos pramonės rinkos dalis, žemas pajėgumų naudojimo koeficientas ir mažas pelningumas.

6. SAJUNGOS INTERESAI

- (360) Remiantis pagrindinio reglamento 31 straipsniu, Komisija išnagrinėjo, ar kompensacinių priemonių nustatymas prieštarautų Sąjungos interesams. Ji skyrė ypatingą dėmesį poreikiui pašalinti prekybą iškreipiančio žalingo subsidijavimo poveikį ir atkurti veiksmingą konkurenciją. Nagrinėjant Sąjungos interesus įvertinti visi susiję interesai, įskaitant Sąjungos pramonės, platintojų ir galutinių naudotojų, kaip antai vandens, kanalizacijos ir drėkinimo įmonių, interesus.

6.1. Sąjungos pramonės interesai

- (361) Sąjungos pramonės gamybos įmonės yra išikūrusios Prancūzijoje, Vokietijoje, Ispanijoje ir Austrijoje. Sąjungos pramonėje tiesiogiai dirba daugiau kaip 2 400 darbuotojų, gaminančių ir parduodančių nagrinėjamąjį produktą. Du iš trijų gamintojų bendradarbiavo atliekant tyrimą. Nebendradarbiaujantis gamintojas neprieštaravo tyrimo inicijavimui. Kaip nurodyta pirmiau, dvi bendradarbiaujančios bendrovės patyrė materialinę žalą ir neigiamą poveikį dėl subsidijuoto importo.
- (362) Tikimasi, kad nustačius kompensacinius muitus bus atkurtos sąžiningos prekybos sąlygos Sąjungos rinkoje, o Sąjungos gamintojai galės padidinti savo pardavimo apimtį ir žemą pajėgumų naudojimo koeficientą. Dėl to Sąjungos pramonės pelningumas padidėtų iki tokio lygio, kuris laikomas būtinu šioje kapitalui imlioje pramonėje ir neleistų mažėti užimtumui. Panašu, kad nustačius priemonių Sąjungos pramonės ekonominė padėtis veikiausiai toliau blogėtų.
- (363) Todėl daroma išvada, kad kompensacinių muitų nustatymas atitiktų Sąjungos pramonės interesus.

6.2. Nesusijusių importuotojų, platintojų, naudotojų ir kitų suinteresuotųjų šalių interesai

- (364) Nė vienas nesusijęs importuotojas nepranešė apie save per pranešime apie inicijavimą nustatytą terminą. Daug platintojų pranešė apie save ir pareiškė savo nuomonę.
- (365) Abu eksportuojantys gamintojai teigė, kad kompensacinių priemonių nustatymas Indijai prieštarautų Sąjungos interesams, atsižvelgiant į skundo pateikėjo dominuojančią padėtį Sąjungos rinkoje ir tai, kad skundo pateikėjas gamina nagrinėjamąjį produktą Kinijoje, kurį, nustačius Indijai priemones, galėtų lengvai importuoti į Sąjungą ir taip dar labiau sustiprintų savo dominuojančią padėtį.
- (366) Atlikus tyrimą paaiškėjo, kad tiriamuoju laikotarpiu importas į Sąjungą iš su skundo pateikėju susijusių Kinijos gamyklų buvo nereikšmingas. Taip pat nėra požymių, kad nustačius priemones skundo pateikėjas ateityje naudotųsi Kinijos gamybos įrenginiais Indijos importui pakeisti.
- (367) Kaip nurodyta laikinajame antidempingo reglamente, Komisija nusiuntė papildomos informacijos prašymą, kad galėtų išsamiau išnagrinėti priemonių poveikį Sąjungos naudotojams. Komisija gavo apie 50 atsakymų, daugiausia iš ES nagrinėjamojo produkto platintojų, statybos bendrovių ir kelių vandens paslaugų įmonių, kurių pavadinimus galima rasti nekonfidencialioje byloje.
- (368) Beveik visi naudotojai, kurie atsakė į papildomos informacijos prašymą, išreiškė susirūpinimą dėl labai didelės skundo pateikėjo rinkos dalies ir pareiškė nuogastaujantys, kad nustačius muitus jo pagrindiniai konkurentai, t. y. Indijos bendrovės, būtų priversti pasitraukti iš Sąjungos rinkos, o skundo pateikėjas liktų dominuojantis rinkos dalyvis. Kai kurie platintojai taip pat teigė, kad SG PAM atsisakė su jais prekiauti ar pasiūlė jiems mažiau

palankias sąlygas nuo tada, kai jie pradėjo bendradarbiauti su eksportuojančiais gamintojais. Vienas naudotojas nurodė dvi kotiruojamas kainas, jo nuomone įrodančias, kad 2015 m. gruodžio mėn. SG PAM padidino savo kainas apie 25 %. Kai kurie naudotojai taip pat teigė, kad SG PAM pasinaudojo savo stipria padėtimi, siekdama daryti poveikį konkursams savo produktų naudai.

- (369) Nors tiesa, kad ES konkurencijos taisyklėmis nustatomi griežtesni bendrovės, kuri turi didelę rinkos dalį, elgsenos standartai, nustatyti, ar yra dominuojanti padėtis ir ar ja buvo piktnaudžiaujama, turi konkurencijos institucijos. Konkurencijos institucijos pirmiausia nagrinėja atitinkamą produkto ir geografinę rinką. Pavyzdžiui, nuotekoms skirtų HDPE ir MDPE tipo vamzdžių atveju neatmetama, kad tie vamzdžiai konkuravo su kaliojo ketaus vamzdžiais ir plieno vamzdžiais, nors galiausiai produkto rinkos apibrėžtis patvirtinta nebuvo ⁽⁷³⁾. Šiuo atveju Komisija negalėjo nustatyti atitinkamos produkto ir geografinės rinkos, nes nebuvo pateikta jokio oficialaus skundo dėl konkurencijos.
- (370) Išimtiniai platinimo susitarimai, kuriais siūlomos palankesnės sąlygos ar net griežtesni vertikalieji prekių platinimo apribojimai, *per se* ⁽⁷⁴⁾ nėra teisėti, ir nustatyti, ar tokie apribojimai yra konkurencijos teisės pažeidimas ar net piktnaudžiavimas, turi konkurencijos institucijos. Kalbant apie kotiruojamas kainas, kurios tariamai rodo, kad SG PAM padidino kainas, Komisijai buvo sunku jas lyginti neatlikus išsamesnio tyrimo apie tikslus pasiūlymus ir susijusias aplinkybes. Be to, Komisija gavo tik vieną tariamai padidintų kainų įrodymą, kuriuo negalima įrodyti, kad tokia praktika buvo plačiai taikoma.
- (371) Atlikdama antisubsidijų tyrimus Komisija nagrinėja konkurencijos problemas, siekdama nustatyti, ar nustatytos kompensacinės priemonės akivaizdžiai prieštarautų Sąjungoms interesams. Tokia analizė negali apimti konkurencijos vertinimo griežta teisine prasme; jį gali atlikti tik kompetetinga konkurencijos institucija. Bet kuriuo atveju nebuvo pateikta patikimų įrodymų, kurie leistų manyti, kad, jeigu kompensacinės priemonės būtų nustatytos, skundo pateikėjo elgsenos būtų antikonkurencinis, išskyrus tai, kad jis turi tvirtą padėtį rinkoje. Konkurencijos institucija sprendimo, kuriuo būtų nustatyta, kad skundo pateikėjo su nagrinėjamoju produktu susijęs elgsenos yra antikonkurencinis, nepriėmė. Nepriimta teismo sprendimo, kuriuo būtų nustatyta, kad skundo pateikėjas darė poveikį konkursams.
- (372) Primenama, kad kompensacinių priemonių nustatymo tikslas yra atkurti vienodas sąlygas Sąjungos ir trečiųjų šalių gamintojams konkuruoti vienodomis sąlygomis, o ne priversti eksportuojančius gamintojus pasitraukti iš rinkos. Todėl pagal Sąjungos taisykles muitai turėtų būti nustatyti tokio lygio, kad Indijos eksportuotojai galėtų toliau konkuruoti su Sąjungos gamintojais, tačiau teisingomis kainomis. Iš tikrųjų, suderintos antidempingo ir kompensacinės priemonės nustatomos dempingo ir subsidijavimo lygiu, kuris yra žemesnis už priverstinio kainų mažinimo lygį.
- (373) Be to, yra keletas trečiojoje šalyse (Kinijoje, Turkijoje, Rusijoje ir Šveicarijoje) veikiančių gamintojų, kurie jau parduoda į Sąjungos rinką. Jų pardavimo apimtys nagrinėjamoju laikotarpiu buvo nedidelės ir mažėjo. Tačiau viena tokio kitų importuotojų pardavimo apimties sumažėjimo priežasčių buvo agresyvi Indijos gamintojų konkurencija. Indijos subsidijuoto dempingo kainos buvo daug mažesnės už visų kitų svarbių importuojančių šalių (išskyrus Rusiją) kainas. Naudotojai patvirtino, kad jei Sąjungos pramonė vienašališkai padidintų kainas, importas iš kitų šalių gali padidėti daugiau vidutinės trukmės laikotarpiu, kai šie eksportuotojai iš trečiųjų šalių bus gavę papildomus sertifikatus, kurių reikalaujama valstybės narėse. Naudotojai taip pat patvirtino, kad Šveicarijos bendrovė, dalyvaujanti Sąjungos rinkoje, gamina daug sudėtingesnius, didelės pridėtinės vertės vamzdžius, kurių negalima pakeisti su Indijos produktais.

Vidutinė importo kaina EUR

	2011	2012	2013	TL
Indija	665	703	671	664
Kinija	955	1 014	1 059	1 054

⁽⁷³⁾ Byla m.565, *Solvay/Winerberger*, 19 punktai, nurodyta kitose bylose M.2294 *EtexGroup/Glynwed PipeSystems*, 8 punktas.

⁽⁷⁴⁾ Komisijos gairės dėl vertikalųjų apribojimų (2010/C-130/01).

	2011	2012	2013	TL
Šveicarija	1 711	1 678	1 554	1 526
Rusija	697	696	652	627
Turkija	1 246	1 544	1 272	1 010

Šaltinis: Eurostatas

6.3. Išvada dėl Sąjungos interesų

- (374) Todėl Komisija įsitikinusi, kad siekiant išvengti galimo neigiamo poveikio konkurencijai Sąjungos rinkoje, pirmenybė turi būti teikiama interesų vertinimui ir pusiausvyrai bei Sąjungos pramonės apsaugai nuo žalingo subsidijavimo, palyginti su naudotojų interesais. Nors baiminamasi, kad kompensaciniai muitai gali sustiprinti ir taip stiprią pirmaujančio Sąjungos gamintojo padėtį, keletas rizikos mažinimo veiksnių, tokių kaip tebesitęsianti Indijos, kitų eksportuotojų ir pakaitinių produktų konkurencija, užtikrina, kad būtų išlaikomas pakankamas konkurencinis spaudimas Sąjungos pramonei, siekiant išvengti neigiamo poveikio konkurencijai Sąjungos rinkoje. Galiausiai Komisija yra pasirengusi stebėti šių priemonių poveikį konkurencijai Sąjungos rinkoje.

7. GALUTINĖS KOMPENSACINĖS PRIEMONĖS

- (375) Atsižvelgiant į Komisijos padarytas išvadas dėl subsidijavimo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų ir remiantis pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalimi, importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams turėtų būti nustatytas galutinis kompensacinis muitas.

7.1. Žalos pašalinimo lygis

- (376) Nustatant šių priemonių dydį atsižvelgta į nustatytus subsidijų skirtumus ir muto dydį, kurio reikia Sąjungos pramonės patiriamai žalai pašalinti.
- (377) Apskaičiuojant muto dydį, kurio reikia žalingo subsidijavimo poveikiui pašalinti, laikyta, kad taikydama bet kurias priemones Sąjungos pramonė turėtų galėti padengti gamybos sąnaudas ir gauti tokią ikimokestinį pelną, kurį tokios rūšies pramonė pagrįstai galėtų uždirbti tokia sektoriuje įprastomis konkurencijos sąlygomis, t. y. kai nėra subsidijuoto importo, parduodant panašų produktą Sąjungoje.
- (378) Todėl žalos pašalinimo lygis apskaičiuotas remiantis vidutinės svertinės subsidijuoto importo kainos, 301 konstatuojamojoje dalyje nustatytos priverstiniam kainų mažinimui apskaičiuoti, ir nežalingos Sąjungos pramonės panašaus produkto kainos palyginimu. Nežalinga kaina nustatyta prie gamybos sąnaudų pridėjus pagrįstą pelno dydį. Nustatytas 5 % tikslinis pelno dydis, kaip nurodyta 327 konstatuojamojoje dalyje.
- (379) Taigi visi dėl šio palyginimo atsiradę skirtumai buvo išreikšti vidutinės visos CIF importo kainos procentine dalimi.
- (380) Po faktų atskleidimo „Jindal“ teigė, kad, nustatant Sąjungos pramonės nežalingą kainą, užuot prie gamybos sąnaudų pridėjus PBA išlaidas ir pelną, nežalinga kaina turėtų būti sumažinta dėl Sąjungos struktūrinių perteklinių pajėgumų ir trūkumų. Komisija nemanė, kad būta struktūrinių perteklinių pajėgumų, kaip minėta 351 konstatuojamojoje dalyje, todėl šį teiginį atmetė.

- (381) Po faktų atskleidimo abu eksportuojantys gamintojai teigė, kad žalos pašalinimo lygio skaičiavimo metodika buvo klaidinga, nes lyginant Sąjungos pardavimo kainas nesiremiama faktine pardavimo pirmam nesusijusiam pirkėjui Sąjungoje kaina, o apskaičiuota eksporto kaina, kuri yra dirbtinai maža. Todėl žalos skirtumai yra dirbtinai dideli.
- (382) Žalos skirtumo apskaičiavimo tikslas – nustatyti, ar už subsidijų skirtumu grindžiamą muito normą mažesnės muito normos taikymo subsidijuojamų importuojamų produktų eksporto kainai pakaktų subsidijuojamo importo padarytai žalai pašalinti. Šis vertinimas grindžiamas eksporto kaina Sąjungos pasienyje, kuri laikoma lygiaverte Sąjungos pramonės kainai EXW sąlygomis. Kai pardavimai eksportui vykdomi per susijusius importuotojus, pagal analogiją su apskaičiuojant dempingo skirtumą taikytu metodu, eksporto kaina nustatoma remiantis perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kaina. Kitai vertinant tą pačią su žalos skirtumu susijusią padėtį pagal dvi priemones būtų gauti du skirtingi rezultatai. Todėl Komisija mano, kad taikyta metodika suteikia tikslių pagrindą kainų palyginimui, kuriuo remiantis nustatomas žalos pašalinimo lygis. Todėl teiginys buvo atmestas, o žalos pašalinimo lygio nustatymo metodika patvirtinta.

7.2. Galutinės priemonės

- (383) Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytas išvadas, turėtų būti nustatytas galutinis kompensacinis muitas, kad būtų pašalinta subsidijuoto importo daroma žala, neviršijant nustatyto subsidijavimo skirtumo.
- (384) Po faktų atskleidimo Sąjungos pramonė paprašė nustatyti priemones specifinių muitų, o ne *ad valorem* muitų forma. Ji priminė, kad *ad valorem* antidempingo muitai buvo nustatyti pradiniam etape. Iš tikrųjų *ad valorem* muitai yra paprasta priimtina priemonių forma, nes juos taikant priemonės tampa veiksmingesnės tais atvejais, kai svyruoja eksporto kainos. Sąjungos pramonė paprašė nustatyti priemones specifinių muitų forma dėl trijų pagrindinių priežasčių:
- nustatčius laikinuosius antidempingo muitus Indijos kaliojo ketaus vamzdžių eksporto kainos mažėjo,
  - nustatčius laikinuosius antidempingo muitus Indijos eksportuojantys gamintojai ėmėsi absorbcijos praktikos, todėl šiuo atveju labai tikėtini susijusių bendrovių susitarimai,
  - kaliojo ketaus vamzdžių kainos gali svyruoti priklausomai nuo žaliavų kainų svyravimų.
- (385) Kalbant apie pramonės pirmiau nurodytas pirmą ir antrą priežastis, kurios šiek tiek susijusios, bet koks Indijos eksporto kainų sumažėjimas po tiriamojo laikotarpio nebūtinai gali lemti subsidijavimo padidėjimą. Jei *ad valorem* muitų dydis būtų neveiksmingas kompensuojant subsidijavimo po tiriamojo laikotarpio lygį, prireikus Sąjungos pramonė turėtų paprašyti atlikti dalinę tarpinę peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 19 straipsnį. Dėl trečio punkto pramonė pati pripažino, kad pagrindinės žaliavos kaliojo ketaus vamzdžiams gaminti – geležies rūdos – kainos mažėjo nuo 2014 m. Iš tikrųjų geležies rūdos kainų mažėjimas gali būti veiksnys, lėmęs kaliojo ketaus vamzdžių kainų mažėjimą pasibaigus tiriamajam laikotarpiui. Tačiau dėl tokio kainų sumažėjimo automatiškai nekyla subsidijavimo lygis. Tai, kad kaliojo ketaus vamzdžių kainos gali svyruoti priklausomai nuo žaliavos kainų svyravimų, nėra priežastis nustatyti fiksuotą muitą, o ne *ad valorem* muitą.
- (386) Dėl visų pirmiau išdėstytų priežasčių manoma, kad fiksuotas muitas, kuris būtų pernelyg didelė našta importuotojams tais atvejais, kai eksporto kainos mažėja kartu su žaliavų kainomis, nėra pagrįstas. Be to, fiksuoti muitai būtų tinkamesni vienuose produktams, o ne produktams, kaip šis, kurio rūšys gali būti įvairios.

7.3. Įsipareigojimo pasiūlymas

- (387) Klausyme, kuriame dalyvavo bylas nagrinėjantis pareigūnas (5 konstatuojamoji dalis), ir vėliau raštu ECL pasiūlė įsipareigojimą, pagal kurį bendrovei ir toliau būtų taikoma mažesnė nei 2 % TPS norma, tačiau bendrovė automatiškai be peržiūros pritarė didesniai muitui, jeigu būtų grąžinta 5 % norma. Pagal pagrindinio

reglamento 13 straipsnį išpareigojimo pasiūlymą sudaro arba kilmės šalies išpareigojimas panaikinti subsidijas arba imtis kitų priemonių subsidijų poveikiui kompensuoti, arba eksportuotojo išpareigojimas peržiūrėti savo kainas. Eksportuotojo pateiktuose dokumentuose jokio išpareigojimo dėl kainų nepateikta. Bet kuriuo atveju išpareigojimas yra lygiavertė priemonių forma, kaip nustatyta remiantis tyrimo išvadomis. Todėl Komisija išpareigojimo pasiūlymą atmetė.

- (388) Be to, importuotojai taip pat gali prašyti grąžinti pagal šią schemą skirtą konkrečią sumą.
- (389) Todėl kompensacinio maito normos buvo nustatytos lyginant žalos skirtumus ir subsidijų skirtumus. Todėl siūlomos tokios kompensacinio maito normos:

Bendrovė	Subsidijų skirtumai	Žalos skirtumai	Kompensacinio maito norma
ECL grupė	9,0 %	54,6 %	9,0 %
Jindal Saw	8,7 %	48,8 %	8,7 %
Visos kitos bendrovės	9,0 %	54,6 %	9,0 %

- (390) Reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos kompensacinio maito normos buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos atitinka per minėtą tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Šios maito normos (kitai nei visos šalies mastu nustatytas maitas, taikomas visoms kitoms bendrovėms) taikomos tik tiems importuojamiems Indijos kilmės produktams, kuriuos pagamino konkrečiai nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamiems produktams, pagamintiems bet kurios kitos bendrovės, kurios pavadinimas konkrečiai nepaminėtas šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, negali būti taikomos šios normos – jiems taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta maito norma.
- (391) Bet kokie prašymai taikyti konkrečiai bendrovei nustatytą kompensacinio maito normą (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui arba įsteigus naujus gamybos ar pardavimo subjektus) turėtų būti nedelsiant siunčiami Komisijai ⁽⁷³⁾ nurodant visą svarbią informaciją, ypač informaciją apie bendrovės veiklos, susijusios su gamyba ir pardavimu vidaus bei eksporto rinkose, pasikeitimus, siejamus su, pvz., minėto pavadinimo pakeitimu arba gamybos ir pardavimo subjekto pasikeitimu. Prireikus šis reglamentas bus atitinkamai iš dalies pakeistas, atnaujinant bendrovių, kurioms taikoma individuali maito norma, sąrašą.
- (392) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką, manoma, kad šiuo atveju būtinos specialios priemonės, skirtos tinkamam kompensacinių priemonių taikymui užtikrinti. Taikomos toliau išvardytos specialios priemonės: valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, atitinkanti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje išdėstytus reikalavimus. Importuojant be šios sąskaitos faktūros, taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas maitas.
- (393) Siekiant užtikrinti tinkamą antisubsidijų maito taikymą, kitoms bendrovėms nustatyto dydžio maitas turėtų būti taikomas ne tik nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams, bet ir tiems gamintojams, kurie per TL neeksportavo į Sąjungą.
- (394) Komitetas, įsteigtas Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 15 straipsnio 1 dalimi, nuomonės nepateikė,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Indijos kilmės kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžiams ir vamzdeliams, išskyrus kaliojo ketaus vamzdžius ir vamzdelius be vidinės ir išorinės dangos (toliau – nedengti vamzdžiai), kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7303 00 10 ir ex 7303 00 90 (TARIC kodai 7303 00 10 10 ir 7303 00 90 10) nustatomas galutinis kompensacinis maitas.

⁽⁷³⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, CHAR, 4/35 1049 Brussels, Belgija.

2. Galutinio kompensacinio maito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto produkto, kuri pagamino toliau išvardytos bendrovės, neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant maitą, yra tokios:

Bendrovė	Galutinis kompensacinis maitas (%)	Papildomas TARIC kodas
Electrosteel Castings Ltd	9,0	C055
Jindal Saw Limited	8,7	C054
Visos kitos bendrovės	9,0	C999

3. Individualios kompensacinio maito normos, nustatytos 2 dalyje nurodytoms bendrovėms, taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išduodančio subjekto pareigūno, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „Patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodytų kaliojo ketaus (dar vadinamo ketumi su rutuliniu grafitu) vamzdžių ir vamzdėlių (papildomas TARIC kodas), parduodamų eksportui į Europos Sąjungą, Indijoje pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“ Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta maito norma.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios maitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas pagal Sutartį privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. kovo 17 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER